1061

B2

ΕΓΧΕΙ

Π

ΣΥΝΤ

ΤΩΝ

ΛΟΓΟΥ

Ἐ

Καὶ περὶ Σχημάτων,

καὶ περὶ ϛίχων τινῶν, κ
τε, καὶ λίαν εὐχρινῶς μ
ρῆ, καὶ ὠφέλειαν

π

ΜΑΤΘΑΙΟΥ τ
τοῦ ἐκ τῆς χώρα
καὶ τὰ νῦν δεύτερον τύπο
τοῦ τιμιωτάτου

Κ
ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἐν τῷ τῆς Κωνϛαντινουπ
γραφείῳ.

1174

ΕΚΛΑΜΠΡΟΤ
ΤΩ, ΚΑΙ ΠΕΡΙΦ
ΝΙΚΩ ΓΟΝΩ, Κ
ΝΕΙ, ΚΑΙ ΤΩΝ
ΠΟΒΟΛΕΙ ΤΗ
ΟΘΟΜΑΝΩ

κυρίω

ΓΕΩΡΓΙΩ

Νεᾶνις Γραμματικ
προελθεῖν ἀναγκα
δεῖται καὶ κηδεστο
δυνάμει τε προὔχω
πων, ἵν' ἀδεῶς τε β
δεύουσα τὰ ἑαυτῆς
τῆς πάλαι γεγονυῖ
ων εἶναι καὶ προση
προστάτην, ὡς εἰκό
κιστα τῇ μητρόθεν
καὶ τοῖς ἐκεῖθεν κ
πίζεσθαι, ὡς ἐξεῖνα

ὑμνεῖσθαι, καὶ ε
τὸ παλαίφατον
φιλοτιμία, καὶ
σπουδή· δεῖται
ἄλλων δ' ἕνεκα.
τος γένηται.

Θεὸς δὲ ὁ κα
τῶν σοφῶν ὑπερ
τῆς τὴν δέησιν
ποθούμενον, οὐ
οὐ δέμας, οὐδὲ
τι ἔργα· τίς τ' ἀ
ἔξοχ' ἀνδρῶν ἐκλ
στατε Ἡγεμονι
διερμηνεῦ καὶ
ἀξιώτατε, ὃν π
νεύει Θεός.

Σοὶ τοιγαροῦ
γαλοπρεπέστατ
καὶ σοῦ τῶν χρ
τὴν σκέπην ἵπ
περιφανεστάτω
πολλῶν μὲν ἄλ
στα, ἢ τριῶν τ

Πρῶτον μέν·
νους λαμπρότη
κον, σώματός τ
κτημάτων, ἢ

δόξαν περίοπτον,
καὶ τὴν παρὰ τῶν
τὰ τοιαῦτα, οὐχ ὁ
γιστα· πῶς γὰρ,
ἤρκεσεν ἂν εἰς εὐτ
κἂν ὀλίγ' ἄττα, ἢ
ἐγκωμίου ὑπόθεσιν
μηδέ γε τοῦ νῦν λόγ
λοις οὖν ἐατέον τα
σχολὴ περὶ τὰ τοι
ἓν εἰπόντι, ἢ δύο τ
νῶς ἔχον ἔσται· π
ἐξ ἑλικῶνός Σοι στε
μεγίσταις ταῖς χάρι
σαντο· ἔρωτι γὰρ ἀ
καὶ ἀγαθῆς ψυχῆς·
τῶν καλῶν· καὶ φιλ
λήλας, ἥ τις ἄρα σ
φθείη, καὶ καλλωπ
δὴ ἕκασται τὸ ἐφ' ε
βαλεῖν σπεύδουσαι
ὑπερνικῶντα ταῖς γ
ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς μ
πεῖν καὶ περὶ σοῦ τ
ται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀ
φᾶναι, ὡς τοῦ γένο
τὸ ἄκρον ἄωτον· ἐγ
ἀλλὰ τὸ βραχὺ τῆς

ἁπαλὸν τῆς νεό
μᾶλλον τὴν χά
μεγαλοδώρου τ
εἴτε τῶν σῶν,
σῶν· ὥσπερ γὰρ
σοφίαν αἰτήσαν
πλουσίως ἐπεδό
θῶν προσετέθη
οἶδ' ὅτι, καὶ περι
(νεμέσεως δὲ μὴ
νυν ἔστω τοῦτο,

Δεύτερον δὲ, ο
μοι γε, καὶ πᾶσι
μεγαλόφρον τε,
τολμηρὸν εἰπεῖν
νοίας τῆς σῆς,
ρετόν τε, καὶ ἐ
τῆς παιδεύσεως
τῶν καὶ πάντας τ
οἷς, αντιπεπονθό
μεγάλῳ Μακεδόν
λοιποῖς τὴν κοιν
τοις μᾶλλον, ἢ
διαφέρειν τῶν ἄλ
τᾶτο φθόνου καὶ
σὺ δὲ ἡμῖν καὶ π
ρεις συνιστῶν, κα
πληρῶν τοῖς κα

τροφὰς καὶ δαπά-
τητῶν· ὦ τῆς μεγ-
ρίας! ὦ τῆς μεγαλ-
τητος! πόσου ἄξ-
ξάνδρου μακαρι-
γαν τὸν δύσνουν ἐ-
λέξανδρον. Γεώρ-
μέγαν Ἑρμηνέα,
τὸν μεγαλήτορα,
τῶν Μουσῶν, καὶ
λο τῶν λόγων, κα
καὶ φιλόσοφον, τ
να, τὸν φιλάδελφο
πτωχον· τὸν φίλο
τα τοίνυν οὐ θέλ
πρὸς ἐξάρτησιν, κ
λως τε φιλοκάλου
πῶς γὰρ οὔ; ἐμοὶ
τιον· τὸ ποῖον; αὐ
ἔμοι γε, καὶ σιωπῆσ
Ἦν ὅτε κἀγὼ τ
νων ἦν, τῆς ὑμετ
φελοῦς, περιόντος
ξει ἀοιδίμου πατρ
νης ῥίζης καὶ φω
στῶν, καὶ ἀστέρω
μασίου Ἥρως, κα
γεμόνος προϋπάρξ

καὶ τὰς πρώτας γ
νιδος ταυτησὶ ἐ
κῆς, τῷ σῷ μὲν
νῷ εὐεργέτῃ καὶ
ταύτην, καὶ ἐν
διανοούμενος· οὐ
σθαι, οὐδὲ δίκαιο
ονος τοῦν εἶναι
γίων προνοίας ἐπι
ρηγουμένης ὑπὸ
λαμπρότητος.

Τούτων οὖν ἕνε
ἐπὶ σὲ δὲ τὰ ὄμμ
χεῖρας αἴρουσα ἡ
ἐξαιτεῖται μὲν ὑπὲ
σιαν, καὶ κηδεμ
νῆ· ἐξαιτεῖται δὲ
πὲρ τῆς σῆς ἐκλαμ
να, καὶ παναγαθ
πανευφρόσυνον,
βασιν ὑψηλοτάτη
δαιμονίας ἀκρότη
Οὐρανῶν βασιλεία

Τοῖς ἐντευξομέ

Καὶ

Τὴν μὲν ἀκρίβειαν,
ἐντελὲς περὶ πάντα τῆς
ἅπαντες, ὡς εἰπεῖν, οἱ
πίσανται, καὶ θαυμάζο
δον, καὶ τοῦ τρόπου τ
τοῦντες οἱ πλεῖςοι, ὀκν
καὶ γέγονεν οὕτω τὸ χ
μέθοδον καὶ τὸν τρόπον
τῆς ζημίας! Ἀλλὰ τὰ μ
τισμοῦ σοφῶς πάνυ με
σκάρεως, ὡς ὤφελόν γε
θογραφίας κἂν ἴκοιτο οὐ
θὺ ταῖς ἐννοίαις ὄν· τὸ
οὐ τῶν τυχόντων τυχὸν
λων ἀξιωθὲν πολλῶν κα
σχερὲς οὐχ ἧττον, εἰμ
πληθυΐ τῶν ἐξηγηματικῶ
μάτων· καὶ οὕτως αὖ δι
αὖος, ἀγναμπτότατος
ρισιν ἄψαυςος· Ἀλλ' ἔςι
οἶμαι, καὶ μεταβαλόντα
σοδον, καὶ τῆς βάτου τὸ

κανθαν· πῶς γὰρ
ςοτέλεις, καὶ Εὐκλ
ων μεταβάλλειν ἐ
φηθέντων ἀπολαύ
κλίνοντας; οὐμὴν
καί περ ἀκινήτου
νεῖν οὐχ ἁμάρτημ
τὸ μᾶλλον εὐμεθόδ
μὴ τοίνυν, ὦ ἑλλ
μου, ὅτι τὸ περὶ
τικῆς τῇ μεθόδῳ
ἤδη τὰς ἐπιςήμας
λὺ γάρ τοι κρείττω
πος οὗτοσὶ τῆς δι
λεγομένων οὐ παρ
μὲν ὁαρισαὶ μὴ ἄλ
χοιεν, καὶ πᾶσι δ
φαίνεσθαι, τὰ ἀπο
ἐπ' ἀκαιρίμαν ἤλυθ
λαι δοκιμασθέντα,
χέ' ἄττα συμπαρε
θεῖσιν, οὐδὲ ταῦτα
ματιςῶν καὶ αὐτὰ
τοι ἐμὸν οὐ δὲ ἐν
νείας τῶν εἰρημένω
ξιν ἐπετήδευσα, ἵν
ἐπ' ἀλλοτρίοις μέγα
ἑώρων καὶ διδασκα

εὖ συντάττειν διδασ
ὅτῳ χρήσωνται πρὸς
μὲν Θεοδώρου πάνυ
τις ἄλλος ἐστὶ, πάμπ
νες δὲ τοῖς ὑπομνήμα
δώρου, οὐ μετρίαις
σχερείαις· ταῦτ' οὖν
σαύτη δυσχέρεια οὐκ
δου ἐπιγίγνεσθαι συ
τῶν ἀρχαίων εἰς τὸν
εὐμαρὲς, καὶ δὴ καὶ
τω μετασυντεθείη,
πᾶσι μάλιστα χρήσιμο
χείρησα, καὶ τελέσα
νον· ἐπεὶ δὲ πολὺ ῥά
ὁδὸς ἥδε, καὶ τὸ ἔργον
λῷ τῇ δαπάνῃ τοῦ πο
σασθαι καὶ πᾶσιν ἤδη
τὸ τῶν πλειόνων ὄφ
Προσέθηκα δὲ τοῖς πε
μάτων, καὶ τὸ περὶ Ἰ
τε, καὶ συντόμως· μά
περὶ συντάξεως ἢ περὶ
νον τὸ ὀρθὸν ὁ λόγος ἐ
καὶ εὐφραδείας τῆς ἀπ
τα, ἀλλ' οὐκ ἄκαιρον
τειν διατριβὴν, καὶ ἀ
προγυμνάζεσθαι, καὶ

τέλειαν, μᾶλλον δὲ ἀ
ἀληθῶς εὖ συντάττει
χων τινῶν, καὶ Ἐπιγ
νεγκάμην ἐν τῷ τέλει
ροι οἱ ἐμοὶ φιλόλογοι
γηταὶ, τὸ ἐγχειρίδιον
ἡ πρόθεσις, τὸ ῥᾷον τ
σθαι παιδείας τοὺς π
ὑμέτερον δ' ἔργον καὶ
ναί τε καὶ ἐγκρῖναι τὴ
καὶ ἀσχολίαν τοῖς νεω
εἰδέναι καλῶς, ὡς ἢν
καὶ σχηματισμοῦ, κ
τως ὦσιν ἠγμένοι, τῆ
θεωρίας οὐ δυνήσονται
γὰρ ἡ ἐν ἐκείνοις ἄσκ
ἀκρίβεια· καὶ εἴη ἂν ἡ
ἀνάλογος ἀεὶ τῇ ἐξ ἐκ
δυνάμει τοῖς μαθητεύ
νη βάσανος τοῖς καθη
τοὺς ἐν τοῖς πρὸ ὁδοῦ μ
γειν ἀεὶ ἐπὶ τὰ πρόσω
σιν, οἱ μὲν ἀμαθείας,
Ἡ μὲν τοίνυν μέθοδος
τῆς διδασκαλίας, πάν
ἑκάστων τῶν τοῦ λόγο
ται, καὶ τὰς διαιρέσεις
συντάξεως ἑκάστου ἐφ

ἔντισιν ὑποσημειώσεων
τέλειαν τῇ προθέσει τ
δὲ ταῦτα περὶ Σολοικι
παθῶν πραγματεύεται
λόγου ἀναλύσεως κατ
καὶ θεωρίαν· πρόσκειτ
περὶ Σχημάτων, καὶ
εἴρηται, καὶ σαφῶς, κ
καὶ Ἐπιγραμμάτων·
πρὸς χρῆσίν τε, καὶ με
εὐχερῆ, εἰδέτι που κα
σεως, καὶ διανοίας τ
τοῖς χρησομένοις Καθ
φότας ὑπομνηματισικ
τὸ ἠπορημένον· ἔγωγε
διϊσχυρισαίμην ἂν, ὡς
γόμενα ἢ περὶ τούτω
σθαι ταῦτα πάντα ἐπὶ
κἀκεῖνα πάντα ἐπὶ τ
ἢ τοῦ λόγου ἀνάλυσι
τούτων τὰ μὴ καλῶς
θὲς ὅτι μάλιστα τὸ τοῦ
τὸ πᾶν.

Καί μου πρὸς Κύρι

Πίναξ

Τ

Κεφ. Α΄. Περὶ Ὀνό
Κεφ. Β΄. Περὶ Ῥήμα
Κεφ. Γ΄. Περὶ Μετ
Κεφ. Δ΄. Περὶ Ἄρθ
Κεφ. Ε΄. Περὶ Ἀντω
Κεφ. ς΄. Περὶ Προθ
Κεφ. Ζ΄. Περὶ Ἐπιρ
Κεφ. Η΄. Περὶ Συνδ
Κεφ. Θ΄. Περὶ Σολ
παθῶν τοῦ λόγου.
Κεφ. Ι΄. Περὶ Ἀναλ
καὶ περὶ τῆς τοῦ ἀπα

Τ

Μέρος Α΄. Περὶ Σχη
Μέρος Β΄. Περὶ Ἰδεῶ
Περὶ Σαφ
Περὶ Καθ
Περὶ Εὐκρ
Περὶ Μεγ
Περὶ Σεμν
Περὶ Τραχ
Περὶ Σφοδ
Περὶ Λαμπ

Περὶ Ἀκμῆς.
Περὶ Περιβολ
Περὶ Μεςότη
Περὶ Κάλλους
Περὶ Γοργότη
Περὶ Ἤθους.
Περὶ Ἀφελεία
Περὶ Γλυκύτη
Περὶ Δριμύτη
Περὶ Ἁβροῦ
Περὶ Ἐπιεικε
Περὶ Ἀληθινο
Περὶ Βαρύτη
Περὶ Δεινότη
Περὶ Ποδῶν

Τ μ

Περὶ ςίχων, καὶ Ἐπιγρ

Ὡς ἐκ προσω

„Θάρσει ξεῖνε, λο

„Οὔτι ἐγ

„Τέθμια δ' εὐφρα

„Ῥεῖα μά

Ἕτερον

„Χαίρετε ὦ παῖδες

„Τλᾶτ' ἀέθλως,

„Ῥῆϊον ὔμμιν θῆκ'

„Ἔνθ' ὅσα δωρε

Ἕτερον

„Τὴν δ' οὐ γραμμα

„Ἢ γάζα

ΤΜΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΠΕΡΙ Σ

Ο ρ

§. α΄. Γραμματικ
σεως, Γραφῆς, καὶ Συν
νονικὴ.

§. β΄. Ἔςι γὰρ τ
εὐαρμόςως συντιθεμένω

§. γ΄. Λέξις δὲ, μ
ταξιν λόγου.

§. δ΄. Ἐπεὶ δὲ νῦν
λήλου θεωροῦμεν, περὶ
λήλου ῥητέον κοινῇ, ε
δία θεωρητέον τὸ ὀρθό

§. ε. Ἔςι μὲν
τάλληλον, καὶ μ
αἷς παρέπεται τὸ
ὑπούσης θηλείας
κίζει διὰ τὸ ἀκατ
τῷ γένει· εἰ μὲν
τάνει· ἔχει γὰρ τ

§. ς'. Διὸ καὶ
λως ἐπιπλέκειν π
ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς
σολοικίζειν· ἁμαρ
σιν ὁ σολοικισμός
δοξοτέροις τῶν λο
ἐκ τούτων γὰρ, κ
ρία καὶ μέθοδος.

Κ

Περί

§. ζ. Τῶν δὲ τ
ληχε τοὔνομα, καὶ
ρὶς γίγνοιτ' ἂν λόγος
γίγνοιτο· διαφερέτω
τωνυμίαν.

Ὀ

§. ή. Ἔςι δὲ τ
σημαντικὸν, ἄνευ
§. θ'. Εἴδη δὲ τ
δὲ κατὰ σημασίαν·
καὶ Παράγωγον· κα
σηγορικὸν, καὶ Ἐπ
§. ί. Ἔςι δὲ Κ
ρος οὐσίας σημαντι
§. ιά. Προσηγ
καθόλου οὐσίας· οἷ
§. ιβ'. Ἐπίθετον
γορικῶν, λεγόμενον

Κανόνες

Σύν

Ι

§. ιγ'. Τοιοῦτο
καὶ ὁμοιοπτώτως,
Προσηγορικοῖς πρό
τὰς νοερὰς ἰδέας.

§. ιδ'. Καὶ πλα
ὀνομάτων ἑτέρων α
δοτικῆς χρῆσις οὐ π
μα, καὶ λευκὸς τὴν
μούς. Καὶ ἔτι Ἀπα
εἰπεῖν.

Ὑπο

§. ιε'. Φασὶ δὲ,
δοτικῆς χρῆσις μᾶλ
ρος, ἡ τῆς αἰτιατικῆ
φαιδρὸς τῷ προσώπ
Ἔχει δὲ ἡ μὲν αἰτια
δὲ δοτικὴ κατ' ἐναλλ

τὰ Κύρια, καὶ Προσκ
κῶς Αἰτιατικῇ, ἢ Δό
καὶ ἄνθρωπος τῇ οὐ

§. ιϛ'. Καὶ τὰ μὲ
ἐνάρθως μὲν, ἔνθα ἡ
σα, ὅμως ἐπινοεῖται
λοσοφεῖ· τὸ γὰρ ἐντέ
θός· ὥϛε εἰ καὶ τὸ Κ
τως ἄνευ ἄρθρου τὸ Ἰ
της γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς
ἄρθρον συνάπτοντες,

§. ιζ'. Ἰϛέον δὲ,
κις καὶ ἄνευ ἄρθρου σ
ἐπινοουμένης τῆς τοῦ
νὴρ ἀγαθὸς, ἀγαθὸν

§. ιή. Ἀνάρθρως
παρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα
Σωκράτης ἐϛὶν ἀγαθ

§. ιθ'. Ἐπὶ τοι
κὴν πληθυντικοῦ μ
κωλύοι. Σωκράτης
σοφῶν· ὥσπερ ἐπὶ
σηγορικόν· οἷον,

§. κ'. Τὴν δὲ κ
κτητικὴν ἄλλως οὖ
ὡς ἐπὶ πλέον τε οὖσ
τὴν καὶ εἰς δοτικὴν
κράτης ἐν ἀγαθοῖς κ

§. κά. Εἰσὶ δὲ κ
εἰρημένοις ἕκαςα ὑπ
ὄνομα μὲν κοινόν·
σίας διάφορος. Καὶ
καὶ ὁ λόγος κοινόν.
Σκύθης. Καὶ τὰ Πα
τα τὸ περιέχον, καὶ
τῶν. Καὶ τὰ μιμητ
τας πεποιημένα· φλ

τὰ γένους, ἢ εἴδους
τὰ ἀπολελυμένα· οἷ
γος. Ἀλλὰ ταῦτα μ
συμπαρειλήφθω τοῖς
τετάχθω· περὶ δὲ τῶ
ποίαν τινὰ καὶ ἰδιαιτ

Πρός

§. κβ'. Τὰ μὲν ο
καὶ διὰ τὴν τοιαύτην
καθ' ὑπεροχὴν μὲν ὄν
κὴν τῶν πρὸς ἃ ἡ σχ
υἱοῦ, δοῦλος δεσπότ

§. κγ'. Εἰς γενικὴν
φορὰν λεγόμενα, ἕτερο
Διαφορικά. καὶ ἔτι τ
ἐνδεής· καὶ τὰ Πληρω
ρης. Καὶ τὰ ὡς κτητ

Σ

§. κδ'. Ὡς κτητικ
τα συγκεχριμένα ῥημα

τής. καὶ ἄλλ' ἄττα
ρούμενα· οἷον τὰ, ἔ

§. κέ. Ἔτι δὲ
πρὸς γενικὴν· οἷον
ριςοτέλους. Ἀλλὰ
συνταχτικὴν, ἐπὶ δ
ἔθος καλεῖν. Ἰςέον
ὁτὲ μὲν ἐνέργειαν δ
ἔγραφε δηλονότι
πλαταιέων πολιορκ

Υ

§. κς'. Ἔτι ἰςέο
τως συνταάσσεται δι
πος, ἢ ὁ πρότερον
τῆς παρὰ· οἷον, ἕτερ
ποφατικῶς ἡγουμέν
Πευςικοῖς, ἐπάγεται
σαύτως, καὶ ὅτι μή·
τερον, ὅτι μὴ σέ· κ
ποιεῖν ἐθέλοντες. Ἔ
μὲν ποτε τὸ Διαφορι
λὰ κατ' ἔκθλιψιν σὺν

τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος
μένον αὐτό· Ἐλλείπε
σεως ἡγουμένης· οἷο

§. κζ'. Τὰ δὲ ἐξ
τὸ φίλος τῷ δεῖνι, καὶ
αὐτὸς, καὶ ὁ ἐναντίος·
τειν, κτητικοῦ ἂν εἴη,

§. κή. Τὸ ἐναντί
πρὸς· οἷον, ἐναντίος
καὶ πάντα δὲ τὰ ἐξ ἴ
νιώτερον μέντοιγε.
σθ' ὅτε συντάσσεται·
πείσεσθαι, ἢ ἐν τῷ π
αὐτὸς, καὶ πρὸς ὑποτ
τως· οἷον, ὁ αὐτὸς
ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ὅμ
οἷον, καὶ ταῦτα ὅμοιο
σαι δε καὶ τὸ ἑταῖρος

§. κθ'. Εἰς δοτικ

τῆς σὺν τυγχάνει σ
φυὴς, σύμψηφος, σ
τοῦ ὁμοίου, καὶ ἴσο
μοιοσχήμων, ἰσοπα

§. λ'. Ἔτι καὶ
Δοτικῇ μάλιςα συν
γούσῃ· οἷον, ἀγαπ
Καὶ ἔτι περιποιολογ
καὶ ὑπόδουλος πάθε
τα, ῥήμασι συςοιχ
ταῦτα πρὸς δοτικὴν
καὶ ἐπιβούλους πᾶσ

Πευς

§. λά. Τὰ δὲ π
μένως ζητοῦντα, ἢ
ρωτήσει ἀρκτικῇ λόγ
τος, τὸ δὲ ἄρθρον
τερος, πόςος, πηλί
εἰρημένου καὶ ἐνάρθρ

§. λβ'. Συνάπτε

μασιν ὁριςικοῖς· τὶς
πάρει; καὶ εὐκτικοῖς

Υ

§. λγ΄. Δῆλον δὲ,
ὁμοιόπτωτοί τε, καὶ ὁ
ται πρὸς τὰς ἐρωτήσει
νοῦ λαμβάνουσαι, ἀ
ληλοι, ἢ ποσὸν, ἢ πο
Σωκράτης· πόσος; μέ
Ἀθήνησι. πότε; πάλ

Κ

§. λδ΄. Διαπορητι
λευόμενος περὶ ἑαυτοῦ
ἐν πρώτῳ προσώπῳ·
συμβούλῳ χρήσωμαι;
λει εἴπω; μείνω; ἀπέ

§. λε΄. Ἔχει δὲ καὶ
πακουόμενον τὸ ὁριςικ
πρόσωπον, ὑποτακτικ
παρέμφατον ἀπαιτεῖ.

§. λς'. Ἐν ἁπλῇ
ἐν παντὶ προσώπῳ
οἶδα τὶ φῶ· οὐκ ἔχει
ὡσαύτως δέ τοι καὶ
ὅτῳ ἐπιδείξηται· κα
Καισάριον οἰκειώσητ
φίλος· ἐνίοτε δὲ καὶ π

Α' ὅρι

§. λζ'. Καὶ τὰ
καὶ διὰ τοῦτο Ἀόρι
σεται ἄρθροις· ὅς τι
νόμενον· τὸ δ' ἐν τ
ἀλλὰ λέξεως μέρος.

§. λή. Τὸ τὶς Ἀ
ὅτε λαμβάνεται, δοῖ
οἷον, ἔδοξέ τι λέγειν
τοῦ ἕκαστος ἐνίοτε· ο
τι τὸ ὅς τις Ἀόριστον,
λαχῇ κεῖται, γνωστικ
τικοῦ· οἷον, ἵνα εἰδῶ

ΠΕΡΙ Ὀ

ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς ἀντιβλ
σίν. Σημειωτέον δὲ καὶ
λαχοῦ κείμενον, καὶ ἀν
τις ἀρετὴ, καὶ εἴτις ἔ
ὀρθωτικὸν δὲ λόγου τὸ

Ἀναφορι

§. λθ΄. Τὰ δὲ Ἀναφ
διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρε
αὐτὰ ὡς τὰ Πευςικὰ, κα
θροις. οὐ γὰρ ὁ οἶος, λ

Ἀνταποδοτι

§. μ΄. Τὰ δὲ Ἀντα
τὸ ἀνταποδίδοσθαι πρὸς
καλεῖται, ὅτι πολλάκις
κνύομεν ὁρῶντές τι ὅμοι
σος· ἃ καὶ τῷ δὲ ἐπεκτ
συντάσσεται, τὰ τοιάδε
ἐν τῇ συντάξει, καὶ ἐπι
σων εἰμὶ, τόσον σέο φέ
τόσσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλύκ

Κα

§. μά. Καὶ χωρὶς δὲ

Α᾽ντιποδοτικὰ ἀπο
μαςικῶς· τοίην κεφ
Α᾽ναφορικὰ δίχα τ
πεπείραται, οἵων ο
οἵοις οὐδεὶς· καὶ τ

§. μϛ. Τὰ γε
τὰ ἀπὸ φωνήεντος
πρὸς ὁριςικὸν μὲν
δὲ τοῦ Ἀοριςολογι
ποτ᾽ ἐςὶ, καὶ οἷος
τοῦ Ἀοριςολογικοί

§. μγ. Θαυμα
ρικὰ, οὐκ ἀεὶ ὀρθω
μετοχὴν ἐσθ᾽ ὅτε,
ἡλίκην πότ᾽ ἐχόντω
ἀντὶ τοῦ πάνυ με
ἔςιν οὗ κεῖται· οἷο
βαλλομένης· καὶ τ
δὲ τῷ, ὅσον ἐμὲ
ἐπινοητέον ἔξωθεν
ἐςὶν ἐμὲ γινώσκει
Προάγεται δὲ ταῦ

μεῖς ἴσμεν, καὶ ὅσα ἐρ
σαπερ, ἀντὶ τοῦ ὥσπε
συντάσσεταί γε ὥσπερ
σα περ ἄλλοι ἡμέρᾳ χρ
τὶ τοῦ ἄτε, ἀλλὰ πρὸς
τὶ δὲ τοῦ ὥςε κεῖται τ
λάθομεν ἐγχρίψαντες
ὅσον εἶναι βραχεῖαν χε
ἐςιν, οἷον ἄξιον εἶναι κ
βάνεται μέν τοι τὸ ὅσον
νοεῖται. τὸ δὲ οἷον, ἔν

Υ' π σ

§. μδ'. Σημείωσαι
τὸ δυνατὸς σημαίνει μ
εἴη δ' ἂν καὶ ὁ τοῦ ἡμε
οἷος κατασχεῖν. Πλάτ.
αὐτόχρημα μακκαβαῖο
δόγματι. Συνέσ. Καὶ
τες τοῖς οἵοις τε ἡμῖν
δημοκρατίαν. Ξεν. Ἔτ
νον οὐ, ἔςιν οὐ κεῖται
ναιτ' ἂν τοὺς φίλους, ἀ
τι τὸ οὐδὲν οἷον, ἀντὶ τ
δὲν γὰρ οἷον ἀκούειν α

§. με΄. Κοινῇ μ
μα φέρεται, ἢ λεγ
ποῦν τε, καὶ ὁμοι

Περιλη

§. μς΄ Τὰ δὲ
ριθμοῦ πλῆθος ση
συντάσσεται ῥήμα
εἶπον· καί τοι τά
προφερόμενα, ἑνικ
δὲ, δυϊκοῖς, πληθυν
(Ἀττικῶς συντασ
θυντικῶν.

§. μζ΄. Ἀττικὸ
τέρων εὐθείας ἑνικ
τὰ παιδία.

§. μη΄. Κἂν ᾖ
θυντικὰ, τῇ δὲ σημ

μὲν σημαινομένῳ ῥήμασ
τάσσειν, τῷ δὲ σχήμα
φιλοσοφίᾳ διέπρεπον, οὐ
φουσιν, οὐ γράφετον.

Κα

§. μθ'. Τὸ δ' ἄμφ
μασία, οὕτω καὶ τῇ φ
κοῖς συντάσσεται ῥήμα
μασίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ
ἀριθμῷ τὸ ἓν, καὶ τὰ
γομεν, καὶ ἄμφω τρέχ
τικοῖς ὁμοίως διὰ τὸν
καὶ δυοῖν λεγόντων.

Γ'

§. ν'. Μεγαλόγραφ
μόνης σχέσεως Ἀττικ
τον· μικρογραφεῖται δὲ
θυντικῆς σχέσεως· οἷο
θιος, καὶ Βαρῖνος· μάρ
εἰδέφησιν ὁ Θεόδωρος
μα, ἀλλ' αὐτὸς αὐτόθ
τῷ μικρῷ) οὐ μόνον ἐπ
ἐπὶ γενικῆς, καὶ δοτικ

σύνταξις ἀναπολ
δύο ἄνθρωποι τρέ
τοῦ ἀμφότεροι, ο
πάλαι ἐγνωσμένη
τὴν τοῦ ἄρθρου ἀ
του σύνταξιν εὐ
οἷον, ἄμφω τοὺς

§. νά. Καὶ μὲ
κτικὴν ἀριθμοῦ, χ
ὁ γὰρ εἷς λέγοι ἀν
ένικοῖς χρῆσθαι· κ
λον· τὸ δ' Ὁμήρο
πανάγρου, ἀνδράσι
νησθε· σχῆμα Ποι
χρησον.

Ἀ ρ

§. νβ'. Τῶν δὲ
μένων τὸ ἔλαττον
τρεῖς καὶ τριακοντα

Ἐ π ι μ ε ρ ι ζ

§. νγ'. Τῶν δὲ

ΠΕΡΙ ΌΝ

ματιζομένων, εἷς ἐκ δύο
ὡς ἑκάτερος· εἷς ἐκ πολ
ἕνα, ὡς ἕκαςος· τὸ μὲν
ἄρθρον· τὸ δ' ἑκάτερον,
πρὸς γενικὴν· ἢ κτητικῶ
σον τῶν ζῴων, ἕτερον τ
τοι καὶ ταῦτα ὁμοιογεν
τάσσεται τοῖς κυρίοις, κ

Υ' π

§. νδ'. Τὸ ἑκάτερος,
πληθυντικοῖς συντάσσετ
κά· ἑκάτερος ἐν μέρει ε
καὶ ἐσχίδναντο ἕκαςος.
μένης τῆς γενικῆς, ἔστι φ
ἢ ὑμῶν, ἢ αὐτῶν γράφει
φομεν, καὶ ἕκαςος ἡμῶν
γράφουσιν· οὕτω μὲν τ

Πατρωνυμι

§. νε'. Τῶν δὲ κατ
καὶ προγόνων ἐσχηματι
τοῦτο καλούμενα, κύρι
σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖ
τα· οἷον, Πηλείδης γεν

πατρωνυμικοῖς ἔξ
νόματα· τοῦ σαφ
πατρωνυμία· οἷον
δης Ἕκτωρ.

Κτη

§. νε΄. Τὰ δὲ
ἐμφαινομένην κτῆ
γενῶς, καὶ ὁμοιοπ
ται τοῖς κυρίοις,
ξιν τοῦ ἄρθρου ὁ
κὴ ςολή· ἡ ςολὴ
Ἰωνικὸν τῆς ςολή

§. νζ΄. Γίνεται
ἐν τῇ συντάξει τι
ἄλλων ἐπιθέτων π
τὸ περιὸν τῆς ἐννο
ριοῦσα ἔννοια· οἵ
ταλήψεως σώζουσ
οἷον, ἡ πολλὴ τῆς
ληψιν δέ που περι
καὶ τὰ τοῦ πολέμου

ΠΕΡΙ Ὀ

Τ πο

§. νη΄. Παρατετήρη
σχέσις ἐν μὲν Ἀντωνυμ
νεται, καὶ πρὸς ἴσον, κα
ὁ ἐμὸς δεσπότης, καὶ
μασι πρὸς ἐλάσσονα μ
κτήματα, ἢ πρὸς ζηλωτ
καὶ οἶκος, καὶ Πλατωνι
Πλατωνικὸς πατὴρ, ἢ

Συγκριτικὰ, καὶ

§. νθ΄. Τὰ δὲ Συγκρ
μὲν πρὸς τὰ ὑποκείμενα
(ὧν κατηγορεῖται) συν
μοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτω
κρισιν, γενικὴν ἀπαιτεῖ.
τος, καὶ ἰσχυρότατος

Διαφορα

§. ξ΄. Ἀλλὰ τὰ μὲν
ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ
θετικὰ, πληθυντικοῦ μ
το κατ' ἐπίτασιν ἢ πρ
πλείω· Σωκράτης Μελ

ἐνδόξων· ὑπερθε
ἀεί. Σωκράτης

§. ξά. Τὸ δ
γεται μὲν, οὐ π
παράθεσις· ἀλλὰ
λως οὖν ἀλλ' ἄτ
τέον· ἐν γὰρ τοῖ
λέγοι τις, ἄριστα

§. ξβ'. Καὶ τ
μότεχνον, ἢ συγ
Δημοσθένης Αἰσ
σοφώτερος· τὰ δ
συγγενῶν ἀεί. Ἔλ

§. ξγ'. Καὶ τ
λαβοῦντος, καὶ μ
κριτικὸν ἦν, ἐπαγ
σιν, ἢ ἔπερ ὑμῖν ἀ
ἢ, τῆς κατὰ σὺν
κατὰ ἄνθρωπον· κ
ὡς κατὰ ἄνθρωπον

λέγεται, μεσολαβοῦντ
τοῦ ὥςε ἀποςατικοῦ,
νόσημα μεῖζον ἢ φέρε
τὸ δὲ ὑπερθετικὸν οὐδὲ
νειν ἐθέλει.

Υ' π

§. ξδ'. Ἀλλ' ἡ αὐτ
μετὰ τὸ ἢ ἐπάγεται, ε
μα ὁμοίως φέρονται· ε
τὰ τὸν ἢ, ὡς τὰ πολλὰ
ἡ σύγκρισις· οἷον πλείω
καὶ εὐνουςέροις τοὺς ἵππο
Ἔτι ἀντὶ τοῦ ἢ, καὶ ἡ
οἷον, Ἡλίου τε ἐκλείψε
τοῦ πρὶν χρόνου μνημον

Κα

§. ξέ. Ἔτι τὰ μὲν ὑπ
χοντα, οὐδὲν τῶν ἐπιτατ
λίαν, ἢ μάλιςα, ἤ τι το
μὴ τὴν τελεωτάτην ἐπίτα
ἐπιῤῥηματικὴν προσλαμβ
ρου, πολλὰ παυρότεροι,

§. ξς'. Τὰ γεμ
τικὰ ὑπερθετικὰ,
τε προσλαμβάνει·
ὅτε καὶ τοῖς λοιποῖς
σκειται, ἀλλ' ἢ κατ
ὑπερβολῆς· ὡς τὸ,

§. ξζ'. Ἔτι τὸ ὑ
μίαν ἀποδίδοται γε
ἐν Οὐρανῷ ἵσται α
κατὰ μετάληψιν.

§. ξη'. Ἔσι δὲ
τικῆς τυγχάνει συν
σαν σφίσιν· οἷον, τὸ
καὶ μόνος· δῖα γὰρ
κορυφαῖος, καὶ ἔξο

§. ξθ'. Ἀνάπαλ

ΠΕΡΙ Ὀ

τὶ ἁπλῶν θετικῶν ἐςι χ
τικοῦ μετριώτερον βού

Υ΄ π

§. ο΄. Συμβαίνει δὲ
πρὸς ὅμοια, πρὸς δὲ τὰ
το· οἷον, ὥσπερ ἐκ τῶ
ρὰ, οὕτως ἐκ τῶν λυπ
ρα. Ναζιαν. Καὶ, ἐγ
ναι λόγον, εἰς ἥλικας δὲ
ταρ.

Υ΄ποκορισ

§. οα΄. Τὰ δὲ ὑπο
μα, καὶ ῥηματικὰ, ἰδ
ὅσα δ' ἐπίθετα ἐν αὐτ
ἐπιθετικὴν λαμβάνοι ἃ
καὶ προσηγορικά· σύν
τοιαύτη.

Υ΄

§. οβ΄. Ἰσέον δὲ,

αὐτὴν τοῖς ῥήμασι
πόσασις Λεσβίων
λωσις ὑπὸ Λακεδα
χωρίων ἀλλήλοις

Ἀνάλ

§. ογ'. Ἀνάλυ
οἷον, Τελαμῶνιος
μὸν φίλον, τὸν φί
μένον ἀναλύοιτ' ἀ
δεινὸν Ἀπολλώνιο

§. οδ'. Καὶ τὸ
εἴς τε τὴν γενικὴν
μένην τοῦ υἱοῦ π
λέως υἱὸς. Καὶ τὰ
τε τὸ ἴδιον θετικὸν
οἷον, σοφώτερος,
πάντων, ὁ ἰσχυρὸς
κὰ δὲ, καὶ τὰ παρ
φυκε πρὸς ἀνάλυσιν
πρὸς τὰς ἐννοίας μ
νείας μᾶλλόν εἰσιν

ΠΕΡΙ

—

Κ

ΠΕΡΙ

§. οε΄. Τὸ δὲ ῥῆ
σώπων τε διακριτικὸν
μαντικὸν κατὰ διαφό
§. ος΄. Τί δέ ἐστι
τὰ γραμματικὴν θεω
ρῶν καὶ τὸν χρόνον,
μένως χρῆναί φαμεν
τῆς κινήσεως ἀριθμὸν
πλέον γάρ τοι οὐδὲν
γνῶσις ἡμῖν συμβαλε
§. οζ΄. Διηρημένα
μὲν ἐνεσῶς, τὸ ἐνιςάμ
παρατατικος τὸ παρα
ρωχημένου· ὁ δὲ μέλ
παρακειμένος, τὸ παρ
ένεςῶτος· ὁ δὲ ὑπερσ
λαι, καὶ ἐντελὲς τοῦ

τὸ παρελήλυθὸς μὲ

§. οή. Διηρήσ
τὸ μὲν γάρ τοι, Π
Α᾽πρόσωπον· οἷον,
Ἐνεργητικόν· τὸ δ
τὸ δὲ, Μέσον· τὸ

§. οθ. Ἔςι δὲ
ἀεὶ ἔχον φωνήν τε,
παθητικὸν εἰς μαι,
συντάξεως σώζηται
καὶ φιλοῦμαι.

§. π᾽. Παθητικο
νήν τε, καὶ σημασί
ἐνεργητικῆς· οἷον,

§. πά. Οὐδέτερ
χον φωνήν.

§. πβ᾽. Ἐπίμεσ

§. πγ᾽. Τὸ δὲ μ
τὸ δυνάμενον τὸ αὐτ
θος· οἷον, βιάζομαί

§. πδ᾽. Ὑποδιαι
τῆς σημασίας, τετρ
παρξιν, ὑπαρκτικὸν
αν, ὁλοενεργητικόν
αὐτοπαθητικὸν· οἷο
αὐτοουδέτερον· οἷο

ΠΕΡΙ

§. πέ. Παραπλη
μὲν γὰρ δηλοῦν ἐνέρ
μάχομαι· τὸ δὲ, πα
τὸ δὲ, μηδέτερον,
ζήσομαι· τὸ δὲ ὕπα
κτικὸν ἐν τοῖς ἐπιμέ

§. πς. Τὰ γοῦν
νῇ διαφέροντα, τῇ
καὶ ὁμόλογα· διὸ δη
θίςαται, ὅταν τὸ α
ρους συναμείψῃ καὶ
βαίνω, Ὁλοενεργητι
νεργητικόν· καὶ τὸ μ
γονα, αὐτοπαθητικόν
ἐπὶ τὰ συνωνυμοῦντά
βαίνει δὲ τὸ τοιοῦτο
θητικοῖς· ἀλλ' ἐπὶ τὸ
τοις τὰ τῆς ἀμοιβῆς
μαι, πείθομαι, πέπο
γητικὸν οὐδέτερον,
παθητικόν· οἷον, πε
πατεῖται ἡ ὁδός· πλ
ἡ θάλασσα, καὶ ἐπὶ

Διαίρεσις

§. πζ'. Συμπά
μεταβάτως θεωρείσ
μὲν, τελείως· τὰ δ
αὖ, τὰ μὲν κατ' ἐκπ
λοντά τι· τὰ δὲ, κ
νοντα, τὰ δὲ, κα

Σύνταξις τῶν

§. πη'. Ἔχει δὲ
μένην ἐκ πρώτου ὀ
γομένη, ἢ νοουμένη
μοῦ, καὶ προσώπου
φάτων· ταῦτα γὰρ

§. πθ'. Ἐπὶ μὲν
προσώπου καὶ ἐννοεῖ
τρίτου ἐγκεῖσθαι ἀν
βάνεσθαι ὡρισμένως
πῳ ἀοριζούντων, εἰ

τᾷ, καὶ ἀςράπτει, καὶ
τέον, ὡς ταῦτ' ἐνεργοῦ

Συμπλο

§. ιγ'. Ἤ γοῦν ἓν συν
φιλοσοφεῖ· ἢ ἓν δυοῖν·
λοσοφεῖ· τοῦτο δὲ ἤτοι

Φύσει.

§. ιγά. Φύσει μὲν, ε
μεσολαβῇ ἑνικῶς· οἷον, φ
των· Σωκράτης φιλοσο
ἐὰν ἐπιτάττηται πληθυν
των φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι

§. ιγβ'. Σχήματι δὲ
τάττηται, ἢ μεσολαβῇ πλ
κράτης, καὶ Πλάτων· Σ
Πλάτων. Ἐπιζευκτικῷ δὲ
Σωκράτης, καὶ Πλάτων
τὸ περιληπτικόν· ὡς φάσ
οὖν αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματ
βάτως ἢ εὐθεῖα συντάσσ

Διαίρεσις τ

§. ιγ΄. Εἴδη
προσωπικῶν ὑπο
τρία. Πρῶτον μὲ
θεωρουμένων· οἷο
ματικά. Δεύτερο
πήν· οἷον, δέομα
κατὰ περιποίησιν

§. ιδ΄. Τέττα
ρημένων κοινά· τ
σε γραμματικὰ,
χρυσίον, καλείσθ
§. ιέ. Τὸ δέ
καλοῦ, δέομαί σο
δείας· καλείσθω
§. ιϛ΄. Τὸ δ
τύχῃ ἀγαθῇ· δέ
ρί· καλείσθω δὲ
§. ιζ΄. Τὸ δὲ

ΠΕΡΙ Ι

τοι ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς
λικὸν καλείσθω (ἔνθα τ
κὸν (ἔνθα τὸ ὅτι) . διδ
σου βοηθῆσαι· διδωμί
την γεγονέναι σοφόν·

§. ιή. Προσκείσθω
κοινότερον, διδάσκω σε
τικά· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ
λειπτικὸν δεύτερον.

§. ιθ΄. Καὶ ἔτι ἕτε
προσηκόντων ἐπιῤῥημά
θέσεων· διδάσκω σε νῦ
κατηγορεῖν πρὸς τὴν χρ
ἀχρηματίαν· καὶ ὅπως
τὰ λόγον ἂν ᾖ· καλείσθ
τῇ δὲ ἑτεροτελές· τὸ
ματικόν.

§. ρ΄. Εἰλήφθω δὲ κ
ζωὴν, καὶ δουλεύω δο
τα, ὡς ἐπιβατικά· καλῶ
βατικοῦ ἐλλειπτικόν· οἷ

Σύνταξις τοι

Τῶν κατ' ἐκ

§. ρα΄. Καθόλου μὲ

καὶ τοῖς οὐδετέροις
κατ' ἐκπομπὴν θε
πάντα, εἴτε κατὰ
τιμῶ Σωκράτην,
λάσσω· φρονῶ τὰ

Τόποι

§. ρβ'. Σκοπε
διάθεσιν αναφέρετ
πλήττω, φθείρω,
τρίβω, κρατῶ, κε

§. ργ'. Τὸ Ἀν
δὲ βιάζομαι, ἐπὶ
μα τὴν ναῦν· κυρι
βίας γυναικός· βι
χρή. Ξεν. Ἔτι τὸ
ο χρόνος· συντάσσ
οὐκ ἐπιλείψουσι τῷ
τῷ μὲν, τὸ βασάζ
ἢ ἐξουσιάζω, γενικ
αἰτιατικῇ, ἐνίοτε δ
ρα. Τὸ περιβάλλω
τίοις· καὶ περιβάλλω

τὰ ἱμάτια· τὸ ζημιῶ δὲ
καὶ ζημιῶ σε χρυσίῳ.

Κ

§. ρδ΄. Ἔτι εἰ ἐπὶ ψ
γαπῶ, ςέργω, δικαιῶ.
βρίω, ἀνιῶ, λοιδορῶ.

Υ

§. ρε΄. Τὸ δὲ λοιδορ
τὸ ἐπιπλήττω, καὶ ἐπιτ
καὶ τὸ ἀγαπῶ, καὶ τὸ
καὶ ἐμμένω. Τὸ δὲ μέμ
τὲ δὲ Δοτικῇ. Τὸ δὲ κ
κῇ· ὁτὲ δὲ Αἰτιατικῇ·
κῇ· ὀνειδίζω σε· ἐνίοτε
τικῇ· οἷον, ὀνειδίζων αὐ
ταφρονῶ, ὡς ἐπιτοπλεῖ
Αἰτιατικῇ· καταφρονεῖν
καταχλευάζω, Αἰτιατικ
ζοντες τῶν παρακλητικ
γενικῇ· τὸ δὲ καταγινω
γενικῇ. ἀντὶ δὲ τοῦ κα

Κα

§. ρς΄. Ἔτι εἰ ἐπιδε
ὑμνῶ, ᾄδω, εὖ λέγω.

§. ρζ'. Τὸ δὲ
κῇ Ἀττικῶς· οὐ
ἡμεῖς ἀπεδεχόμε
ζω, Αἰτιατικῇ μὲ
ὅτε τὸ καταγελῶ
μὴν ἐχόντων.

§. ρη'. Ἔτι ε
προσκυνῶ, κολα

§. ρθ'. Προσδ
σοφία προσδεύει.
λῶ, δοτικῇ· προσ
τιατικῇ μόνῃ πα
Γραφῇ καὶ δοτικῇ
μῶ, αἰτιατικῇ· κ
τικῇ· ὡς τὸ, λατ
ἀεὶ αἰτιατικῇ. Τ
γενικῇ· τῆς ἀπὸ τ
προτιμήσαντες. Ο

ΠΕΡΙ Ῥ

Κ α

§. ρί. Ἔτι εἰ ἐπικρα
ναγκάζω, εἴργω, ἐλαύν

Υ π

§. ριά. Ἔχω σοι πίς
χω δὲ πίςιν παρὰ σοὶ, κ
δὶ ὀργῆς ἔχω σε, ἀντὶ τ
διὰ μνήμης ἔχω τὴν χα
Τὸ δὲ περιγίνομαι, καὶ
ἀντὶ τοῦ νικῶ λαμβανόμ
καὶ αἰτιατικῇ, κρατοῦσι
Τὸ δὲ ὑπερέχω, γενικῇ
κῇ ἐσθ' ὅτε· οἷον, ὑπερ
οὐδαμῶς. Τὸ δὲ ἀνέχομ
νῶς μὲν γενικῇ, ἢ ἀπαρ
τικῇ· ἀνέχομαί σου, κα
νέχομαί σε· τὸ δὲ προέ
τρέχω, ἐπὶ μὲν ἐμψύχου
αἰτιατικῇ ὡς ἐπιτοπλεῖσο
ὅτι ἐπὶ ἐμψύχου, τὸ δὲ
γον μὲν μῆλα, φέρου δ'
ρονομῶ, αἰτιατικῇ, κ
ζω, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκην ἐ
τοῖς πολεμίοις μεῖζω τὴν
σθαι. Ξεν.

§. ριβ'. Ἔτι εἰ
προτρέπω, παρορ

§. ριγ'. Ἔτι ε

§. ριδ'. Ἔτι ε
σαγορεύω, προσφ
προσφωνῶ, προσ

§. ριέ. Ἔτι εἰ
τομῶ, ἰατρεύω.

§. ριϛ'. Ἔτι εἰ
φενακίζω, κλέπτω

§. ριζ'. Ἔτι εἰ
νώσκω.

§. ριή. Τὸ οἶδ

χρησὸν ὄντα· μετὰ δ
ὄντι, οὐ σύνοιδά σε χρ
ἀμφότερα· Πολλοὶ συ
λοὶ συνίσασί σε βέλτι
τες ἐπίσανταί σε τοιο
ἀείποτε μηδένα πω τῶ
τιμηθέντα. Ἐν ταυτο
δα· οἷον, σύνοιδα ἐμ
νοιδα ἐμαυτῷ ἀδικῶν
ἀδικίαν. Ξεν. οὕτω κα
γεγονότα· καὶ ἔλαθον
δὲ συνίημι, ἀντὶ μὲν
τοῦ αἰσθάνομαι, γενικ
συνίησι. Συνέσ. τὸ π
νίασι δὲ τὸ συνέρχοντα

§. ριθ'. Ἔτι εἰ Ὁρ
μαι, βλέπω.

Κ α

§. ρκ'. Ἔτι εἰ ὑπον
οἴομαι, ὑφορῶμαι.

Κ α

§. ρκά. Ἔτι εἰ προ
μαι, ἐθέλω.

§. ρκβ'. Ἔτι εἰ
ρωτῶ, ἐρευνῶ, εὑ

§. ρκγ'. Τὸ δὲ
τῶ σε τόδε, καὶ α
αἰτῶ, ἁπλῶς λέγετ
ἢ μετὰ ἱκεσίας· οἷο
αἰτοῦμαι· τὸ δὲ εὐ
εἰδικῇ· εὗρον αὐτὸν
ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ, γ
προσιλόμην. Συνέσ

§. ρκδ'. Ἔτι εἰ
δεύω, σωφρονίζω,
νω, διατίθημι.

§. ρκέ. Ἔτι εἰ
οἰκτείρω, ἐλεῶ.

§. ρκς'. Ἔτι εἰ ἱκε
παρῶ, λιτανεύω, ἐρωτ

ΠΕΡΙ

Υ

§. ρκζ'. Τὸ δέομα

Κ

§. ρκή. Ἔτι εἰ συμ
ἀγοράζω, ὠνοῦμαι,

Κ

§. ρκθ'. Ἔτι εἰ φυ
καὶ αὔξω· τὰ μὲν οὖν
τάσσεται πάντα.

Υ

§. ρλ'. Αἰτιατικῇ δ
πομπὴν θεωρούμενα·
ἔτι τὰ ἀφηγηματικά·
διηγοῦμαι· τὸ δὲ ἐπεξ

Υ π

§. ρλά. Ἰσέον δὲ,
ὑπονοητικὰ, καὶ δοξαστ
κατ' ἐλάσσονα ἐνέργεια
τικῇ συντάσσεται· ἢ α
τῳ· οἷον, βούλομαι,
βούλομαι, ἢ λέγω, ἢ
ρομένη πολλαχῇ τοῦ π

παρεμφάτου δηλονο
σιλέα, ἐληλυθέναι·
σκειται ἡ τοῦ προσ
Ἀττικῶς· ὡς παρὰ
Λακεδαίμονα αὐτ

Τ

§. ρλβ'. Ἔτι ἰς
σεως σημαντικὰ,
συντάσσεται· τὰ δὲ
ὁτὲ δὲ μετοχῇ συν
σικὰ, ἀπὸ αἰτιατικῆ
τικῆς εἰς αἰτιατικὴ
γοῦμαι, ὑπολαμβά
νομίζω σε ἀγαθόν.
νει τὴν οἰκείαν σύντ
ται· οἷον, οἶμαί σ
εὐχῆς εὖ πράττειν·
οὐ γὰρ οἶμαι νομίζε
ράν· οὕτω δὲ ἔχει
ἀπέκτονε, φησί τις,
εὖ οἶδα, καὶ εὖ ἴσ

Σύνταξις τοῦ

§. ρλγ'. Τὰ δὲ
μοίως ἐν πάσαις τα
τάσσεται.

ΠΕΡΙ

Τόποι τ

§. ρλδ'. Τοῦ δὲ
σιν ἀναληπτικά· οἷ
μαι, γεύομαι, ὀσφρ
διὰ τὸ ἐνεργεςάτην
κειν, καὶ τὰ τούτῳ ο

Τ

§. ρλε'. Τὸ δε τ
μοια, αἰτιατικῇ· ἡ
φέρεται· τὸ δὲ αἰσθα
βάνεται, καὶ αἰτιατ
δικῇ· οἷον, αἰσθόμεν
τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μ
αἴσθωνται ἡμᾶς ἔνδο
σώπου μὲν ἀεὶ γενικῇ
ματος δὲ καὶ γενικῇ,
τῶν λόγων, καὶ ἀκου
ἀπαρεμφάτῳ· ἀκούω
ματα· καὶ ἔτι εἰδικῇ
τοὺς περὶ αὐτὸν πολ
μοίως συντάσσεται κ
θανόμενοι δὲ οἱ ἐν τ
οῦσαν.

Κ

§. ρλς'. Ἔτι τὰ
καθ' ὑπεροχήν· οἷον
θυμῶ, ἀντιλαμβάνομ

Κ

§. ρλζ'. Καὶ τὰ
τίζω, ἐπιμέλομαι,
μετέχω, μέμνημαι.

Υ

§. ρλή. Τὸ μέμν
αἰτιατικῇ ἐσθ' ὅτε· Ἄ
Ὅπως τὰς τάξεις ὑπ
μαι καὶ εἰδικῇ μετοχ
αἰτιατικῆς εἰς γενικήν
σματος· καὶ ἀπὸ αἰτ
τὰς συμφορὰς ὑπομ
τὸ ἐπιλανθάνομαι, γ
πελαθόμεθα σάρκες
εἴτις τι ἐπιλελησμένος
καὶ γενικῇ, ὡς ὁ Θου
οἱ πλείους γεμὴν αἰτια
ρικά. Καὶ τὸ πειρῶμα
νικῇ· ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπι
τὸ συγγενεύω, αἰτιατικῇ

τύχη. Ἀριςοφ. Πειρ
τιατικῇ· πειρᾶσαι τ
τε δὲ γενικῇ· πειράσα
ὑπεροράν δὲ, καὶ ὑπε
τοπλεῖςον γενικῇ· τῶ
νεῖν· παρ' Ἀττικοῖς δ
ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς Θεοὺ
φροντίζω ἐσθ' ὅτε αἰ
τε. Ἀριςοφ. καὶ ἄλλ
σομένων εὕρηται ἐσθ
κοῖς συνταςσόμενα.

K

§. ρλθ'. Καὶ τὰ ἀ
ριεύω, τυραννῶ, ἄρχω
τικὰ τὰ τοιαῦτα.

T

§. ρμ'. Τὸ μὲν ἄρ
ποτασσομένων λέγετα
κρατουμένων· ὅθεν κ
λέγομεν, οὐκ ἄρχειν·
χὴν ποιῶ, γενικῇ· καὶ
καὶ ἄρχομαι λέγειν·
ἄρχομαι, κατὰ ἀντιμ
κοὶ νόμοι ἄρχονται τ
νοι· τουτέςιν ἀρχόμεν

§. ρμά. Καὶ τ
ἑκςατικά· διαφέρ
ἁμαρτάνω.

§. ρμβ΄. Καὶ τ
νικῇ· οὐκ ἀπέοικε
χάριν τοῦ διαφωνε
τὸ ἀποτάσσομαι,
ποτάσσῃ τῷ σατα
φίλοις ἀποταξάμεν

§. ρμγ΄. Τὰ δὲ
τούτου καὶ αὐτὰ
σεται ἀντὶ γενικῆς·
ἀπαρεμφάτῳ, ἀλλ
θρου· παύσασθε τ
καὶ ἡττῶμαί σου, κ
τέρου εἴδους εἶναι
γενικὴ, οὐ τοῦ ῥήμ
μασι παραθετικῶν
νεκτῶ δὲ, ἀντὶ τοῦ
κτεῖ ἡμᾶς ὁ διάβολ
μὲν ὂν, αἰτιατικῇ

ΠΕΡΙ

ἐπὶ δὲ προοδεύσεως, δ
ἡγοῦμαί σοι, καὶ ἡγοῦ
μαι τῆς ὁδοῦ, ἐννοουμ
καὶ ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδ
ἀπέλαβον, αἰτιατικῇ,

Τόποι τοῦ Τρίτου

Κα

§. ρμδ'. Τοῦ δὲ τρ
πέμπω, λέγω, χαρίζο

Τ'

§. ρμέ. Καὶ πάντα δ
Δηλωτικὰ δοτικῇ συνσ
σοι, ἀγγέλλω σοι. Τὸ μ
τονος εἰς μεῖζον πρόσωπ
τι. Ἀριαῖος δ' ἐλθὼν Κ
λει. Ἔτι τὸ ἀγγέλλω,
τάσσεται κατὰ τὰ Δηλω
γελλόν τινες τὰ παρ' ἡμῖ
σιόντα. Ξεν. Τὸ δὲ κελ
ται· μετὰ δὲ προθέσεω
παρακελεύομαι, καὶ διο
τὸ κελεύω, δοτικῇ· πρ
μενον, πολλάκις αἰτι

καὶ διακελεύομαι
μενα, δοτικῇ· οἷο
βάνεται δὲ τὸ κε
θὲ εὔχομαι, δοτ
ρέμφατον δὲ φερό
ραν εὔχομαί σε
ροῦμαι διττῶς σ
σίον, καὶ δωροῦμ
τικῶς καὶ τὸ ποιώ
ζομαι· οἷον, πο
κῇ κατ' ἔλλειψιν
καὶ πράττω, καὶ
ματικῶς· καλῶς,
ἐργάζομαι· ἀντὶ
τω δὲ εὖ, ἢ κακ
γῶ. Τὸ δὲ εὐχα
Σημειώσῃ δὲ καὶ
ἐπὶ καταδίκης, τ
κην, ὀφείλει δὲ δ
σοι τόν δε, καὶ
ἁρμόζω, καὶ εἴτι
νοουμένην. Δοτικ
τὶ τοῦ εὔνους εἰμί

§. ρμς'. Καὶ τ
ἐναντιοῦμαι, ἀμφ

ΠΕΡΙ Ἑ

Τ᾽ π

§. ρμζ᾽. Καὶ τὸ πολ
ἀλλὰ καὶ πολεμῶ πρὸς σ
καταπολεμῶ, καὶ τὸ κα
πικρατητικά· τὸ δὲ ὀχλ
δοτικῇ, Ἀττικῶς δὲ αἰ
τα οὐκ ἐνοχλήσω σε. Τ
τοῦ ὀργίζομαι, δοτικῇ·
πόλεως ςρατηγοῖς· ἀντὶ
δυσχεραίνει τὴν ὑποψία
κῇ· καὶ ἔτι τὸ προσοχθ

Κα

§. ρμη᾽. Καὶ ἔτι τὰ
λεύω, πιςεύω, ὑπηρετ
ὅμοια.

Τ᾽ π

§. ρμθ᾽. Καὶ τὸ βο
πράττω, καὶ τὰ ὅμοια
ἀντὶ τοῦ κολάζω τοὺς πρ
ἔδρασε τὸν ἀετὸν ἀμυνό
νως μὲν δοτικῇ, Ἀττικῶ
ρασθαι τὰ πράγματα.
κῇ καὶ ἅμα γενικῇ· σ
Καὶ τὸ τιμωρῶ δὲ, ἀντ

τικῇ· τιμωροῦμα
Καὶ τὸ ἕπομαι,
θετοπτώτως, ἔπο

§. ρν΄. Τοῖς δ
ταυτίζω, οἰκειῶ,
ματικῶς, ἀλλ' ὀν
θέσεων συνθέτοις
περιβάλλω σοι.

§. ρνά. Καθό
ὡς Περιποιητικὸν
τοι ἀνθρώπους, α
λει· διδάσκω τὸν

§. ρνβ΄. Ὥσπ
ἐλάσσονος, ἐνεργη
δρὸς, ἐχρησάμην π
τὰ δυνατά.

§. ρνγ΄. Ὥςε δ
μὲν δηλοῖ, δοτικῇ
νεργοῦντα, καὶ αἰ

ΠΕΡΙ ΄ΡΙ

καὶ πέμπω σε· λέγω σοι

Υ΄π

§. ρνδ΄. Καθόλου ἔτ
καὶ αὐτοτελῶς ἔνι λαμβά
ἐπιφέροντας· ἐντελῶς γὰρ
ρᾷ, ἢ ἀκούει, ἢ λέγει,
λῶσαι βουλόμενοι τὸ συν
τὸ ὁρᾷν, ἢ ἀκούειν, ἢ λέ
οὖν ἁπλᾶ τῆς μεταβάσεω

Χρῆσις τῶν

§. ρνέ. Δῆλον δὲ καὶ
σόμεθα· ἐκ γὰρ τῶν εἰρη
ἂν τὰ τῆς χρείας καὶ δια

Διαβατικῶ

§. ρνς΄. Ἤτοι Διαβα
πράγματος· οἷον, ὠφελῶ
ρέχομαι χρήματα ἀνδρὶ

Σ

§. ρνζ΄. Τουτέςιν εἰ
γειαν τοῦ ῥήματος, ἄλλω

Αἰτιολογικ

§. ρνή. Ἡ Αἰτιολογικ

αἰτίας, ἐξ ἧς ἡ
τῆς ἀρετῆς· ὠνο
δίδωμί σοι τοῦ

§. ρνθ'. Τὸ
ἡ γενικὴ, τουτέ
ἐνίοτε καὶ τὸ τε
προθέσεως ἐλλείπ

Ὀ ρ γ α

§. ρξ'. Ἡ Ὀ
νησις φᾶναι δέοι
τὰ καλά.

§. ρξά. Καὶ
κὸν, ὁτὲ δὲ τὸ
τρόπον ἐμφαίνει.

Τ ε λ

§. ρξβ'. Ἡ Τ
θεῖναι· οἷον, τάτ

Εἰδ

§. ρξγ'. Ἡ Ε
οἷον, φασὶ τοὺς

ΠΕΡΙ Ῥ

Σ

§. ρξδ'. Ἀλλ' ὅταν
ξασικῶν ἡγῆται μόνον
ὡς εἴρηται γὰρ (§. ρλβ
ρέμφατον ἐπιφέρεται· ο
τὸ εἰδικὸν, μὴ τοῖς ἁπλο
πιφέρεσθαι.

Ἐλλειπτικο

§. ρξέ. Ἔτι τὸ Ἑλλ
ἥκει, εἰ τὸ κατάτι προσ
τῶν τόπων ἐκθέσεως.

Συγκατηγ

§. ρξς'. Τὸ δὲ Συγκ
πιῤῥήματων κατηγορῆσαι
ἐπευεγκεῖν· οἷον, διδάσκ
ἢ ἡδέως, καὶ σὺν ἀγαθα

Ἐπιβ

§. ρξζ'. Τοῦ δ' Ἐπιβ
Διαβατικῷ ἐστι χρῆσις· δ
μαι τὰ εἰκότα· πέμπω τ

Ὡς Ἐπι

§. ρξή. Τοῦ δὲ ὡς Ἐ

σύςοιχον ὄνομα
μάχομαι μάχην,
ἀδίωτον, καὶ πάσ
τοῖς ἐπιβατικοῖς

Τόποι τοῦ Ἐ

§. ρξθ'. Τόπ
ἔνθα χρόνου δηλ
τὴ πολλά· ἢ τὸ
που, ἢ πάσχοντ
μέρος· ἢ τὸ κατ
τὸ αἴτιον οὐ πάν
πάντα δὲ ταῦτα
ἂν εἰς βιβλίον κα

§. ρό. Τοῦ δ
τὸ, Τρῷας δ' ἄχ
ἔπος φύγεν ἔρκος
τάτι δηλούσης κ
λειψιν τῆς κατὰ,
δυσσεία· εὖτ' ἄνμ
λὰ ταῦτα μὲν Π
Ποιηταῖς εὕρηνται
μοιοπτώτως συνεκ
ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδη
καὶ ἐς λῆμνον ἐὐκτ

καὶ τῶν ὁμοίων ἡ πτ
νικὴν κτητικῶς παρὰ
σεται· τὸ γὰρ τῷ μέ
τάσσειν, Ποιητικὸν,
εἰρήσεται δὲ καὶ ὡς τ
ἴδιόν ἐςι τοῦ παθητι
τόπου καὶ τὸ, ἡ Πόλ
ἑπτά· εἰδέπου τὸ τα
τικὴ δηλοῖ, κατὰ ἀν
κῆς γὰρ τὰ κατά τι,

Υ' π

§. ροά. Ἐν δὲ το
ῥήμασιν εἰς δοτικὴν μ
ἐλλειπτικὸν, ποσόν τι
χε, καὶ τῷ παντὶ ὑπε
ρεσιν ἐπακολουθῇ, τό
δὲ ποσὸν εἰς αἰτιατικὴ
ξίᾳ· οὕτω δὲ καὶ ἐπ
οἷον, πολλῷ προτιμό
τῇ δόξῃ. Καὶ σὺν ἀν
δοτικῆς χρῆσις· οἷον,
τῷ μέρει τούτῳ ἀπόλ
τικῆς μᾶλλον δηλοῦτα
εἴτουν καθ' ὅλον τὸ σ
διὰ γενικῆς· καλῶς ἔχ

Τόποι τοῦ Ἐ

§. ροβ'. Ὑποκε
καὶ Ἐλλειπτικοῦ τ

§. ρογ'. Σκοπεῖ
μητικῶς· ὠνοῦμαι.

§. ροδ'. Ἐν τ
ταῦτα καὶ δοτικῇ σ
νάτῳ ζωὴν ὠνησώμ

§. ροέ. Ἔτι εἰ
κενῶ.

§. ρος'. Ἔτι εἰ
καὶ ἐκςατικῶς, καὶ
ἀφίςημι, ἀπολύω,
ὑπείκω, κουφίζω,
ψεύδω.

§. ροζ'. Τὸ δὲ

οἷον, ἀφαιρῶ σου τόδε,
ρῶ σε τόδε, καὶ ἀφαιρ
προσώπου μὲν ᾗ αἰτ
ἢ αἰτιατικῇ· ἀφαιροῦ
Τὸ δὲ παραχωρῶ, ὑπ
τικῇ, καὶ γενικῇ· παρα
λομένοις· ὑποχωρῶ σ
τῆς ὁδοῦ. Καὶ τὸ συγ
τικῇ συντάσσεται, π
ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ· οἷο
καὶ συγχωρῶ σοι τὴν

Υ' π

§. ροή. Ἔτι ἰσέον,
κωλύω, ἀπείργω, ἀποκ
γενικῇ μὲν καὶ αἰτιατικ
τικὴ πρόσωπον σημα
ὅτε δὲ πρᾶγμα δηλοῖ
οὐκ εἰς γενικὴν, ἀλλ' εἰ
τικῶς, ἢ ἀντιςατικῶς
καὶ ἀπέκλεισεν αὐτοῖς
μὲν πολεμίοις ἀλλοτρι

Κ

§. ροθ'. Ἔτι εἰ ἐπι
δεκτικῶς· ἐπαινῶ, θα
ἀποδέχομαι.

§. ρπ΄. Ἰσέον
συντάσσεται, πρα
ἕνεκεν· οἷον, ἐπα
ἐναλλάξ· ἐπαινῶ
ἀλλὰ κτητικῶς.

§. ρπά. Ἔτι εἰ
κοινωνῶ, μετέχω,

§. ρπβ΄. Κοινω
νικῇ· κοινωνῶ σοι
γενικῇ μόνῃ· τὸ δὲ
νωσαι τὸν λόγον τ
πὸ δοτικῆς εἰς γενι
δίδωμί σοι τροφῆς·
λον τι δηλούσης τ
αὐτῷ πέντε τάλαντ
νικὴ, οὐκ ἐλλειπτικ
ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ

§. ρπγ΄. Ἔτι εἰ
πῶ, ἐλεῶ, οἰκτείρ

ΠΕΡΙ

§. ρπδ'. Καθόλ
μέμφομαί σοι ἀχαρ
τηγορῶ σου κλοπῆς

§. ρπέ. Ἔτι εἰ
τελοῦς δέοι ποσὸν
θόν, οὐκ εἶδον, οὐ

§. ρπς'. Ἔτι εἰ
ρὰ μικρὸν συμβεβηκ
ρῆλθον· μικροῦ διέ

§. ρπζ'. Ἡ δὲ
ψιν ἔχει τοῦ δεῖν,
τοῦτο ἀντὶ τοῦ δέον

§. ρπή. Ἔτι εἰ
ποδὸς, πίνω τοῦ ὑ

§. ρπθ'. Οὕτω κ
γεται, καὶ ὤπτησε
ψαι. Θουκ. Ἰσέου δ
εἰσι τοῦ μέρους δηλ
δός· αἱ δὲ τοῦ ὅλου
καὶ αἱ μὲν τοῦ ὅλου
ἐλλειπτικῶς τῆς ἀπὸ.
δρέπομαί τι μέρος τ
λειπτικῶς μόνον.

K

§. ριί'. Ἔτι εἰ κα
μέρας τε, καὶ νυκτὸς
νος, καὶ ἔαρος αἱ κ

T

§. ριά. Ἐνταῦθα
δοσιν· τῶν γὰρ ἐλλε
τὸ δὲ προσῆκον ἑκάς
πος οὗτος μεταμειψά
ἀνατρέχει ἐπὶ τὸν πρ
λειπτικοῦ. Καὶ ὅλως
τριῶν πλαγίων δηλοῦ
τῳ ἔτει πόλιν αἱρήσ
ἔχει τῆς ἐν.

ΠΕΡΙ

Κ

§. ρμβ'. Φανερὸν
βανόμενον διαφόρως,
διαφόρως προσαγορευ
τὸ λύω, σωματικὸν μ
τῷ λύοντι· διαιρετικὸν
ξω δεσμοῦ· παραπλη
ρητέον, καὶ πρὸς τὸ
τοιαύτη μὲν δὴ τῶν σ
τοῖς ἁπλοῖς εἴδεσι συν
γου ἀποτελεῖ.

Κ

§. ρμγ'. Τὸ δ' ἐλλ
ξεως (πρὸς τὸ δοκοῦν
εἰρημένων· οἷον, διδα
σε τὰ γραμματικὰ δια
συλλαμβάνοντι τὰ συγ
ἁπλῶν εἴη ἂν· οἷον, δ
χειροὶ τῇ ἐμαυτοῦ πρία
οὕτω νῦν παρετέθη ὑπ

Φράσις ἐπὶ

Κ

§. ρμδ'. Φράζειν μ

ἐπεντιθέντας ἢ σύνδε
ἢ ὡς ἂν ἄλλως εὖ ἔχ
χρυσίον τῆς παρούσ
μενος, ὧν οὐ δέη
δέῃ.

Τ

§. ριέ. Ἡ ἐπὶ τ
μένων ποικίλως συμ
καὶ διὰ μετοχῆς ἑνὶ
διὰ προθέσεως, καὶ
ἀνθρώπους τῷ λόγῳ,
λέγειν, καὶ διὰ λόγου
διδάσκω σε γραμματ
συντάξεως, καὶ εὖ σ
Καὶ τρέφω σε μάχε
χούμενον, καὶ ἐπὶ τ
πρὸς μάχην, καὶ ἔνε
ὡσαύτως τὰ ἐπιβάλλ
ἔχῃ ἑλληνισμοῦ, καὶ
τὰ μὲν οὖν ἐνεργητικ
ξεως.

Παθητι

§. ριϛ. Τὸ δὲ
καὶ τὸ ἐνεργητικὸν σ
του ὀνομαστικὴν ἔχον

ΠΕΡΙ

ὁμοῦ τῇ ὑπὸ, ἢ τῇ πρ
τοῖς ἄκροις· Σωκράτη
λεῖται ὑπὸ Σωκράτου

Κ

§. ριζ'. Κοινὸν οὖ
πτωτον, πλὴν ἐπὶ τῶν
θεῖαν· καλοῦμαι Σωκρ
λεῖται ὑπὸ Κορίσκου ς
ται πρὸς τοῦ πλουτοῦ
λισα τοῦ παθητικοῦ τ
πλήττομαι τὸν πόδα,

Υ

§. ριή. Ἰσέον ὡς
κτητικὴ γενικὴ ὡς ἐπι
βάλλει ἀντωνυμικῶς· ο
ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν το
τέροις· οἷον, οὐκ ἔτι χρυ
αὐτῷ ὁ υἱός· σπανίως δὲ
καὶ χρίων αὐτῇ τοὺς

Οὐδέτερον Υ

§. ριθ'. Τῶν δὲ ο
ὀνομαστικῇ ἐκ τρίτου σ
ἢ τυγχάνει λευκός· τὸ
εὐθεῖαν μετοχικὴν ἐκ

ὧν ἀγαθός· ἢν δὲ
δενὸς δεῖ ἐκ τετάρ
τυγχάνει περιπατο
νὸν πρὸς τὸ ἐνεργη

§. σ΄. Διακριτ
τρίτου εὐθείας ἐκ
τῆς τοῦ ὑποκειμέν
τρίτου ἀναπολη θεῖ
Σωκράτης ἦν ὁ ο

§. σά. Ἰσέον δ
ἑτεροαρίθμως ἐπάγ
πρώτου, ὁτὲ δὲ τ
καρπὸς ἦν σῦκα· κ
δήμιοι· καὶ Μυκῆν
ὁ θησαυρὸς ἦσαν
κλητικῶν· οὗτος ὁ
ται· τὸ δὲ χωρίον
λεῖται. Θουκ.

§. σβ΄. Ἔτι πρ
τάξει, τὸ ἐπίθετον
πρώτου προσηγορι
τε ἀρσενικὰ, κἀν τ
οὕτως ἐστὶν ἡ φύσι

κοφάντης, καὶ βάσκανο
δ' ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ οὐδετ
λαμβάνεται Ἀττικῶς·
κολακεία ἐςίν· ἀντὶ τοῦ

§. σγ'. Καὶ τὰ Ἀνα
γένος ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγ
δοται, ἀλλὰ πρὸς ὃ τὸ
οἷον, τηλικοῦτον ἐλεφά
ἐςίν. Ἄρις. καὶ, μεγε
Θεόφ. Ἔτι τὸ ὑπαρκτικ
τάσσεται κατ' ἔλλειψιν
γάρ ἐςι τῆς φθορᾶς.

[Ὁλοενεργη

§. σδ'. Τὸ δὲ Ὁλο
θεωρούμενον (τὴν πρὸ
ταξιν, ὡς εἴρηται (§.
νω, καὶ κρύπτω, καὶ
νω, καὶ θέλω, καὶ ἀνα
διαφόρους τῶν αὐτῶν δ
ταξιν ποιητέον, κατὰ
τὸ σάδιον, ἀλλὰ καὶ τρ
ἀτελῶς, τὸ δὲ, ὁλοενε

Υ' π

§. σέ. Ἀναβαίνω τ
ἐπιβαίνω δὲ νεώς. Ἔτι

παρεληλυθότος λα
πὶ ἐνεςῶτος, καὶ
μέλλοντος· ὡς ἐλῶ
σοντες. Ἔτι τὸ λο
τὸ δὲ κρύπτω, κα
κῶς· οἷον, κρύπτω

§. σς'. Τῶν τ
ἡ ἐκ τρίτου γενική
ἀπορῶ, εὐπορῶ,

§. σζ'. Ἀπορῶ
κῇ· ἀπορῶ τὴν αἰ
γενικῇ ἀεί· τὸ δὲ
τικῇ· τὸ δὲ λαγχά
ἔλαχε κλῆρον· καὶ
νω, γενικῇ· τὸ δὲ
ἐπιβατικῶς, ἢ δια
τῆς Σιμωνίδου φιλί
ρονομῶ, γενικῇ ὡς
ἄξιον κληρονομῆσα
τιατικῇ· ὡσαύτως
μεταλαμβάνω τρο
θεωρούμενον· οἷον
λαμβάνον.

ΠΕΡΙ

Κ

§. σή. Καὶ τῶν
βαίνω, ὑπάρχω, ὑπο
πὶ τῶν λοιπῶν συνταα

Υ

§. σθ'. Καὶ τὸ ὑ
συντάσσεται περιποιη
τικῇ περιποιητικῶς· π
πείθομαι λέγοντι· καὶ
ἤτοι τῇ πίςει καὶ κηδ
μι· καὶ εἰδικῷ ἀπαρε
Πλάτ. Πιςεύω δὲ τα
δέχομαι καὶ ὁμολογῶ
προσοικῶ, ἐπὶ μὲν ἐρ
κοῦμεν βαρβάροις· ἐπ
προσοικοῦμεν τὰς ὄχθ
ἐλπίζω, δοτικῇ· ἀντὶ
θαῤῥῶ τὴν μάχην· τὸ
ἐςι, δοτικῇ· γελασείο
ται, ἀπαρεμφάτῳ, ἢ
καὶ ἔοικε κατορθώσας
ἀπαρεμφάτῳ, ὁτὲ δέ
ταί μοι τῶν πολιτικῶν
καὶ, φαίνεται γὰρ ἡ
βεβαίως οἰκουμένη.

χαίρω τοῖς τρόποις
τοις, ἢ διὰ ταῦτα

Αὐτ

§. σί. Τὸ δὲ Α
αὐτὸ, ὡς μὴ μετα
θητικὸν δὲ κάκλήτα
δηλοῦν· οἷον τὰ, τ
τω, πυρέττω, ἐρ
ὅμοια.

§. σιά. Καὶ ἀν
βάνεται, ἀλλὰ μετ
ἐπὶ τῶν ὁμολογουμ
τὸ, ἐρρέτω φθόνος
τω ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν
λέγομεν· ὅτι οὐ χρ
τοιούτων· οἷον, χα
δὰν ἀηδῶς ἤδη τις

§. σιβ'. Σύντα
παθητικοῖς, ὡς εἰκός
νει ὑπὸ τοῦ φθείρον
δὶ ὁ, καὶ ὅλως τὸ
ἐπιβατικὸν, καὶ τὸ

ΠΕΡΙ

σχω ταῦτα, καὶ νοσῶ

§. σιγ'. Ἰσέον ὡς
καὶ τὰ ὅμοια, αἰτιατ
ἔλλειψιν τῆς διά· οὐ
ἄλλ' ἄττα πάθος σημ

Αὐτο

§. σιδ'. Τὸ δὲ Αὐ
σι (καθ' ἑαυτὸ θεωρ
τοτελῶς)· οἷον, ζῶ,
βρίθω, εὐσθενῶ καὶ τ
φαίνει ὁρισμὸν τοῦ συ
τὸ ζῆν, ἢ πλουτεῖν.

Ὀργανικ

§. σιέ. Ὅλως οὖν τ
δοτικὴ, εἰ δοκεῖ προσιθ
γορῶ, καὶ ζῶ, καὶ πλο
ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ

Μέσον

§. σις'. Τῶν δὲ Μέ
σύνταξις καὶ αὐτῶν τοῖς
ἀμφοτέραις γὰρ ἐφαρμό
τῷ Θεῷ, καὶ θύομαι

τὸν ἐχθρὸν, καὶ βι
κατὰ τὰ διωρισμέν
τέον· ἐπαινέσομαι
μαι ὑπὸ τοῦ φίλου

§. σιζ'. Ἐπαινε
καὶ ἀγνοήσομαι,
ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τ
λοντας· λέγεται δὲ
μαι δὲ δὶ ἑτέρου·
τῶν φίλων, ὅ,τι κα
μῶ αὐτὸς, οἰκοδομ
καὶ ναυπηγοῦμαι,
ζομαι· καὶ ἐπὶ ἄλλ

Ἐπίμε

§. σιη. Καὶ τ
γητικὸν τὴν αὐτὴν
καὶ αὐτὸ σημαντικ
τικὸν, τὴν αὐτὴν
μοιροῦν εὐχρήσου
τι παθητικόν· γίνο

§. σιθ'. Σκοπεῖ
δε, εἰ περιποιητικὸ

τικόν· ταῦτα γὰρ δοτ
δομαι, ἱππάζομαι, μ
μαι, ὀργίζομαι, ἀνθ

Υ

§. σκ'. Τὸ δὲ κα
τῆς λέξεως· καὶ δοτ
λέξει· τὸ δὲ βουλεύομ
ματος δὲ αἰτιατικῇ· κ
μαί σοι τάδε· καὶ μ
ἀποκρίνασθαι. Ξεν. Δ
γὰρ ὑμῖν μὲν ὥσπερ ε
πολὺ δὲ προθετικῶς·
δὲ καταρῶμαι, δοτικ
καὶ αἰτιατικῇ· οἷον,
τὸν Δαβίδ.

Κ

§. σκά. Ἔτι εἰ ἐπ
κατ' ἐκπομπὴν θεωρού
πρῶτον· κέκτημαι, ω

Κ

§. σκβ'. Ἔτι εἰ ἀτ
ἔν τινι, ὡς ἐπὶ τῶν
ἀθήναζε, ᾠχόμην ὡς
ἐνταυθοῖ.

§. σκγ'. Ἀτε
κνοῦμαι, καὶ καθ

§. σκδ'. Ἔτι
λως ἀντιληπτικὸν
κῇ γὰρ καὶ ταῦτα
φαίνομαι, γεύομ
μαι, ἀντιλαμβάνο
αἰτίου χρῆσις ἀπο

Α' πρό

§. σκέ. Τῶν δ
τὸ μὴ παρισάναι
ται, ἥκισα πρὸς
οἷον τὰ παθητικα·
ται, εἰρήσθω, καὶ
κῶς· οἷον, ἤκους
τὰ παθητικὰ, ἤκου

§. σκς'. Ἰσέον
πειδὴ ἀπὸ τῶν προ
σωπικῶς ἔνι λαμβάν
προσωπικῶν ἀπροσ

ΠΕΡΙ

σθαι· οἷον, λέγεται μὲ
βύσου· καὶ ἡ βουλὴ

Κτητικ

§. σκζ'. Τὰ δὲ πρ
ποιητικῶς, ἢ ἐπιβατικ
γενικὴν, καὶ ἅμα δοτι
του ἐμοὶ, διαφέρει, ἢ
του ἐμοί.

Περιποιητ

§ σκή. Τὸ δὲ Περ
καὶ δοτικὴν, ὡς εἰκός·
πρέπει, δοκεῖ τῇ Βουλ
σθεις.

Ἐπιβατι

§. σκθ'. Τὸ δ'Ἐπι
ναχῶς· δεῖ φᾶναι, χρ
λεῖ γενέσθαι· κοινὸν δ
τον, ἀλλ' ἢ παρῳχημ
δὲ οὐδέποτε· (ἀλλ' ου

Υ

§. σλ'. Τὰ γεμὴν
σώπων συντασσόμενα
τὸ παρῆκον, καὶ τὸ ἐ

λέγεται εἰρηκέναι, τὸ δοκεῖ, ἀπροσω
εἰδικῷ συνταασσόμε
ὅτι καὶ μέλλοντος
ρα εἰκὸς τοὺς πολ
τὰ διάθεσιν τοιαύ

Ἀνάλ

§. σλά. Ἀνάλ
τὸ σύζοιχον ὄνομ
μοειδὲς ὑπαρκτικὸ
νικὴν· οἷον, Λύκι
μαχοι τοῖς Τρῳσὶ
μαχοῦντες ἦσαν,
μαι, πλήρης γίνο
δὴ οὕτω ταῦτα.

§. σλβ'. Ἰσέον
συνταασσόμενα, κα
οἷον, πολεμῷ τῷ
προαιροῦμαι φιλοσ
λοσοφεῖν· φαίνετα
ἐστιν εἰρηκώς· ἔξες
ξιον, ἢ δικαιόν ἐ

ΠΕΡΙ

Ἔγ

§. σλγ΄. Τῶν δὲ π
σεων, λόγος μὲν, βου
διὰ φωνῆς σημαινόμε

Ὁ ρ ι σ τ ι

§. σλδ΄. Καλεῖται
ὅτι διὰ ταύτης ἀποφα
καὶ οἱ καλούμενοι διαβ
σάτι οἱ αἰτιολογικοὶ τε
γέγραφα, καὶ ὅτι περ

Κ α

§. σλέ. Ἔχει δὲ τ
ἐγκειμένην· διὸ καὶ τὸ
ληλον τοῖς τοιούτοις,
ποιήσῃ· οὐ γράφω· ο
ἢ εὐκτικοῖς, ἢ ὑποτα
τικὸν μὴ, τοῖς τοιούτ
μὴ γίνωσκε, μὴ γνοίης
τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ
δ' αὐτὰ καταφάσκει.

Υ΄

§. σλς΄. Καὶ ἡ με
δὲ γὰρ ὁριστικὸς ὁ δι' α

τὸ δὲ μὴ, οἰκεῖον
των τὰ μόρια μικ
μετὰ τοῦ δυνητικ
κείμενα, καὶ τὸ ου
τικοῦ ἀναίρεσιν ἀ
ὥσπερ αὖ τὰ ὁριστ
ξιν, τὸ μὴ προσλ

Προστ

§. σλζ'. Ἡ δὲ
σύνταξιν τῶν δευτ
τοῖς ὁριστικοῖς· ἤτε
τασσόμενον πρόσρ
λογίαν.

§. σλη. Ἰσέον
προσώπου τρίτου
ρου, ἀμεταβάτως
σώποις συνταττομ
σεῦ, μέγα κῦδος

Αὐθυπ

§. σλθ'. Τὰ δ
κτικὰ, ἀλλ' αὐθυπ
κε δὲ τὰ τῆς ἐγκλίσ
σεις εἰς μίαν συμπ

ΠΕΡΙ Ῥ

μεθα ἑαυτοὺς, οὔτε μ
ποτιθέμεθα δὲ, ὑποθετ
συλληπτικὰ δὴ (τὰ πλ
τὴν ἐν δευτέρῳ πρόσαξ
πρῶτον ὑποθετικὸν ἄν·
σακτικῶν πρῶτον, καὶ τ
δεύτερα, καὶ τρίτα, εἰς
σεις, ἵνα ἑκατέρα ἀνα
§. σμ΄. Τὸ δὲ τρίτο
ξιν ἀπόντος προσώπου
παραλαμβανομένου εἰς μ
σύσατος γάρ τοι ἡ πρόσ

Σ

§. σμα΄. Ἰσέον δὲ,
προσακτικῇ, καὶ εὐκτι
πρὸς τὸ μέλλον ἀπονεύ
ράτασιν δηλοῖ, ὁ δὲ ἀό
ἅπαξ σημαίνει· σπάνι
ἐγκλίσεσι ταύταις.

Εὐκτικ

§. σμβ΄. Ἡ δ' εὐκτι
ὠνόμασται, καὶ ἐπιῤῥήμ
μὲν εὐκτικοῖς εἰς πλείονα
δὲ ὁριστικοῖς δεόντως· εἰ
κτικὴν ἀναδέξηται σύν

§. σμγ'. Εἰς
λευσικὰ τοῖς προ
εἰπεῖν τὰ ἰσοδυν
θενται εἰς πλείον

§. σμδ'. Δι
κὸν τοῦ περὶ τὰ ε
τοῦ ἐνόντος πράγ
θεσιν· τὸ γάρ τοι
γράφειν, καὶ τὸ
εἴθε, σχεδόν τί
ςαται καὶ τὸ ἐφ'
εἷς διαφέρει τοῦ
μοναχῶς ἀριθμοῦ
νῆς οὐσίας σημα
εἷς· ὡσαύτως δὲ
τὸ ἄλλοθεν πρὸς
πίτασιν ὡς ἐν ὑπο
τὸ ἄγαν· αὐτὸ γ
ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
ὄφελες παρὰ νηυσ
οὐκ ἐκ παραλλήλο
σώπου τὸ ὄφελες

ΠΕΡΙ Τ

Υ

§. σμέ. Σημείωσαι
εὐκτικῆς τὸ πρῶτον ἑνι
θυντικὸν πρῶτον καὶ δε
ἴσέον, ὡς ὁ εὐκτικὸς μ

Υ π ο τ

§. σμς΄. Τὴν δὲ ὑπ
καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔστ
τοῦ ἐάν· οὐ καθόλου δ
νοι γὰρ ἀποτελεσικοὶ σ
ταξιν φέρονται· Σωκρά
ὅτι μὲν οὖν οὐ συνίσατα
μένοις συνδέσμοις, προ

Κ α

§. σμζ΄. Φαίρεται
καὶ τῶν ἴσων, ἐπὶ μέλλ
φιλολογῶ, παρέσαι Δί
γίνεται Θέων· ὡσαύτω
λολογήσω, παρέσαι,

Κ α

§. σμή. Ἐὰν γεμὴ
γένηται, ὁ σύνδεσμος
λολογήσω, παρεγένετο

λεξικῶς ἔχει ἀκούε
τοῦ αἰτιολογικοῦ σ
νόσι τὰ αἴτια ἐπιλ
ρομένων τῶν παρ
το Δίων, οὐ παρα
λεξικοῦ παραγενήσ

Κ

§. σμθ'. Ὡς δ
ποτακτικὸν, οὕτω
οἷον, παρεγένετο
ρι· βούλεται γὰρ
μὴ ἀεὶ οὕτω χρω

Α' π

§. σν'. Τὸ δὲ
ἔγκλισις δὲ αὐτοῦ
οὐδενός ἐςι σημα

Α' ν ά λ υ σ ι

§. σνά. Διὸ κ
φατον, πᾶσα ἀνα
Θέων· ὁρίζομαι π
δὲ εἰς ἀφήγησιν μ
πὶ τῶν ἄλλων ἐγκλ
ἐγκλίσεως ἰδιώματ

ΠΕΡΙ

Υ

§. σνβ'. Ἀνάλυσις
μὲν τελικοῦ, διὰ τοῦ
ὅτι· γίνεται δ' ἐσθ' ὅτε
ἤτοι διὰ τοῦ ἵνα, ἢ δι
καλὸν, ἵνα τις φιλοσοφ
ὅτι φιλοσοφεῖ· ἰσέον δὲ
τασσόμενα ἀπαρέμφατ
μέλλω δὲ συμφερόμενοι
λύσεως ἀνεπίδεκτον.

Κα

§. σνγ'. Ταῦτ' ἄρα
καταλληλος τοῖς ἀπαρε
ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι· κ
ἀντὶ ὀνόματος οὖν ἢ χ

Υ

§. σνδ'. Σημείωσα
ἄρθρου, πολλαχοῦ τὸ
κεῖται· οἷον, ἀγαθὸν

Κα

§. σνέ. Ἴδιον δὲ τ
λας ἐγκλίσεις τό,τε αἰ
ρῆμα τὴν τοῦ ῥήματο

οἷον, συγγινώσκει

§. σνς'. Ταυτ
ρήματι τἀπαρέμφα
θέλω ἀπελθεῖν, σπ
χὴν ἐπενεγκεῖν ταυ
θεῖαν ἐπάγειν δεῖ·
φελούμενος· σπεῦδ
μενος· πλὴν εἰμή τ
σάσει παρεμπέσῃ·
μεταβάλλει· οἷον, ἐ
ποιήσαντός σε κατ
τὰ τοῦ Προφήτου·
σὺν ἐπινοουμένῳ λε
τικήν· οἷον, συνέφ
ὠφελεῖσθαι, οὐδὲν

§. σνζ'. Ἐὰν δ
συπάρχῃ, τὸ ἀπαρ
ματος ταὐτοπροσωπ
σκω σε διαλέγεσθαι
βοηθῆσαι· καὶ εἰ μετ
σα τῇ μεταβάσει, ἡ
μοιοπτώτως τῇ μετ
παρήγγειλεν αὐτῷ,
μένη δὲ, ὡς ἐπιτοπλ
δὲ τῷ Ἀρκάδι ἥκειν

ΠΕΡΙ

§. σνή. Κἀν τῇ σ
παρεμφάτου, τὸ ἐκ τρ
φείλει τῷ ἡγουμένῳ π
οὐδὲν ἀδικούμεθα, π
τοιούτους ἔχοντες συγ
ἥϊα τῶν ἐκείνου δοκούν
ἐπιθυμοῦσιν ἐνδόξων
ξι δ' ὅτε καὶ κατ' αἰτιο
τοῖς ἐθέλουσι φίλους
σύνταξιν ἔχει καὶ τὸ
δός μοι φανῆναι ἀξίῳ
§. σνθ. Τὸ δ' ὀν
κῇ κτητικῶς ἐπιφερόμ
περ τῇ γενικῇ ταυτοπ
δρὸς, καὶ εὐτυχοῦντα
χὺ πτῆξαι.

Κ

§. σξ. Ἴδιον ἔτι
προσώπῳ, καὶ παντὶ ἀρ
ρεῖν τῶν τοιούτων. Κ
σαις, καὶ ἑαυτῷ δὴ συ
κειν· καὶ μετοχῇ, μελε
τι, καλὸς ἰδεῖν, ἀνδρεῖ
μένοις τρόποις περὶ σ
προσκεῖσθαι· διδάσκ
χρήματα δουλώσασθ

θεῖν τὰ περὶ τὴν πό
ρεύσθαι ὅποι δοκέ
ῶν ἂν δέῃ· κοινωνώ
ναι δοκεῖν. Πολλαχ
ὡς εἴρηται (§. ριδ
ὥςε, ἢ ἐλλειπτικὸν
θρῳ, ὅπως ἂν ἡ χρε
τα ὥςε τυχεῖν, το
καὶ δόξῃς.

Προαιρε

§. σξά. Μάλις
τικοῖς καλουμένοις τ
λόμαι, ἢ θέλω γρά
λοσοφεῖν· ἐπιθυμῶ
μαι βοηθεῖν· ἐπίσα

§. σξβ'. Τὸ δὲ
φατον τοῖς προαιρε
οὐκ ἔςι συγκείμενον
τιατικῆς κεῖται, ὡς
καὶ τὸ εἰδικὸν, τοῖς
Ἐ'φ' οἷς ἰςέον, ὡς τ
τὰ γνωςικὰ, τελικῶς
ποῦντι συντάσσεται,
(§. ρλβ'.)· τὸ δὲ μ

κῷ, καὶ εἰδικῷ, καὶ
γράφειν· καὶ, καταμ
μαθὼν τὰ χρυσὰ παι
Συνέ. Καὶ τὸ λογίζο
κῇ συνταγσόμενον ε
μέν τοι ὑμῖν μέρος ἐ

Χρόνος Τε

§. σξγ'. Ἀποδώσ
ἁπλῶς εἰπεῖν, τῷ μὲν
ἐνεχῶτα· πορεύομαι
παραγενέσθαι, ἢ παρ
πολλάκις ἐν χρείᾳ.

Χρόνος Εἰδ

§. σξδ'. Τῷ δὲ Ε
καὶ τὸ ἐνεχὼς, καὶ τὸ
ἀφηγηματικῶς μὲν, κα
σιν, ἢ δοκῶ τὸν ἄνδρ
παγγελτικῶς δὲ, καὶ
τὰ τὸ μέλλον· ἐλπίζω
τάλληλος γεμὴν καὶ
δρᾶν.

Τ

§. σξέ. Τὸ μέλλο
λαμβάνεται· οἷον, Σ

μὴν καὶ τεθνήξεσθα
μάτων μέλλοντες κα
φύσει ἀναγκαίων λ
ὁ παῖς ἀνὴρ, καὶ
γραμματικὸς δὲ,
μεν.

§. σξς'. Ἔτι τ
νει, ὅτε καὶ χωρὶς
καὶ τὸ βούλομαι ἔσ
ἤτοι βούλεται Φίλι
ρίῳ συντάσσεται·
τελέσσαι· Ὅμ.

§. σξζ'. Ἔτι τ
ἀπαρεμφάτῳ εὕρητα
κειμένου, ἢ νοουμέν
μέλλω παθεῖν· Θου
λον· καὶ κατὰ διάλ
τίω γενέσθαι· καὶ τ
ρωνυμούμενον καὶ α
τάσσεται.

§. σξη'. Σεσημε
χρόνου ἀπαρεμφάτο
ματικοῦ, ἢ δοξασμ
ταῦτ' ἐρεῖν ἔφη ὁ Δ
ρόμα Φιλίππου· κα
κεῖν, ὥσε μηδ' ἂν ὁτ

§. σξθ'. Ἰσέον

φατον, ὁμοίως τῷ τ
καθόλου γὰρ κατά τε
δὲ πολλαχοῦ τοῦτο κ
μὲν Θεοῖς οὐδὲν ἂν ἐ
πάντα καταπεπραχέ
νεῖς γεγονέναι· Συνε

Π

§. σό. Τῶν δὲ π
σωπα τρία ὄντα, πρ
λέγων· δεύτερον, ᾧ
τον, ᾧ περὶ τοῦ ἑτέρ
σιν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τ
καὶ δευτέρου· τὸ δὲ
οὖν πρώτου, καὶ δευ
τρίτου, λόγος ἂν γίγν
σὺ δὲ σύνθεο, καί μο
γοιτο, μὴ καὶ πρώτο
συνυπακουομένου.

Σύλλη

§. σοά. Ἔτι τὸ μ
τὸν συλλαμβάνειν τὸ τ
δὲ τρίτον, οὐδέτερον
κεῖνος περιπατοῦμεν,
ριπατεῖτε· οὐκ ἔτι δὲ
τοῦσιν· ὡς δὲ τὸ τρί

ρον ἔχει, οὕτω κα
τὸ μὲν γὰρ πρῶτον
παλιν δ' οὔ· ἐγὼ ο
περιπατεῖτε δ' οὔ·
σύνταξις.

Κ

Περ

§. σοβ'. Μετο
μέρος ἐςὶ λόγου με
ματος· μετέχει δὲ
κλίσιν· τοῦ δὲ διάθ
διὸ καὶ τῇ μὲν τῆς
τῇ δὲ τῆς ἀμφὶ τὸ ρ

Σύνταξις

§. σογ'. Ὥςε κ
πρὸς ἄλληλά τε, κα
μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλ
ὀνόματα· ὡς γάρ φ
γειν ἐφίεμαι· οὕτω

ΠΕΡΙ Ι

γειν ἐφιέμενος· ἔτι ὡς
ὁ διδοὺς Σωκράτει· κ
τω καὶ φιλῶν τὸν σῴζο

Κ

§. σοδ. Φέρονται
πτώσεις τῷ ῥήματι, κα
γω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματο
τὸ τῆς συντάξεως φερο
τούτου· ὅθεν καὶ δῆλο
πὶ γενικὴν, πλὴν τῶν μ
δὼς, Ποιητικὸν κατὰ σ
τόξων εἰδήμων.

Κ

§. σοέ. Ἔτι ὡς ἀπ
τως) φαμὲν, ἀναπνέω,
ρω· οὕτω καὶ ἀναπνέω
ὅλως, ὡς εἴρηται, αἱ μ
τάξεως φέρονται, μετα

Διὰ τί εὕρη

§. σος. Ὅθεν καὶ
λογίαν, καὶ ἑλληνισμὸν
τοχαί· πολὺ γάρ τοι διο
φῶν ἔλεγον, τοῦ ἔγραφ
ψας ὠφέλησα, τοῦ ἔγρ

σημασίας ὂν τῆς α
δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ

§. σοζ'. Φησὶ
εὐδοκιμοῦσι μάλις
ἐμφαίνοντες τοῦ λ

Τρόποι τῆς

τῆς Μ

§. σοή. Τρόπ
χῆς συντάξεώς εἰσ
θησιν ἀπ' εὐθείας
θεία· ἡ γάρ τοι π
σολοικισμός. Σωκρ
λείσθω δὲ ὁ τοιοῦτ

§. σοθ'. Ὁ δὲ
ἑτεροπροσωποῦντος
γομένου, Δίων, ἢ
ἑτεροπροσωπικὸς α

§. σπ'. Ὁ δὲ τ
μεταβατικῶς, κατὰ

ρήματος· διαλεγομένω
νον ὁρᾷς, καὶ ἑώρα· κα
οὖν μετάβασις θεωρῆτο
τουμένην τῷ ῥήματι π

Σ

§. σπά. Ἰσέον δὲ,
νάγονται καὶ πᾶσαι αἱ
τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λό
οἷον, τοῦ περιπατοῦντο
τοὺς πωλοῦντας.

Τ'

§. σπβ'. Σημείωσα
ἀπαιτοῦντος, ἢ αἰτιατ
γενικὴ τοῦ δευτέρου τρ
ὡς ταπολλὰ εἰς διάκρισ
κατεκλάσθη φίλον ἧτορ
ρύν· Ὅμ. καὶ, ἀποχω
ἐπηκολούθησαν αὐτοῖς
λιν ἔστι ὅτε ἡ δοτικὴ,
νικῆς τοῦ δευτέρου τρό
να σημαίνουσα· οἷον,
τῷ πρώτῳ χωρίῳ ὑπαν
ἐν, ἢ ἐπί, ὕπαρξιν μά
σαις καὶ ἰδεῖν ἵππον σπ
ρα· Ξεν. καὶ, νῦν δ' ἐ

τῶν ἐμαυτῷ γεννη
ἡ δ' αἰτιατικὴ, μετα
ἐλογίζοντο δὲ καὶ
σαν ἂν ταχέως τὴ
χεσθαι ἂν αὐτοὺ

§. σπγ'. Αἱ μ
σι τοῖς τῶν ῥημάτ
φων ὠφαλῶ, ὠφε
εἶναι προσώπων.

Ἀπρο

§. σπδ'. Ταῖς
μάλιςα τὸ τὴν εὐθ
ρωσιν γίνεσθαι τοι
ὂν ὁπότε τις ἐπαλθ
της ἦν, ὡς οὐ μετ
καὶ ἔπρασσον ταῦ
τῷ τοὺς πολεμίους
ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ

§. σπέ. Τοῦ τ
δεῖν, ὀλίγου δεῖν,
ἐκ τοῦ δέον κατὰ κ
μετοχή· τοσούτου

ΠΕΡΙ Ν

Υπ

§. σπς'. Ἡ τῶν ἀπ
νικὴν ἐσθ' ὅτε Ἀττικῶς
θυντικήν· οἷον, δεήσαντ
γει· καὶ, σημανθέντων δ
εἰσὶν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐκβο
μὲν δὴ ἡ ἀπρόσωπος μ

Σύνταξις Μετοχ

Κ α

§. σπζ'. Καθόλου δ
τως, καὶ ὁμοιαρίθμως τ
τασσομένη ἡ μετοχὴ,
ἀκολούθησιν· οἷον, Σ
ται· Σωκράτους διαλεγ
την διαλεγόμενον ὁρᾶς

Κ

§. σπη'. Κἂν ὁμοῦ
προτάσσηται μετοχῆς, τ
τουτέστι τοῦ ἀρσενικοῦ
ναῖκες καθήμενοι διαλέγ

Κ α

§. σπθ'. Δῆλον οὖ

μένων σὺν οὐδετέ
ἅτε προτέρου· οἷο
τ' ἄλοχοι, καὶ νή
δέγμεναι.

§. σιά. Ἢν δ'
ταχθῇ κατὰ μετα
τὰ σημασίαν, τὴ
οἷον δὴ καὶ τὸ, ν
λήλων διακριθέντα

§. σιά. Καὶ
τε τῷ ἡγουμένῳ
τὸ σημαινόμενον
τοῦ ἡγουμένου· ὡ
τον ἤρξατο γενέσθ
καὶ πρότερον πολ
φροσύνην γὰρ λαβ
ἄντικρυς ἐλευθερία
λου εὐνομίας οὐ π

§. σιβ'. Ἔτι ε
ρὶς, ἡ μετοχὴ τοῦ
λαοσσόος, οὐ δὲ κ

ΠΕΡΙ Μ

Υ' π

§. σιγ'. Ἔτι δὲ σὺ
χὴ, καὶ ἑτεροαρίθμως π
τὸ ῥῆμα, κατ' εὐθεῖαν
δια ἑαυτῆς ἐκ πρώτου
πᾶς ὁ δῆμος, ἀκούσαντε
μεν ἀπὸ τῆς θήρας, περ
λάβοιτο· Συνέσ. καὶ,
πρόσω πᾶς πέτεται· Ὅμ
ξει δυοῖν, ἢ πλειόνων ὀ
βρίας, καὶ Γαδάτας, π
ροντες· καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
βαλλόμενός τι, ὁ δὲ, φε
Ξεν.

Υ' π

§. σιδ'. Σημείωσαι
τοχὴ ἐνίοτε, οὐ τοῖς ἐκ
τρίτου δ' ἐπιφερομένη σ
ριθμὸν ἔθει Ἀττικῷ· οἱ
φωνὴ οὖσα, ἤθεσιν ἐοι
πτους πρόσβεις, ἀσφάλ
ξιώμασιν ἐτίμων, τοὺς
πόλεως ἀειφυγίᾳ καθυπ

§. σιέ. Ἔτ
ἢ ἐκ τρίτου ἐσθ' ὅ
κατὰ δὲ εὐθεῖαν
μαῖς πέρατα οὔθ
αἱρετὸν ὄντι· κα
μοίως δὲ καὶ ἐπὶ
αἰτιατικὴν, ὡς εἰ

Ἀνάλυσις

§. σις. Ἀν
μεν ἂν, φράζοντ
τες, πεντεκαίδεκα
αἱ κατὰ σημασία

§. σιζ. Ἡ μ
αἰτιολογοῦσα, κ
τε, καὶ προθέσεω
ἑρμηνευομένη· οἷ
πειδὴ, ἢ διότι ἔγ
γράψαι ὠφέλησα.

ΠΕΡΙ

Τρ

§. σιή. Ἡ δὲ, Ὁ
εἶπον δηλαδὴ, ἢ τῷ ε

Τρ

§. σιθ'. Ἡ δὲ, Ε
μάτων, ἢ δηλωτικοῖς,
φερομένη· οἷον, οἷδ ἀ
πονεῖς δηλαδή.

Τρ

§. τ'. Ἡ δὲ, Τελι
τοῦ τοῖς κίνησιν δηλοῦσ
τὰ μέλλοντα χρόνον ἐ
καὶ πέμπω σε ἀγγελοῦν
ἢ ὥςε ἀναγγεῖλαι.

Τρ

§. τα'. Ἡ δὲ, Χρο
ἀποικίαν· ἤγουν ὅτε ἡ
ἀφ' οὗ ἦλθον.

Τρ

§. τβ'. Ἡ δὲ, Τπ
Θεοῦ θέλοντος, κἂν ἐ
ὁ Θεὸς θέλῃ.

§. τγ'. Ἡ δὲ
τρὸς θεῖος, ἄριςο
κει δηλαδή.

§. τδ'. Ἡ δὲ,
ται· ὅς ἂν περιπο

§. τέ. Ἡ δὲ,
τες οὐδὲν ἔσχομεν
μεν.

§. τς'. Ἡ δὲ,
τας ἐπαινῶ· ἤτοι

§. τζ'. Ἡ δὲ,
τελευτῶντες ἐπείσθ

§. τή. Ἡ δὲ,
λαμβανομένη· οἷον
χαρᾶς

ΠΕΡΙ Μ

Τρό

§. τθ΄ Ἡ δὲ, ἀντί
ται, τοῖς ληκτικοῖς τῶν
ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδ
φοιτᾶν.

Τρ

§. τι. Ἡ δὲ, ἐν μ
ρημένων προσσημαίνου
μετειλημμένη.

Τ

§. τιά. Ἰσέον δὲ,
ρῆμα, εἰς μετοχὴν μ
χρόνου, ἢ ἐνεςῶτος· ο
γράψας ἐλεύσομαι· θε
ρε· ὅθεν ἑρμηνεύοντες τ
καὶ τὴν ἔγκλισιν τοῦ ἐπ
αὖ ἀναλύσομεν. Δεσημ
θάνω, μετοχῇ συνταση
λαθον ποιήσας· ἀντὶ τ
ποίησα. Ἔτι ἰσέον, ὡ
συμπίπτειν ἀλλήλοις τ
μενα.

Τρ

§. τιβ΄. Συνάπτοντ

μασι μηθὲν πλέον
οἷον, γράφων εἰμί
τῷ γράφω, καὶ γε

§. τιγ. Καὶ π
δενται μὲν ὁμοιόσ
ρουσαι ἀσυνδέτως
σφοδροῦ πνεύσαν
θείσης, οἱ ἀετιδεῖς
θέντες εἰς γῆν κατ
τὸ ῥῆμα μεταξὺ
λώπηξ φιλιωθέντες
σαν, βεβαιώσιν φι
τι ἐναρθρως μὲν ἀ
γικὴ· ἡ δὲ Ὀνομά
θρως πολλάκις· ἀ
χαὶ, ἄρθρων ἀνεπ
§. τιδ. Ἔτι ἰσ
νον, κατ' εὐθεῖαν,
κατὰ γενικὴν, ἢ δ
ροῦ γενομένου αὐ
λαδὴ· καὶ Δημ.
τοὺς ἑαυτοὺς πεπρ
ἑαυτοὺς δηλ. Ὡσα
γείλας ἥκειν ἀκρο
Συν. Ὁμοίως δὲ κ

οἷον, τὸ μὲν ὅλον πα
ροῦσι, καὶ περὶ τῶν ὅλ

Κ Ε

Περὶ

§. τιε΄. Τὸ δὲ Ἄρ
κὸν μέρος, προτασσόμ
δὲ εἰς προτακτικόν τε,
μὴν ἄρθρον τὸ προτακτ

§. τις΄. Ποιεῖ δ' ἀν
ἐν τῇ συντάξει· οἷον,
κεν, ἄδηλον τίνα ἄνθρ
δῆλον· προεγνωσμένον
το δ' αὐτὸ βούλονται
μακτικὸν, οὐ πρώτης

Υ΄ π

§. τιζ΄. Σημαίνει δ
πόλησιν, εἴτουν ἀναφορ
ρισίαν· οἷον, ὁ ποιήσα
σεται. καὶ ὑπεροχήν· οἷ
Καὶ διασολήν· οἷον, τὰ

ξης. Καὶ τὸ κύριο
τὸ σῶμά μου. καὶ
ὁ ἄνθρωπος ἐςὶ ζ
τὸν μεριχόν· ὁ ἄνθ
θρωπος. Ἔτι ἐπὶ τ
ἀποβαλὸν τόνον, α
οἷον, ἄλλου του,
ἐρωτήσει, ἀντὶ πε
τῷ τρόπῳ; Προς
χὴν Ἀττικῶς, ἀν
οἷον, ἵππος, οὐχ
§. τιή. Ποιεῖ
Ἀντωνυμίας, σύν
μέν· ὁ δὲ, τοῦ δέ
ἢ ἄλλος μὲν, ἄλλ
τοῦ, οὗτος, αὕτη,
τακτικὰ καὶ μόνα
ὁ γὰρ προγενέςερος
νέες κίον. Καὶ Πεζ
τοῦ χρόνῳ· καὶ τὸν
τὸ τοῖς προταχτικοῖς
ἀνεςήσαντο πόλιν,
§. τιθ'. Ἰςέον
καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸ
ἢ προθετικόν, μὴ
τὴν ὑπαρχτικὴν ἐνν
καὶ ὁ πρὸς ἡμᾶς πα

τοῖς ἄρθροις ἐπιῤῥήμο
μένου σὺν τῇ μετοχῇ
σπάζονται τοὺς σὺν
πιῤῥημάτων, ἢ τῶν
τα, ἀντὶ ὀνομάτων
πάνυ, καὶ ὁ πάλαι· ἀ
καὶ οἱ ἐν ἀξίᾳ, ἀντὶ

§. τκ΄. Ἐφ᾽ οἷς ἐ
τὰ κύριά φησι τῶν ὀν
ναπολούμενα, μὴ προ
Ποιηταὶ ὡς ἐπιτοπολ
οἷον, μῆνιν ἄειδε Θε
τοῦ τὴν μῆνιν τοῦ Α

K

§. τκά. Τὰ μὲν
νομάτων προτίθεται,
σου τοῦ τις ἐγκλινομ
τὸ ὁμοίως καὶ συνδέσ
γε, ὅς γε· καὶ τοῦ πο
ρα, καὶ ὅς νυ, λέγουσ
βάνηται, τῷ τις συντ
τῳ· ὅταν δ᾽ ἑαυτόν τ
ται, καὶ τὸ ποτὲ ἐπιπ
ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος,

§. τκβ'. Προσκ
μὲν τὸ ἄτινα προτασ
ἄττα ἂν εἴπῃς· ὡς δ
ψιλούμενον· ὁποῖ' ἄ

Ε'πιμερ

§. τκγ'. Χρῆσις
πιμεριζομένων πτωτι
συνδέσμοις, τῷ μὲν
εὐθεῖαν· οἷον, ἄνθρ
οἱ δὲ ἔνθεν· ἢ κατὰ
οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ
πλαγίων μεταβατικῶ
μὲν δόλῳ, τοὺς δὲ π

Π

Τρόπο

§. τκδ'. Ἔνθα δ
θυντικὸν ῥῆμα προτ
μενον, εὐθεῖαν δεῖ ἡ
τοὶ διέπτησαν δύο, ο
Δυσμῶν· εἰ μὲν οὖν
θρόισει τὸ ῥῆμα.

Τρόπο

§. τκε'. Εἰ δὲ πρ

ῥῆμα ἔπεται, γενικὴν
δυοῖν ἀετῶν, ὁ μὲν ἔπ
μήρου, ἄμφω δ' ἐζομέν
σολοικοφανές.

Τ'

§. τκς'. Δῆλον οὖ
πιμεριζομένοις κειμένου
γενικὴν προάγηται, τὸ
πτέον κατὰ τὸν δεινὸν
εὑρίσκεται ἔστιν οὗ παρά
τερον σπουδασθέντα·
βητέον.

Τρόπος.

§. τκζ'. Βουλομένο
μερισμὸν πλαγίως προε
βασιν ἑτεροπροσωπικῶς
λάκις χρῆσθαι πλαγίᾳ·
σθόμην, τοῦ μὲν, ἀπ'
σμῶν· καὶ πρὸς δοτικὴν
ἔνθεν, τῷ δὲ ἐκεῖθεν,
αἰτιατικὴν, ἀετοὺς δύο
τὸν δὲ λίθῳ.

Κα

§. τκή. Ἕξεσι γεμ

ἑνικὰ διελεῖν, ὁτὲ
νος, τῇ μὲν ἀγαθ
νους, οἱ μὲν ἀγα
τὸ πληθυντικόν· ὁ
ἑνικά· τῶν ἀνθρώπ
λοι· τῶν χειρῶν
την.

§. τκθ'. Ἴδιον
πᾶσι τοῖς τοῦ λόγ
τάττεσθαι ὁρικῶς·
λέγω, τὸ Σωκράτ
ἂν ὡς οὐδέτερα π

Ὑποτα

§. τλ'. Τὸ δὲ
γου, ὡς καὶ πάντα
ῥῆμα κατὰ πτῶσιν
λουθητικὸν δὲ πᾶσι
ὁμοιαρίθμως πρὸς
δρα μοι ἔννεπε μοῦ
πλάγχθη.

§. τλά. Τὸ ὑπ
κῆς ἀντωνυμίας λα

οἷον, καὶ ὃς ἔφη καὶ
εὐθεῖαν μόνην, σὺν
καὶ κατὰ πλαγίαν ἐσθ
ἡγουμένων· οἷον, διὰ
κοὴν καὶ παρακοήν· δ
δὲ, ἵνα παιδευθῶμεν·
ταύτην δέ· σπάνιον δὲ
ἔςιν ὅτε εἰς δήλωσιν
Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος,
γάρ· Ἔτι τὸ ὑποτακτ
ματος, ἀντὶ ὀνόματος
εἰσὶν οἵ, ἔςιν ὧν, ἔςιν
νὲς, τινῶν, τισὶ, τινάς
ἀντὶ ἀορίςων ὀνομάτων
ἢ τοῦ δέ· οἷον, εἰς ἃς
Δημοσ. οὕτω δὲ καὶ
Ἀορίςων· οἷον, ἔςιν
τὲ, καὶ ποῦ· τὰ δὴ οὐ
ὀρθωτικά εἰσι λόγου.

K

§. τλβ'. Πολλάκις
πτῶσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπ
ἀλλὰ πρὸς ἣν τὸ ἡγούμ
χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίο
γαθῶν.

§. τλγ'. Πίγνοιτ
μένου ῥήματος αἰτι

§. τλδ'. Καὶ τοι
τοῦ ὑποτακτικοῦ πτ
σιν μιμεῖται τοῦ ὑπ
σατο προδοσίαν.

§. τλε'. Ἔτι τὸ
παιτεῖ τὸ ἡγούμενον
ὃ τὸ ἑπόμενον, ἀπο
τε μέγιστος ὅρκος· κα
λεοὺς εἶναι νομίζεις

§. τλς'. Ἔτι ὡς
κἀνταῦθα, ἐὰν ἄρσεν
θῇ, τὸ τοῦ ἐπικρατες
σαι, καὶ Ἀπόλλων,
μετασχηματισμὸν φο
μασίαν, οὐδέτερον ἀ
ξέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίω
πὶ τῶν ἄλλων πτωτικ
ἑαυτὰ τῇ φύσει λευκ

ΠΕΡΙ

Κ

§. τλζ'. Ἔτι τὸ
πληθυντικὸν, ἑνικὸν
ἀνθρώπους τίνυσθον,
δ' οὗ τὸ ἀνάπαλιν· μή
ληφόρος, οἵ τέ μοι ἀε

§. τλη'. Γίνεται δὲ
θα μὲν τοῦ τὶς, ἔνθα
ἑνικὸν, δυνάμει πλη
Εὐσάθιον, διὸ καὶ πρ

§. τλθ'. Ἔςι δ' ο
εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγο
τον, καὶ ὁμοιόριθμον
νικὴν ἀεὶ, καὶ ἤτοι μ
αἱροῦμαι ἀρετὴν, ἢν
το· ἐπαινῶ τὸν τρόπ
μένου, ἢ σπουδαίου
εἰς ἀρετὴν· καὶ σὺν ἐ
διαγαγόντος· μετοχὴ
τοῖς κυρίοις, καὶ προσ
παινῶ Σωκράτην, ὃν
πολλοὶ μιμησάμενοι ε

Κ

§. τμ΄. Πολλάκις
λείψει ἑτέρων πτωτικ
φείδομαι, ὧν φείδεσθ
τῶν τῶν Ἀναφορικῶν

Κ

§. τμα΄. Ἔλλειπ
ἀλλὰ πρὸς γενικὴν, κ
ναπιφέρονται νοουμένω
τος· δεύτερος δὲ ὁ

Κ

§. τμβ΄. Ἀποδίδ
τὸ ὃς ὑποτακτικὸν, μ
γουμένῳ, ἢ μεθ' ἑτέ
Ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τ
ματος, ἔξωθεν ἀπὸ
δὲ μεθ' ἑτέρου, μονα
νήγαγεν; ὃς καὶ τὸν
σὺν προτακτικῷ δὲ
ἀπόδοσις ὁμοίως· τὶς
τὴν Ἰλιάδα ποιήσας
τὸν λέοντα ἀνελών.

Μετάλ

§. τμγ΄. Πρόσκε

οἷόν τε ἦ, ἀντὶ τοῦ ὑπο
ἀντὶ τοῦ ἑπομένου ῥῆμα
λόγου φυλάττοντας ἔνν
τα, καὶ ὁμοιογενῆ, καὶ
τα ἀλλήλοις τε, καὶ τ
Σωκράτης ὃς πολλὰ πε
ποιηκὼς ἀγαθά· κἀν μὴ
ἐπαγομενον ῥῆμα, μετ
νώνυμόν τι, ἢ ὅμοιον ὦ
ἀρετῇ πολύς· τοῦ μάλις
πολὺν ἐπ' ἀρετῇ λόγον
των διδασκάλῳ ἐχρήσα
ἢ καθηγησαμένῳ Πλάτ

Υ π

§. τμδ'. Ἰσέον δὲ,
σιν ἐσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ ὑπ
δεικτικὴν ἀντωνυμίαν,
τος· οἷον, πονηρὸν λέγ
νηρόν ἐςιν, ὃ λέγεις πρ
λον οὐδ' ἁπλοῦν ἔργον
τᾷς, οὐκ ἔτι φαῦλον, οὐδ
ἐπιτιμήσω μόνον, τὸ ῥᾷ
ἤτοι κατὰ μετάληψιν κεῖ
ποτακτικοῦ, ἢ ὅλως ἐλ
τοι καὶ ἀνάρθρως ἔςιν
οἷον, αἱ δὲ γυναῖκες, πρᾶ

Συν

§. τμέ. Βελτ
ποτελεῖται, τῶν
νοπτομένων, ἀλλ
οἷον, οἱ τὴν φρον
νει ἐπ' ἄλληλά τε
τὴν σύνταξιν ἔχει
ερφον· τὸ γὰρ π
τῶν πτωτικῶν γίν
ταὐτὸ ἂν τῷ δευτ
τόγε πρῶτον καὶ
αὐτῶν πτωτικοῖς
ἁπάντων ἀνειληφό
τα ἑτέρας ἐςὶ θεω

K

Περὶ

§. τμέ. Ἀντ
ςὶ λαμβανομένη ἀ
πρώτου καὶ δευτέρ
πρόσεισι, δυναμένη

ΠΕΡΙ ΆΝ

μασιν εἰς λόγου τελείω
γράφεις, ἐκεῖνος γράφε

Δια

§. τμζ'. Ταύτης δὲ
Κτητικὴ, ἡ δὲ, Δεικτ
Σύνθετος· καὶ ἡ μὲν,
ἐγκλινομένη, ταῦτα μ
εἴτουν ἰδιοπαθὴς, ἐμ
οἷον, ἐμέ.

Πρωτότυ

§. τμη'. Τῶν μὲν
πρὸς ἀντιδιαςολὴν ἀεὶ ἐ
πομεν, καὶ οὐχ ἕτεροι
ρός τις· αἱ δὲ πλάγιαι,
ται δὴ πρόσωπα διαςέ
οὐκ ἄλλου· ἢν δὲ τὸ ἀ
ἀπολύτως λέγονται ἐγκ
ἔδωκάς μοι, καὶ εὔφρα

Κα

§ τμθ'. Προςίθεμεν
πολλαχῇ, οὐχ ὡς μὴ ἐν
ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδε
εἴρηται· διακριτικωτάτη
μία, ἄλλως τε κἂν σύνθ

σὺ μὲν ἐδίδασκες

§. τν΄. Τοῖς γ
ἢ δευτέρου προσώ
πρωτοτύπους συνά
διδάσκεις, ἐγὼ δὲ

§. τνα΄. Καθό
δὴ καὶ αἱ ἀντωνυμι
σην συντάσσονται·
οὗτος τρέχει· αἱ δ
δομαι, ἐκείνῳ χαρ

Κτη

§. τνβ΄. Τῶν γ
τίθεται, ὥσπερ καὶ
γάρ πως ἐκείνοις δύ
ἦν τὰ ἐπίθετα πρὸς
ὁμοιογενῶς δὴ, κα
τοῖς κυρίοις, καὶ πρ
οἶκος, ἡ ἐμὴ οἰκία,

§. τνγ΄. Καὶ ἀν
των ἔχει κτητικοῖς,

ΠΕΡΙ ᾽ΑΝ

ὁ ἐμὸς οἶκος, ὁ οἰκός
πατὴρ ἡμῶν.

Υ᾽ποσή

§. τνδ᾽. Ἔξεσι δὲ τ
νικὴν ἔξωθεν, ὁμοιάριθ
ἐπάγειν· οἷον, σὸν ἄρα
το γνῶναι, τοῦ πάντα
καὶ τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ
βαίνει δὲ τὸ τοιοῦτό καὶ
οἷον, ᾽Αττικὸν τὸ ἔθος
κότων.

Κα

§. τνέ. ᾽Ανάγκη δὲ
ῥήματι πρώτου, ἢ δευτ
ναις, καὶ τὰς πρωτοτύπ
τοῖς ὀνόμασι (§. τν᾽.)
νεις, ἐγὼ δὲ ὁ σὸς πατ

Κα

§. τνς᾽. Ἔτι αἱ μὲν
προσώπου κτητικαὶ, τοῖ
συνάπτονται· οἷον, ὁ ἐ
αἱ δὲ τοῦ τρίτου δίχα τ
λοῦντος αὐτὸν, συνταχ
οὐκ ἐθέλουσι· σολοικισμὸ

παῖς φιλεῖ ἐμέ· κ
τέον· ἢ ὁ παῖς α

Ἀντιμ

§. τνζ'. Κατ
συντάξεως τὸ σφ
του, καὶ δευτερο
σιν, ἵνα ἑκατέρω
ται ῥήματος· οἷο
κουρῆσαι

§. τνή. Ἰσέο
χει συντάξεως τ
τὴν σφετέραν πόλ
ἰσέον, ὅτι πολλὴ
κοῖς καὶ ἡ πρωτότ
τὶς ἀντιμετάβασις
κρίναντο αὐτῷ,
προκαλεῖται, ἄνευ
γυναῖκες παρ' ἐκε
ἐν αἰτίᾳ εἶχον, ὡς

§. τνθ'. Ἔτι
τὰ ἔχοντα, οὐ π
ἐμῶν ὀφθαλμῶν·

ΠΕΡΙ ᾽ΑΝ

τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλ
νως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐνὶ

Α᾽ναφορι

§. τξ᾽. Συμβαίνει δὲ
ρὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ,
νόματα σὺν ἀναμνήσει
γε μὴ δυνάμενα ἔτι· Ζ
Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε
νον τ᾽ ἐχέμεν, καὶ οἴζὺν
τρέπεν ὅσσε φαεινώ· ε
καὶ αὐκ αὐτὸς, οὐ συμά
ἀλλ᾽ ἀρχὴν ὥσπερ λόγου
τοι τούτου καὶ τὸ, ὑπῆ
φιλοῦσα· οὐ μόνον δὴ ἀ
πὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶ
ἀναφέρεταί γε, ὅπερ ου
προσλαβόντων τὰ ἄρθρα

Τ᾽π

§. τξα᾽. Σημείωσαι
καὶ δευτέρῳ προσώπῳ ἀν
ται. ἐν μόνῳ γὰρ τῷ τρίτ
δέδεικται. (§. ἀνωτ.).
θεῖαν ἀναφορᾶ, οἰκειοτέ
δὲ, ἀντὶ τοῦ, αὐτὸς δέ·
ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, καὶ σὺν
τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι.

§. τξβ'. Ἔτι
σκειται πολλαχῇ·
μᾶς αὐτοὺς ἐπεχε
καλέουσα τὸν ἄξι
μασι· τὸν Σωκρά

Δεικ

§. τξγ'. Οὐ κ
καὶ αἱ δεικτικαὶ ἀν
νονται τινων, ἀλλ
δυναμένων.

§. τξδ'. Πρόσ
προσηγορικὰ ἐνάρθ
εἰδὲ χωρὶς ἄρθρου
κὴ ὡς εἴρηται (§.
ξεως· οἷον, κίνησι
σιν ἐγένετο· Θουκ
δεικτικῶς, ἀλλὰ κ
λόγῳ, τὴν ἀναφορ
οὐ καθάπερ ἡ ἀναφ
σολῆς· οἷον, ἐπαιν
ναι σοφὸν ἡγοῦμαι
τῆς ἐγγὺς δείξεως,

ΠΕΡΙ Ἀ

ςίθεται δὲ καὶ κατὰ πρ
τὸ ι, Ἀττικῶς πρὸς ἐ
ἐκεινοσί· καὶ ταῖς ἀρθ

Υ΄ π

§. τξέ. Ἰσέον δ' ὅ
θρων, καὶ πρὸς τὰ ἀνα
των, ἡ δεικτικὴ ποιεῖτα
οἷον, ὅ τις βούλεται,
ἐπείθοντο, τούτους ἐκ
ἀόριςον, ἢ ἀναφορικήν
ὁ γὰρ ταῦτα πράττων
τὸς ἐμοὶ πολεμεῖ. Καὶ
μος ἡ δεικτική· οἷον,
νε. Καὶ ἐν προαναφωνη
ἐν οὐδετέρῳ γένει· οἷο
Μετά γε μὴν τὴν δεικτ
μίαν ἐπαγαγεῖν, ἀναφ
δομαι συνῶν τε τούτω

Σ η μ

§. τξς. Σημείωσα
δεικτικὴ πολλάκις, οὐ
μενος λόγος, λαμβάνετ
οἷον, αὐτὸς δέ τις ἕκας
καὶ τὸ δοκεῖν ἀγαθὸς π
οὗτός ἐστιν ὁ ἔσχατος

Α

§. τξζ'. Αὐτοπ
τὸ πρόσωπον ἐνεργ
νεργοῦν αὐτὸ ἡ ἐνε
τοῦ, ὡσπερεὶ ἀνταν

Σύν

§. τξή. Ἐπ' α
χρώμεθα, ὅταν τὸ
σχῃ, οὔτ' αὖ παρα
ἐνέργεια ἐπιστρέφῃ,
τόν· σώζω τὰ ἐμα
τοῦ ἐμὲ σώζει· ὥστ
τικὸν σύνταξις, ἤτο
μα, ἢ ἀνάπαλιν.

§. τξθ'. Ἰσέον
προθετικῶς οἰκεία ἡ
γίζετο· καὶ, ὁ δὲ
αὐτὸν ἔδωκε τάξιν·

§. τό'. Πολλαχ
πον, καὶ παράγωγο
καὶ δευτέρῳ προσώπ

σελθὼν ἄσπασαι τοὺς
ἐμὴν ἡδονὴν ἐθεράπευ
βε τὴν ἐμήν· Ξεν. Καὶ
πολλαχῇ εὕρηται κειμέ
δ' ἐκέλευεν ἀποςέλλειν

Μετάλη

§. τοά. Ἔνθα δὴ κ
μα ἰσοδυναμοῦν· οἷον,
τό τι· Σωκράτης τὸν ἐ
τὸν ἴδιον παῖδα· πρός τ
γενικὴν τοῦ συνθέτου σ
τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ παῖδ
ἴδιον ἑαυτοῦ υἱόν.

Κα

§. τοβ'. Ὅτι δὲ τὸ
κῶν, διὰ τοῦτο τὴν ἀνα
πλαῖς χρώμεθα ὁμοιοπτ
θυντικοῦ· οἷον, νῶϊ αὐτ
πτόμεθα· σφῶϊ αὐτὼ
τοῦ τρίτου ὁμοίως· ἐπὶ
τρίτου ὡσαύτως· ἡμῶν
αὐτούς· ὑμῶν αὐτῶν,
σφῶν αὐτῶν, σφίσιν α
μὴν πληθύνοντι λέγειν κ
κοινῇ κατὰ πάντων προ

ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσ
ἢ ὠφελεῖς· διελέγ
τοῦ ἐμαυτὸν, ἢ σ

§. τογ. Κατὰ
ρηται ἔςιν οὗ τὸ ἐ
σώπου.

Π

§. τοδ. Ἡ δὲ
ἐνεργείας λαμβανομ
τουεῖται, ἐπὶ δὲ ἐτ
γον οἷ παῖδα ἐοικό
οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίς
τοὐναντίον, ἐπὶ μὲ
ἑτεροπαθείας ὀρθοτ

Ἀλλη

§. τοε. Παραπ
ἀλλήλων σύνταξις
θορίσματος, καὶ τα
βάνοντες λέγομεν·
ὠφελοῦσιν· ὅτι γεμ
αὐτῶν πάσχει, ἀλ
γορευέσθω ἡμῖν, μὴ
λτλοπαθές.

ΠΕΡΙ Π

Κ

§. τος΄. Δῆλον δ
νυμίαι ῥήματα οὐκ ἀν
αὐτοπαθὲς ἐνέργεια
ὡς εἴρηται. (§. τξή.

Υ

§. τοζ΄. Σημείωσ
παθητικοῖς ῥήμασιν ἡ
ἡ τῆς συνθέτου· οἷον,
τες· Αἰσ. καὶ, ἀναπε
ἄλλα πολλά.

Κ

Περὶ Π

§. τοη΄. Ἡ δὲ
τοῦ λόγου μερῶν, κα
μένη, ἤτοι κατὰ σύν
ράθεσιν· συνθέσεως μὲ
παραθέσεως δὲ τὸ, ἐπὶ
τικῆς· ταύτην δὲ τὴν ἐ

βούλονται καὶ οἱ προ
καὶ συντάξει.

§. τοθ΄. Ἐοίκασι
τάξεως γινόμεναι πα
κοῖς προθετικοὶ σύνδ
λυπῇ, τὸ ἕνεκα τίν
ῥαθυμίας, τὸ ἕνεκα
φαῖνον, εἰ καὶ τὸ ὅ,τι
τὰ, σύνταξιν ἐπέχει

§. τπ΄. Τοῖς γεμ
αἱ προθέσεις, ἔνδοθέν
γραφον, εἴτι τοῦ ἁπ
συνθέσεως· εἰ γὰρ μ
περ καὶ τοῖς ἁπλοῖς·

§. τπα΄. Πρόθεσι
ἢ κλητικῇ οὐδέποτε
πλαγίαις ὧδε.

Ἐν.

§. τπβ΄. Ἡ μὲν Ἐ
γορᾷ· τὸ δὲ ἐν Ἅδου
κῶς· δεῖ γὰρ κἀνταῦθ
δοτικήν· Ποιηταὶ δὲ κ
σι Δωρικῶς. Δεῦτ' ἐν
καὶ εἰν λέγουσιν.

ΠΕΡΙ Ι

Ὑ

§. τπγ. Σημαίν
ἐν χρόνῳ σχέσιν· λα
ἀντὶ τῆς διά· ἐν αὐτῷ
ἀντὶ τῆς περί, ἢ κα
τὶ τῆς πρό· οἷον, ἐ
πρὸ ὀφθαλμῶν· καὶ
τῆς ἐπί· ἐν σοὶ Καλλ
θηναίους· καὶ αἰτίαν
τοῦτο· λαμβάνεται δ
ἀντὶ τοῦ μετ' εὐμενεί
θέσει· οἷον, ἔμβαινε
ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα μὲν
σα ἢ ἐν, τόπον, ἢ χ

Εἰς

§. τπδ. Ἡ δὲ Ε
εἰς ἀγοράν· τὸ δὲ εἰς
λειπτικῶς ὡς ἐπὶ τῆς ἐ
σις, ἐπὶ δὲ ἐμψύχων
ρεύομαι εἰς ἀγοράν·
τερον δὲ τῇ μὲν εἰς ἐπ
πρὸς τὸ ἀνάπαλιν· ἀ
τα, φαμὲν, καὶ ὕμνο
πρὸς ὁμόρους· καθ' ἣ
χρηστέον· ἠγνωμονήκ

§. τπέ. Σημαίν
εἰς ἀγοράν· καὶ τὸ
ἐπὶ μόνου πράγματο
λαμβάνεται δὲ καὶ ἀ
καὶ εἰς ἐμὲ ἦσαν ἐκ
τῶν ἐμῶν χρόνων· ἐ
ἕως ἄν· καὶ ἀντὶ τῆς
τι δηλοῦσα· ἐς τὸν
Καὶ τὸ πλησίον δὲ δη
κεδόνας· ἀντὶ τοῦ π
περβολὴν, ἀντὶ τοῦ
μος εἰς πάντας, καὶ
προθετικόν.

§. τπς. Ἑκάστ
τε, καὶ κινήσεως ἐξε
πορεύομαι εἰς ἀγορά

Ε΄ξ.

§. τπζ. Ἡ δὲ Ἡ
Μεγάρων.

§. τπή. Δηλοῖ δ

ἐξ ἀγορᾶς· καὶ τὸ ποι
κόν· ἐκ τοῦ ὁρᾶν τὸ
Καὶ τὸ ἔξω καὶ μακράν
Καὶ χρόνον· ἐκ νυκτὸς
ἐκ πολέμου εἰρήνη βεβ
ταβολὴν· πένης ἐκ πλου
ὁ ἀριπρεπής· καὶ τὸ ἄν
ασχιρτῶσι.

Σὺν.

§. τπθ'. Ἡ Σὺν, α
γῳ· σημαίνει δὲ ἡ σὺν

Πρός.

§. τιί. Ἡ δὲ Πρὸς
τιατικῇ· γενικῇ μὲν, ὅτ
νῃ κίνησιν· πρὸς Θεοῦ
σηται ἐπὶ ὅρκου· οἷον,
νώπιον δηλοῖ· πρός τε
τῶν ἀνθρώπων· ἢ τὸ κα
θροεῖν ἐπῳδάς. Δοτικῇ
τοῖς ποσὶ, πρὸς τῷ δε.
πρὸς ἔμψυχον μάλιςά
(§. τπδ'.) ἢ ἕνωσιν,
τὰ Θεοῦ· ἢ σχέσιν τιν
τὰ τέτταρα, οὕτω τὰ τ
ράδειγμα· οἷον, πρὸς α

§. τιγ΄. Καὶ
τά· οἷον, πρὸς τ
γεῖ· οἷον, πρὸς
τὸ ποιητικὸν, ἢ
ὀργὴν, ἀντὶ τοῦ
ριν δὲ, καὶ πρὸς
ται οὕτως ἀντὶ ἐ
πρὸς χάριν, οὕτ
Καὶ ἀντὶ δὲ τῆς δ
τάι· οἷον, δίδωμ

§. τιβ΄. Ἡ δ
νον σημαίνουσα·
πολέμου.

§. τιγ΄. Καὶ
πρὸ πολλῶν χρη
ξω ἐν συνθέσει,
καὶ ἀντὶ τῆς ὑπέρ
ὁδοῦ, καὶ πρὸ ἐ
δηλοῖ· καὶ πρὸ
δεῦσαι.

ΠΕΡΙ Π

Α'νά.

§. τιδ'. Ἡ Ἀνὰ, καὶ μέλαν αἷμα· τὸ δὲ τικὸν.

Υ'

§. τιε'. Σημαίνει τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ νὰ τὸ στρατόπεδον, ἀντὶ νησιν, ἀνὰ τὴν πόλιν, καθ' ἕκαστον, ἀνὰ πέμπ σον πέμπτον ἔτος· τοι ριον ἔλαβον· ἀντὶ τοῦ ἐ συνθέσει καὶ δευτέρωσιν

Κ α τ ά.

§. τιϛ'. Ἡ Κατὰ, νικῇ μὲν ἐπὶ καταφορᾶς σχίνου ὁ λόγος· καὶ ὅτ λοῖ· κατὰ γῆς κάθημαι. δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρή ὅτε ὁμοιότητα· οἷον, κα Ὄμηρον· ἢ τὸ περί τι κα ποίουν, καὶ ἔμενον κατὰ μᾶς ἐγένετο ἀνὴρ σοφός Ἀχαιῶν· ἀντὶ ἐπί.

§. τιζ'. Μετὰ
νει κίνησιν· κατὰ
οἷον, ἄνθρωποι μ
δὲ Θεὸς ἐπεὶ κατ'
μοσε καθ' ἑαυτοῦ
τὰ, δεῖ καὶ προσθ
παίνων τῶν κατὰ
ται ἡ δύναμις τῆς
ἀντὶ τῆς περί· οἷο
σημῶν λέγειν εἰώ
τέον ἐστί· Πλούτ
δηλοῖ· ἐπορεύοντο
λατταν σείλαντες
τὶ διά· καὶ αἰτίαν
ἄλλην χρείαν συ
καθ' αὑτὸ, κατὰ σ
τὰ φυλὰς, κατ' ἔ
Τὸ δὲ κατ' ἀξίαν.
κατὰ Ἰωάννην, ἀ
ἓν συνθέσει κατέφ

Δ

§. τιη'. Ἡ δ
ἢ τὸ μέσον δηλοῦ
ἐπορεύοντο δὶ ἀγο

ταῦτα γράφω. Ὅμηρο
νίοτε φράζει· διάτ' ἔντ

Υ'

§. τιβ'. Μετὰ γε
τὶ τῆς μετά· οἷον, δι
τικῇ δὲ καὶ ἀντὶ τῆς κα
θέσει δὲ διχασμὸν καὶ
διαξέλλω· καὶ τὸ δὶ ὅλ
καὶ τὸ μέσον, διαχωρε

Μετά.

§. υ'. Ἡ δὲ Μετὰ
νουσα· ἡδὺς μετὰ φίλω
τοισιν ἄνασσε, Ποιητικ
μετὰ τὴν ἑορτήν· καὶ Ι

Υ'

§. υα'. Καὶ κατ' ἐν
ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐ
τὶ διά· καὶ ποίησον με
ἀντὶ τοῦ ἐν ἐμοί· καὶ ἐν
χεῖρας ἔλαβε τὸ πῦρ,
ἐν δὲ τῷ μεταμαθεῖν τὴ
νησιν δὲ δηλοῖ παρὰ Πο
Αἰθίοπας χθιζὸς ἔβη, α
τὰ κάλλος, ἀντὶ διά· ἐ

ἢ ἀλλαγήν· μεθίς
μετέχω· καὶ τὸ μ

Π

§. υβ΄. Ἡ δὲ
σώπου σημαίνουσ
γαθά· ἡ μὲν γὰρ
λιςα κινήσει οἰκεῖ
προσώπου. Δοτικ
μοὶ διατρίβει. Αἰτ
ἔρχομαι, ἢ τὸ δια
τὸ ἔξω σκοποῦ κα
συμβαίνει.

§. υγ΄. Γενικῇ
σοῦ ταῦτ' ἔμαθον.
λοΐ, ἀντὶ τῆς ἐπί· π
τιατικῇ δὲ καὶ ςάσ
ἀλλὰ μετὰ δοτικῆς
λεΐ κάθηται· μετὰ
παρὰ τὸν ποταμόν
παρὰ πάντα μοι τ
Καὶ παραγωγὴν δ
ρὰ τὸ δῆμος καὶ τ
τὸ λέγω, λόγος·
τὶ τοῦ ἢ συγκριτικ

ρὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασί
πέρ· οἶδά σε παρὰ πάντ
γύτητα σημαίνει· πάρεδρ
πάρεργον· καὶ ἀντὶ τῆς ὑ
ὑπερήλασε· καὶ τὸ ἔξω,
ὕφεσιν, παραφαίνει· καὶ
παραίσια γὰρ τὰ ἀπαίσι

Ἀντί.

§. υδ'. Ἡ Ἀντὶ, ἀε
ἑνός.

Ὑπ

§. υε'. Σημαίνει δὲ τ
ἀμοιβὴν, καὶ χώραν ἢ τ
κελλος. Καὶ ἰδιοποίησιν ἐν
τέχομαι. Καὶ αἰτίαν, ἀν
τὶ τῆς πρὸ εἰλημμένη· οἷ
δρες, χρημάτων ἑλέσθαι

Ἐπί.

§. υς'. Ἡ δὲ Ἐπὶ,
τιατικῇ· γενικῇ μὲν, χρ
Πυθοδώρου· ἢ τὸ περὶ τι
θοι τις ἂν τὰ λεγόμενα·
ἐπὶ γῆς· ἢ κίνησιν ἐνίοτε
ρας. Δοτικῇ δὲ αἰτιολογ

θῷ πάντα ἐποίει
λοῦσα· ἐπὶ τῷ β
ρον· ἐπὶ τούτοις
πὶ τρόπιδι ἡ ναῦς
τὶ κατὰ τοῦ δήμ
Ἀττικὴν ἐπορεύε
ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησα

§. υζ'. Γενικῇ
προήγαγον αὐτῶν
σιλεῦ Ἀγρίππα.
θέντες· ἤτοι καθ'
κόν· διὸ ἀλγοῦμε
Καὶ τὸ πλησίον· ἐ
ραις· καὶ κίνησιν·
πὶ Κρήτας· αἰτιατι
κῶν ἀπαράκλητοι
τοῦ ἕως κολαστικῶς
τὸ ἐπάνω ἐσθ' ὅτε
καὶ τὸ οὗ ἕνεκα ἐν
ἥκει· Ξεν. καὶ ἐπ
ἀναφορὰν δὲ δηλοῖ
τὶ τῆς εἰς· οἷον, ἐπ
ριον· φασὶ δὲ καὶ
μάτων ἢ ἐπί, δοτι
τιατικῇ.

ΠΕΡΙ Π

Περί·

§. υή. Ἡ δὲ Περὶ
περὶ προθέσεως γράφω,
ναδικόν, καὶ Ἀττικόν·
περὶ δουρὶ, ἀντὶ ἐν· κ
Αἰτιατικῇ δὲ τὸ κύκλω
τικόν· περὶ τὴν πόλιν
πρᾶγμα;

Υ π

§. υθ. Κοινῶς ἀλλ'
κα γενικῇ, αἰτιολογοῦσα
αἰτιατικῆς δὲ ἔςιν ὅπου
πλησίον· οἷον, περὶ που
γειαν εἴς τι, ὅπερ ἐςὶ
κόν· οἷον, τὶ τὸ περὶ ἐ
ρὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, ἡ
ἐν τῷ περὶ οὐδενὸς ἡγοῦ
περιγενέσθαι τῶν ἄλλων
σιν ἐν συνθέσει δηλοῖ· π

Ἀμφί.

§. υί. Ἡ δὲ Ἀμφὶ.
ταχτός ἐςι τῇ περὶ, αἰτι
δὲ καὶ ταῖς λοιπαῖς πτώ
σέρα μέν τοι ἡ περί.

A

§. υια΄. Ἡ δὲ
ἀφ᾽ ἑτέρου.

§. υιβ΄. Τὴν ἀπὸ
ται, ὡς εἴρηται (§
λοῖ δὲ καὶ τὸ ἔξω
πρὸ σκοποῦ λέγεται
τητος· καὶ τὸ ὕςερο
τὸ μέσον· ἀπὸ τοῦ
πὸ μέθης παραπαι
παις ἀπὸ καλλίπαι
οἶου, ἀπὸ ζεφύρου
σιν ἐν συνθέσει, ἀ
καὶ ὀφειλὴν, ἀπέλα
δὲ τῷ ἀποζῆν, ἔνδε
νᾶ, ἀντὶ τῆς ἀντὶ κε
ξάμενος, ἀντὶ τῆς ἀ

Υ΄ π

§. υιγ΄. Ἡ δὲ Υ
τικὸν· ὑπὸ πενίας ο
σημαίνουσα· ὑφ᾽ εἱμ
δοτικῇ, καὶ αἰτιατικ

ΠΕΡΙ Π

Υ΄π

§. υιδ΄. Καὶ κίνησιν
καὶ τὸ κατάτι, ὑπὸ νύκτ
ὑπὸ Θεῷ μάρτυρι· καὶ
θε· καὶ ὕφεσιν, ὑποκινεῖ
βὼν, ἀντὶ τοῦ προλαβώ

Υ΄πέρ.

§. υιέ. Η΄ δὲ Υ΄πὲρ
πὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγ
περὶ· ὑπὲρ ὧν εἶπον, πο
δηλοῖ· ὑπὲρ καινοῦ τίθη
τὸ πλέον τε καὶ ἐπέκεινα
τὴν Θράκην ἡ Μακεδονί

Υ΄π

§. υις΄. Τὸ ἐπάνω δ
κοινῶς δὲ αἰτιατικῇ συντ
τὶ κεῖται· οἷον, τοῦτ' ἐγ
καὶ ἐπίτασιν ἐν συνθέσει

Σύνθεσι

§. υιζ΄. Συντεθεῖσαι
τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσ
αὐτῶν πτῶσιν, ὡς ἁπλῶς
ἀφίσημί σου, ὑπερέχω σ

τῶν κτητικῶν, καὶ
φῶ, καὶ παραπολα

§. υιή. Ἡ περ
τοῖς ῥήμασι τὴν ἰδία
αἰτιατικὴν, πρὸς δὲ
σέρχομαί σοι, καὶ
ἡ δὲ περὶ καὶ ὁμοιο
λέμιοι τὴν πόλιν· κ

§. υιθ'. Ἡ γεμ
ὁμοιοπτώτως· κατε
καὶ μέντοι μηδὲ τ
πεσθαι οὐδὲν ἂν κ
καθορᾷν· καὶ εἴτι
ρον· καλείσθω δὲ τ
ματικόν.

§. υκ'. Ἐφ' οἷς
οὕτω καὶ ἐν συνθέσ
βανόμεναι κατ' ἐνα
τάξεις μεταλαμβάν
σατανᾷ, ἢ ἀπὸ (§
τεῖ τὸ ἀποτάσσομα

ΠΕΡΙ ΈΙ

Ἀνο

§. υκά. Ἀναςροφ
αὐτῶν τάσις ἅμα τῷ
προηγεῖσθαι.

Κα

§. υκβ'. Ἀναςρέφ
ἡ περὶ, καὶ ἡ πρός· ο
τι πρός· ἐν δὲ τοῖς ἐμ
ἐπὶ τέλει που τῶν ἐπῶν
νων· οὐ μέν τοι κακὸς
ἦλθεν Ἀργυρότοξος Α
βων, αἱ δ'χρονοι, πλὴν
ἄπο, καὶ κλησιάων· Α
λέως· καὶ ὦ ἔνι κούρη
ἡ περὶ ταῦτα ἀνήκει ἐ

ΚΕ

Περὶ Ἐπ

§. υκγ'. Τὸ δὲ Ἐ
χει τὴν σύνταξιν· ἀεὶ γ
πεται, ταῖς λεγομέναις

θεν καὶ τὴν προσηγορ
ἔστι καὶ γὰρ μέρος λό
λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγ
τον ῥήματος.

§. υκδ'. Καθάπε
τῶν κυρίων κατηγορε
καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα.
τος, καὶ ἐπιῤῥήματος
τα, ὅμως μέν τοι αὐτ
ναφερόμενον λέγεται
κις συμπλέκοντες ἐπι
δομεν ἱκανῶς· οἷον,
τως πεποίηκας· κοινὸ

X

N

§. υκε'. Τῶν δὴ
τοῦ χρόνου μορίοις
τελικοῦ· νῦν πειρᾶτα
νῦν μὲν δὴ Μενέλεω
λοῦν μὲν τὸ τοῦ χρό
σεται μόνῳ, καὶ ἀρκ
δέ τινα σῷζον προη
γου, καὶ ἀεὶ τῷ δὲ
γὼ μὲν ὤμην ταῦτ' ἐ
εἴρηκεν.

ΠΕΡΙ ΈΠ

Τ

§. υκε΄. Τὸ νῦν, ἀ
λοῖ χρόνον, παρέλκει δ
πάρωχημένου συνταασσ
μετὰ δὲ μέλλοντος, τῷ
ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεσ
καὶ Θωμᾶς ὁ μάγιστρος
σόμενον, εἰ παράτασιν χ
ὡς τὸ, νῦν σοφὸς γενή

Ν

§. υκζ΄. Τὸ δὲ νυν

Ἄρτι, Αὐ

§. υκη΄. Ἀντιπαράκ
τὸ ἄρτι, καὶ τὸ αὐτίκα,
νῳ, τὸ δὲ αὐτίκα, μέ
ἀφεσηκόσι τοῦ ἐνεσῶτος

Τ

§. υκθ΄. Εὑρίσκετο
συνταασσόμενον, καὶ ἀ
νόμενον ἴσως.

Χθὲς. Αὐ

§. υλ΄. Ὁμοίως δ'

τὸ σήμερον ἔςι γὰρ
ρον συνταςσόμενον
καὶ τὸ αὔριον, μέλ
ςηκόσι τοῦ ἐνεςῶτο
μαι, εἰ πρὸς θυμοῦ
ςοῦσθαι.

Ὅτε,

§. υλά. Κοινὸν
παρακειμένου.

§. υλβ΄. Εὕρητ
μενον τὸ ὅτε, καὶ τ
Συνέσ. Καὶ ἀντὶ δὲ
καὶ ὁπότε· οἷον, ὅτ
Καὶ τὸ ἐν ᾧ δὲ, ἰσ
δὲ καὶ παρακειμένῳ

§. υλγ΄. Τὸ δὲ
πρὸς τὸ ἕως· τῇ δὲ
βανόμενον, ἢ ἀντὶ τ
χρι τοῦ νῦν· Συνέσ.
δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ λοιπ

Πρώην,

§. υλδ΄. Τὸ δὲ

ρῳχημένου· πάλαι ποτ'
ηὖ ἐλήλυθεν.

Ἤδη.

§. υλέ. Καὶ τὸ ἤδη
κόντος· ἤδη βεβάδικα,
τῶν μὴ πολὺ ἀφεςηκότα

Υ' π

§. υλς'. Ὅθεν οὐδ
τὸ ἤδη· ἐνεςῶτι δὲ συντ
ςι· διὸ καὶ ἐκ παραλλήλ
τὸ ἤδη δὲ μὴ ὂν ἀρκτικ
σῷζον προηγουμένου, π

Πρίν.

§. υλζ'. Καὶ τὸ πρὶ
κὸν· πρὶν εἶπεν· οὐμὴν ἀλ
εἰπεῖν· καὶ διὰ μέσου τ
τοῦ ἂν ἐπὶ μέλλοντος π
πρὶν ἂν γένηται, πρὶν γ

Υ'

§. υλή. Τὸ πρὶν,
σει ἀντὶ ἀπαρεμφάτου·
γένοιτο· καὶ τὸ ὁριςικὸν
ρεμφάτου ληπτέον· ὡς

ἐπαύσαντο ἐν ὀρ
χρήμασι· Θουκ.
πρότερον κεῖται.

Ἐ

§. υλθ'. Ὁμο
μοῦντα· πρὸς ὁρι
οὗ, ἕως οὗ ταῦτα
ὑποτακτικὸν δὲ δι
ἕως ἂν πάντα γέν
τάσσεται· ἕως τα
ἄρτι ὥρας· καὶ ἐ
ἦν· καὶ προθετικῶ

Οὐκέτι,

§. υμ'. Τὸ δὲ
ρως τοῖς χρόνοις,
δεπώποτε, μόνοις
ἐγένετο· τὸ δὲ πώ
τε κεῖται· τοὺς πω

Ἀεί, Εἰσ

§. υμα'. Καὶ
τικῷ, καὶ μέλλοντ
τι μόνῳ· εἰσαεὶ ἔ

ΠΕΡΙ ΈΠ

Υ π

§. υμβ΄. Καὶ ἐνεχῶ
κειαν δηλοῖ, φησὶν ὁ μ
κεῖται σοι εὐεργεσία ἐν
γραπτος· καὶ Λουκ. θά

Οὔπω, ὅσον

§. υμγ΄. Τὸ δὲ οὔπ
ζῶτος· οὔπω γίνεται·
πω, μέλλοντος, καὶ ἐν

Σ

§. υμδ΄. Ἰσέον ὅτι
καὶ τὸ παρεληλυθὸς, ἐ
οἷον, οὔπω ἐςὶ καιρὸς.
σαι δηλονότι· τὸ δὲ οὐκ
οὐκέτι ἔσαι καιρὸς, ἀλ
ὅσον οὔπω, λέγεται κα
ρεσι· καὶ Θουκ. ἀγγέλλ
νήσου ναῦς ὅσον οὐ παρ
οὐκέτι, ἔςιν οὗ ἀντὶ ἀπ

Κ

§. υμε΄. Ἔστι
πρὸς γενικὴν ἀποδιδόν
οἷον, ποτὲ τοῦ χρόν

νων. τὸ γεμὴν χ

§. υμς΄. Ἔςι δ
λυμένα, καλῶς
τικά· ὥςε καὶ πρ
κατὰ τὰ ὀνόματα
ὅποι· οὕτως, ὥσ

§. υμζ΄. Κοιν
ἐςι λόγου, πρὸς ὃ
συνταςσόμενα· ὅτ
καὶ τὰ ὁμοιοκατάλ

Τοπ

§. υμη΄. Τὰ δ
ἐνταῦθα τοῦ λόγου
ἐνταῦθά ἐςιν.

§. υμθ΄. Τὸ ἐκ
δοτικῇ· ἄλλως δέ
γένετο.

§. υν΄. Σαφέςε
ἐνίων τὸ φράζειν κ
τικῇ· οἷκαδε, εἰς

ΠΕΡΙ ΈΠ

Κ

§. υνά. Πάντα δ
τε καὶ κινήσεως ἕξει π
πορεύομαι οἴκαδε.

Ὑπ ο σ

§. υνβ΄. Σημείωσα
πῇ, καὶ ποῦ, καὶ ᾗ,
ται· τὸ δὲ ποῖ, καὶ οἷ
τὸ καθ' ὃ μέρος δηλοῖ·
ταύτῃ· οἷον, ᾗ μὲν ὁ
ἐπειστεσόντες· τὸ δὲ
ἀνταποδοτικὸν ἔχον τ

§. υνγ΄. Ἔτι ἰςέον
τὴν ἀπὸ τόπου σημαί
χομαι· τὰ δὲ εἰς σε,
κεῖσε, οἴκαδε, Ἀθήνα
σι, τὴν ἐν τόπῳ ςάσι
τρίβει· ἀλλὰ τὰ εἰς θεν
βάνεται. Ἔτι τὸ ἄνω
δεῦρο, ὧδε, τῇδε, ἐ
τίθεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ κι
ταυθοῖ, καὶ τὸ ἐντὸς
τὸ δὲ ἐκτὸς, ἐπὶ κινήσ

§. υνδ΄. Ἔτι τὸ ἐ
καὶ ὧδε, ἐφ' οὗ εὑρίσκε

τόθι, αὐτόθεν, κα
ὃν τοὺς λόγους πο
τὰ ἑξῆς, ἐπ' ἄλλο
γων, τίθεται, ἄλλ
πος προδηλωθῇ, κ
οἷον, ἐλθόντες τιν
ταῦθα ὤνοντο· τὸ
μόνον ἐπὶ ἄλλου τ
ὃν τοὺς λόγους ποι
κεῖθεν ἀνιόντων ἔκ
σῶμα.

§ . υνε. Ἔτι τ
καὶ χρονικῶς ἐσθ' ὅ
νωθεν· ἄνωθέν σοι

Ο

§. υνς. Τὸ δὲ
λαμβάνεται, καὶ ἀν
ἥπου βεβαιωτικὸν,
τοὺς τῷ λόγῳ μόνο
ἥπου τοὺς τῷ βίῳ
εἶναι φήσομεν; Ἰσ
χει, ὅπου γε καὶ ἡ
Ἔτι τὸ ἥπου, ἔστι
πλέον· οἷον, τὴν μ
ρασκευάσασθαι ἥπο

ΠΕΡΙ ΈΠ

Παραθετ

§. υνζ'. Καὶ τὰ συ
μοίως εἰς γενικήν· μᾶλλ
μάλιςα πάντων.

Τ'

§. υνη'. Τὰ συγκρ
τοῦ ἢ συντάσσεται, κα
πάγεται τῆς αὐτῆς ἐγκλί
πτω μᾶλλον, ἢ ὠφελῶ
πτωτικὸν ὁμοιοπτώτως τ
κριτικόν· οἷον, σὺ μᾶ
σὲ μᾶλλον, ἢ ἐκεῖνον ἄ
νου τοῦ συγκριτικοῦ, κα
οἷόν τε καὶ εὐθεῖαν ἐπά
τὸ ῥῆμα κατὰ κοινοῦ· ε
μᾶλλον ἀκμάζουσιν, ἢ ε
κἀνταῦθα ἡ δοτικὴ συνε
συνηθεςέρα τῆς αἰτιατικ
πλέον, καὶ πολλῷ μᾶλλον
καὶ πλεῖν Ἀττικῶς λέγετ

Ὅσα καὶ ἕτερα

§. υνθ'. Γενικῇ δὲ κ
λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ
Καὶ τὰ διαιρετικά·

Καὶ τὰ ποσότη
τρὶς τοῦ μηνός· πο
Καὶ τὰ τακτικ
δεύτερα τῆς νουμη
Καὶ τὰ σχετλι
κακῶν, ὦ τοῦ μεγ
Ἔςι δὲ χρῆσθα
ρᾶς πτωτικῆς.

Π Λ

§. υξ΄. Καὶ τὸ
σεται· πλὴν σου·
ρηματικὴν ἔχει σύν
ὅτι, ἢ τοῦ εἰμὶ· οὔ
εἰμὶ· οἷον, ἐκτὸς ε
ἢ, ὁμοιοπτώτως τ
ὁπότερον δὲ, ἄδηλο
ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ
δεῖνα· καὶ ρηματικῶ
τρύφα· τὸ ὅτι μὴ δ
ται· οἷον, τοὺς ἐλε
μᾶλλον ἑαυτὸν ὑπο
οἷον, ὅτι μὴ πᾶσα

Α΄θροι

§. υξα΄. Τὰ δὲ
μα τοῖς ἄλλοις· καὶ

ΠΕΡΙ ΈΙ

Υ

§. υξβ΄. Ἰστέον δ᾽
οἱ δ᾽ ἅμα πάντες ἐφ᾽
ὁμοῦ, τοπικόν· τῇ ὁ
καὶ μετοχῇ συντάσσε
λὺ ἔτι ἐκρατεῖτο ὑπὸ

Ὁ μοτι

§. υξγ΄. Τὰ δὲ ὁ
Δία εἶπον, μὰ Δί᾽ ο

Υ

§. υξδ΄. Δῆλον δ
τὸ δὲ μὰ, ἐν ἀποφάσ
βὸν τὸ ναὶ, λέγεται ἐ

Κλητι

§. υξε΄. Τὸ δὲ κλ
Πῶλε.

Υ

§. υξς΄. Τὸ ὦ με
νεται, εἰ καὶ ἔκπληξιν
ὦ Ἡράκλεις, ὦ θαῦμ
ρῖνος· εὕρηται γεμὴν

Θετ

§. υξζ'. Τὰ δὲ
κήν· γραπτέον ἡμ

§. υξη'. Ἐπιφ
ὑπαρκτικὸν συγαπα
πρακτέον εἶναι, ἢ
τέον εἴη· καὶ ἔτι ἐπ

§. υξθ'. Καὶ ἡ
ῥήματος ἕξει κατά
γραπτέον μοι ταῦτ
τέον ὑμῖν σήμερον

§. υο'. Ἕξεσι
ρειν ἐπινοουμένου
ἐγκειμένου δυνάμει
γὰρ οὐ πιστευτέον α
μὸς ὁπλίζει χέρα,
σθαι πρὸς θυμόν.
§. υοα'. Ἐφ' ο
τα ἐνέργειαν σημαί
οὐ τυπτέοι, οὐδὲ υ

ΠΕΡΙ ΈΠΙ

δὲ παρὰ Θουκυδίδῃ· ἡμ
οὐ παραδοτέα τοῖς Ἀθη
λόγοις διακριτέα, ἀλλὰ
τοιαῦτα, Ἀττικός ἐστι
τασχηματισμός.

Ἀνάλυσι

§. υοβ΄. Ταυτὶ δὲ κ
ται, ἀναλύεσθαι ἔχει, ε
τον, καὶ τὸ ἐπιβατικὸν ἀ
οἷον, γραπτέον ἡμᾶς, δ
ἡμῖν, γράφειν προσήκει

Μεσότητος. καὶ

§. υογ΄. Τῶν δὲ τῆς
ἰσοδυνάμων, καθόλου μὲ
νως, ἀξίως γε εὐτυχεῖ· κ
ἔχει παραγωγῆς, οὕτω δ
τικῷ· τῇ γὰρ ἀρχῇ συνῳ
λόγου, ὅτι ἄξιος λόγου·
ὅμοιος τοῖς ἄλλοις· καὶ κ
ςέρων, ὅτι καταφρονῶ τῶ
τὸ ἄρισα πάντων· κοινὸν
σκειμένη τῷ ἔχω γενική
νήρως ἔχω τοῦ σώματος

§. υοδ'. Λέ
ἢ παιδείας. Καὶ
τὴν γενικὴν δέχε
τούτων μὲν ἄλις
ματος, τούτων μ

Ἐπιτ

§. υοέ. Τὰ δ
ὀνομάτων συντάσ
ἀναπληροῦντα· ο
ἀναφορικῶς, ὁ λίο
τηγορεῖται ἐπιρρ
χωρὶς δὲ ἐπιλέγετ

Ἐρωτηματ

§. υος. Τὰ δ
τοπικὰ γινόμενα,
συλλαβία κωλύει·
βον, ὄν· πόθεν ἐ
οὕτω πως ἔχει· ἔ
ρωτήσει, τῷ ἕως.
ἕως πότε; ἄχρι τ

ΠΕΡΙ ΈΠ

Υ΄ π

§. νοζ΄. Πρὸς ὁρισ
διαπορητικῶς πρὸς ὑποτ
λς΄.) ποῦ ἀπέλθω; οὐκ

Διαβεβαιω

§. υοη΄. Τὰ δὲ διαβ
ὅτι ἥξει· ἔγνω ὡς ἠπάτη
κὸν, εἰ περὶ παρωχημέν
ματικῶς· οἷον, ἠγγέλλε
ἔσοιτο.

Κα

§. υοθ΄. Ὅθεν καὶ δ
τικόν· ἢ γὰρ ἐντονωτέρ
ὑπτιωτέρως· ὡς τό,τε ὁ
δ' εἰπεῖν τὸ παρελήλυθὸς

Σ

§. υπ΄. Τὸ δὲ εὐκτι
οἷον, ἠγγέλλετο ὅτι ἐγέ

Ἀπαγορευτι

§. υπα΄. Ὁπότε καὶ
ἐνεςῶτος πρὸς ὑποτακτικ
τοῦ παρωχημένου πρὸς ε

§. υπβ'. Τινῶ
νεςώτων λαμβάνο
γέγηθα, οἶδα, πε

Υ' π

§. υπγ'. Ἰςέο
ἀπὸ μὲν ἐνεςῶτος
ποτακτικὸν, ἀπὸ
κὸν, ὡς εἴρηται (§
πρὸς ὁριςικὸν παρ
λήθην ἡμῖν ἐπεποι
φοτέρων ἡμάρτηκα
ἐνεςῶτα· οἷον, ὅ
γου δὲ προτασσόμ
θυποτάκτοις, καὶ
γνῶμεν, μὴ γνοίη
προςακτικῶν Ἀορίς
τα πρὸς τὸ μὴ, ἀ
βανόμενα· οἷον, μ
τοις δὲ τοῦ ὑποτακ
σεται τὸ ἀπαγορευ
λως τε ἀορίςοις ὀνό
ὑπολάβῃ με, καὶ μ

§. υπδ'. Οἰκεῖ
τοις, καὶ ἔτι ταῖς μ

ΠΕΡΙ ΈΠ

καὶ θέσιν λεγομένῳ σχ
ἀντὶ τοῦ μή· οἷον, οὐ
οὐ παίζων, ἀλλὰ σποι
ἀντὶ τοῦ οὐ, κεῖται, σ
ρόμενον· οἷον, εἰμὴ ἦλθ
κοῖς· ἃ μὴ προσήκει· ἐν
ἀπαγορεύω μὴ γενέσθα
τικῶς πρόσκειται τὸ μὴ
τὸν ὄν. Ἀπορημματικὸς
ὁριστικόν· μὴ καὶ ταῦτα

Μ

§. υπέ. Τὸ δὲ μὴ
ποφάσεως μετὰ τοῦ δυ
τοχὴν παρέλκον ἔχον τ
το ἐκ πολλῶν τὸ βέλτις
των· ὡσαύτως δὲ καὶ π
γοῦν Ὀδυσσέα μὴ οὐχὶ
χωρὶς δὲ τοῦ ἂν πρὸς α
τῶ, ἢ ἀντιλέγω, ἢ ἄλλ
κῶς· οἷον, ἐγώ τοι οὐκ
σοφώτερον.

Μ ή

§. υπς. Τὸ δὲ μήτ
οὐ κεῖται· οἷον, ἐγὼ μὲ
ψεσθαι, μήτοιγε κρίσεις

§. υπζ. Το
βάνεται, καὶ ὁρι
ποτε δὲ τοῦτο κα
τελεῖ· Συνέσ.

Ε ὐ κ τ

§. υπη. Τὰ
ὡς εἴρηται (§. σ

§. υπθ. Καὶ
συντάσσεται· τὸ
ἐστι διακριτικὸν, κ
δ' ἑκάτερον καὶ τὸ
ὡς ὠφελόν γε καὶ
ἀτυχεῖν.

Παρακελ

§. υιή. Τὰ δ
τῶν προσδακτικῶν,
ἄγε λέγωμεν· φέρ

Α ὐ τ ο φ

§. υιά. Τοῖς
οὐ λέγω, ναὶ λέγω

ΠΕΡΙ ΈΠΙ

συνδέσμου· οὐκ ἂν λέγοι
ματικῶς συνταξομένων
πόῤῥω ἂν εἴη· νὴ Δί' εἰ
τῶν ἄλλων.

Τ ποσ η

§. υιβ'· Ἰσέον δ' ὡς
ἐσθ' ὅτε ἀντὶ μιᾶς ὁτὲ μ
διον σχῆμα ποιοῦσαι· οἱ
ρὸν (τοιοῦτο καὶ τὸ οὐχ
ἄδηλον, καὶ τὰ ὅμοια)
οὐ γὰρ οὐδὲ Δρίαντος ι
γεται κατὰ σχῆμα ἐπαν

Οὐ

υιγ'. Τὸ δὲ οὐμὴ, ἀ
βάνεται, καὶ πρὸς ὑποτα
οἷον, ταῦτα οὐμὴ κτήσητ
ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ὁριζικ
ρεῖς ὡς ἔλαθεν ὑμᾶς.

Οὐκ ἔστι

§. Τὸ δὲ οὐκ ἔςιν ὅπ
μεῖ· οἷον, οὐκ ἔςιν ὅπω
τὰ ἀόριςα μεταξὺ δυοῖν
τικειμένοις καταφατικοῖς
ἤντινα οὐκ ἦρξεν ἀρχὴν.

χήν· τὸ δὲ οὐκ ἐ
τρόπον, εἴτουν

§. υιέ. Τὸ
ἀλλὰ καὶ, καὶ τὸ
μενον ποιεῖ σχῆμ
παντί· λαμβάνετ
ὅπως, οὐχ οἷον,
οὔτι γε.

§. υις. Τὸ
χὶ, λαμβάνεται·
φιλοσοφοῦσιν ἐπο
μόνον οὐχὶ τοῖς φ
οἷον. (§. μδ).

§. υιζ. Τὸ
μοῦ ὑπεμφαίνει,
νης τῆς ἄρσεως νο
λὰ καὶ ἔτυψεν· ἔς
τῶν ἀνεγνωσμένων
ἀλλ' ἴσως οὐχ ἡδέ
οὐ, παρέλκουσαν
οὐμὴν οὔτε ἱκανῶ

ΠΕΡΙ ΈΠ

Ο

§. υιη΄. Τὸ δὲ οὔ
λεγόμενον, ἢ νοούμενον
φερόμενον· οἷον, οὔτε
φιλίαν διετήρησεν· ἀντὶ
τυχε, καὶ τὴν φιλίαν δ

Ο ὔ

§. υιθ΄. Τὸ δὲ οὔκ
τοῦ οὐχὶ λαμβάνεται.
οὖν· οἷον, οὔκουν ἀπι

Παραβολ

§. φ΄. Ὁμοίως δὲ κα
τε καὶ εὐκτικοῖς. ὥσπερ
ἀναφέρεταί γε πρὸς τὰ α
(§. υμς΄.)

Ὑπόσ

§. φα΄. Καὶ ὀνόμαα
ὁμοιοπτώτως τοῖς ἡγουμ
ὡς πατέρα, καὶ ἐχρῆτο
καὶ κολαστικόν ἐστιν· οἷον
φθόνει.

§. φβ΄. Τὸ δὲ ὡς,

πότνια μήτηρ, ὡ
ὅτε· οἷον, ὡς δ' ο
γην ἠσπάζετο. Κα
ἔγνως, ὡς Θεός ε
ὡς, καὶ τὸ ὅτι, ἀ
προκείμενον· οἷον,
πάλιν αὐτῷ ἐπανε
θυσίαν προσοίσειν.
ὅτε καὶ προτασσόμ
τάσσεται μάλιςα·
ποιεῖται· πρότροπ
σὺν ἐνεςῶτι, ἢ μέ
γάλην ἐπὶ τούτῳ χα
τὰ τὸν γὰρ ἐσθ' ὅτ
μετοχῇ συνταςσόμ
θοῦς αἰτίας λαμβά
οἷον, ὁ δὲ αὐτὸν
δὲ καὶ τὸ ὥσπερ λα
γῆν ὥσπερ ἔμψυχο
λικὸν δέ ἐςι κατὰ τ
τας. Καὶ κατὰ τὸ
θεται πολλάκις τοῦ
τε ἀετῷ συναπέπτη
θεῖν· τελικὸν δὲ ὂν
τοχῇ· οἷον, προσῆ
μον. Καὶ τροπικόν
δὲ καὶ τὰ ἔργα μάθ

ὸν, καὶ θαυμαστικῶς ἐ
τησε παρ' ἐμοῦ, ὡς
παιδείαν φιλοτιμία.
πρὸς τὴν ἐμὴν δύναμι
ἔτι Βρασίδας ηὐτύχει
ὡς αὐτόν. Ἀντὶ τοῦ
οἷον, ἐδόκει γὰρ ὁ πρ
ὡς ἔσεσθαι αὐτοῖς· Θ

Ὡς εἰ, Ὥσπ

§. φγ΄. Τὸ δὲ ὡς
ὁριστικῷ παρῳχημένῳ
μέλλοντος) συντάσσετ
ὀνόμασιν ἐπιφέρεται·
κεῖ εἶναι, οἷόν περ εἴτ
Καὶ κολαστικῶς δὲ λαμ

§. φδ΄. Καὶ πρὸς
νον εὕρηται, ἡγούμεν
τικόν· οἷον, οὕτω πα
τερον ὑμῶν, ἃ βούλοι
Ξεν. καὶ οὕτω γινώσ
μου· Λουκ.

Δεικτι

§. φε΄. Καὶ τὰ δει
κεν εἰς τέλος· ἰδοὺ ὁ
κτικοῦ.

Ἀνε

§. φς΄. Καὶ τ
λέγει, μόγις δύνα

Εἰκα

§. φζ΄. Ὁμοί

Ἐπ

§. φη΄. Τὰ δ'
ἡγουμένοις, καὶ
μενα.

Ἀποστ

§. φθ΄. Τὸ δ'
γειν· καὶ εὐκτικῷ
ὥςε λέγει· ἐπιτακ
λὰ καὶ ὀνόματος δ
τοιοῦτός ἐςιν, ὥς
τηλικοῦτος, ὥςε
ὥςε πάντας θαυμ

Ὑπ

§. φί. Ἰςέον
εὐθεῖαν ἡγουμένου
ἀποςάσεως ῥήματ
τως πρὸς ἀπαρέμφ
ῥήματος ἐπάγουσι

νόμοι ἐπιμέλονται, ο
σονται οἱ πολῖται, ο
κίσχροῦ ἐφίεσθαι.

§. φιά. Σημείω
ρωτηματικῷ κατ' εὐθ
ἐν ὑπαρκτικῇ συντάξ
δ' ὑποταχτικὸν ἄρθρο
οὕτως εὐήθης, ὅς τις
ρο ἥξοντα; τοῦτο δ'
οἷον, οὐδεὶς οὕτω γε
πρὸς τὰς τῆς κολακείο
οὕτως ἐπιῤῥήματι, μ
οὕτω ταπεινοὺς καὶ
γινωσκομένους· Λου

§. φιβ'. Καὶ συλ
τὸν ἄρα, ἐνθυμήματ
ρίσμασι μάλιςα οἰκε
τάσσεται, ἢ εὐκτικῷ
τυρεῖτε, ὅτι υἱοὶ ἐςε

Λ'ποθετ

§. φιγ'. Τὸ δ' ἀπ
ρου πάρας, καί τις ἀρ
δῆθ' ὁ παῖς ὁ τοῦ Λα

Κ

§. φιδ'. Ἔχει μὲ

ταξιν πρὸς τὸ ῥῆμ
τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθ
καὶ θαυμαστικῶν, κα
πιῤῥήματων ῥηματι
τὰ δὲ, πτωτικῶς·
τέρως· πόῤῥω ἡμῶ
δετέρως· καθ' ἑαυτὸ
δέποτε ἄνευ ῥήματ
ἐπεκφορᾶς πτωτικῆ

K

Περ ί

§. φιέ. Ὁ δὲ
ςι τῶν ἑτέρων τοῦ λ
θεσίν τε, καὶ τάξιν
αὐτοῦ διαφορὰν τῶ

Συμ

Τὲ, Κ

§. φις. Τῶν ου
μηνείαν συμπλεκόντ
καλουμένων, ὁ μὲν
ὁ δὲ τὲ, ἐπιφέρεται

ρες· καὶ οὕτω τοι ἀλ
τὲ προηγεῖσθαι τοῦ κ

Κ

§. φιζ'. Ἀρχτικὸς
ἕτερον καὶ ἐπιφέρεσθα
ματι, ἢ ὄνομα ὀνόμα
νος ὁ πρῶτος· εἰ γάρ
κράτης, ἐπιφέροι ἂν ἐ
τοιοῦτό τι· εἰδὲ καὶ Σ
σει δήπου, καὶ Πλάτ

Συμπλεκτ. κα

§. φιη'. Καθόλου
κτικός· ἢ ὁ διαζευκτικ
τοι πτωτικὸν, ἢ ἄπτω
αὐτὴν πτῶσιν· εἰδὲ ἄ
ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης·
γράφω, ἢ νοῶ· καὶ Σ
κράτης, ἢ Πλάτων.

Κ

§. φιθ'. Διαφερού
ῥῆμα φυλάττεσθαί γε
γράφοιμι· καὶ ἔλεγες,
διάφορα κεῖται τὰ ῥήμ
λέγομαι.

§. φκ΄. Καὶ π
τε συμπλεκτικοὶ,
μεταξὺ τιθέμενοι,
ῥῆμα· καὶ ἐγὼ,
φείδεται· καὶ τὸν

§. φκά. Καὶ ἔ
συνάπτειν ἀρθρικὰς
ξα τὰ Ὁμηρικὰ ἔπ

Τ π

§. φκβ΄. Καὶ
λόγου κατὰ τὸν καὶ
καὶ, καὶ προσθετικ
τε, καὶ συλλογιστ

§. φκγ΄. Ὁ δὲ
ναντιωματικὸς, κα
τικός.

Μὲν

§. φκδ΄. Ὁ δὲ

κὸς, λόγου δέ· ὁ δέ
γου, καὶ λέξεως, ἐπα
λοι μὲν ῥα θεοὶ εὗδον
δυμος ὕπνος· τυγχάν
κὸς ὢν, ὡς δὶ αὐτοῦ
καὶ διήγημα μεταβάσ

Τ'πο σ

§. φκέ. Ὁ μὲν,
τικὸς, πρὸ τοῦ ἀλλὰ
δικὸς δὲ κεῖται βεβαιω
λούμενον ποιεῖ μερισμ
λῷ· Δημ. μόνος δὲ κεῖ
ἢ ἔπειτα ἐπιφέρεται·
καὶ, ἕως μὲν οὐ προσε
γας· ἔπειτα συναπῆρα

M

§. φκς'. Ὁ δὲ μὲν
βαιωτικὸς, καὶ ἐναντι
ἀλλά· οἷον, τῆς δὲ μὴ
ἀποδεξαμένης· Αἴσ.

§. φκζ'. Ὁ δὲ
ματικός.

§. φκη'. Ὁ δὲ
μὲν ἐσθ' ὅτε ἐπακο
τοῦ καὶ συμφερόμε
καὶ βεβαιωτικός· οἷ
σας. Καὶ αἰτιολογι
τήσει· οἷον, τίνι μ
σεων ἑκατέραν τῆς
νι οὖν;

§. φκθ'. Ὁ δέτ
ματικὸς, καὶ θετικὸ
σικὸς, ἀντὶ τοῦ ἀλλ
τιολογικὸς ἔσιν οὗ.
βανόμενος· οἷον, κ
ρωματικὸς, ἀντὶ το
νυμίας δεικτικῆς· ο
ταῦτα δὲ κατὰ χώρ
γου ἢ ἀργὸς κεῖται
πεύεται· ὡς τὸ, τὶ
Καρνᾶς ἔτι μέλλει.

ΠΕΡΙ ΣΥ

Δ

§. φλ΄. Πολλαχοῦ δ
δὲ, πευσιχῶς προαγόμε
κα μὴ προηγούμενον ἔχ
ταν τις εἰμαρμένη ἑαυτο
παρατηρήσεσι; τὶ δαὶ,

Δ

§. φλα΄. Ὁ δ' οὖν,
γιχιχός· τὸ δὲ εἰ δ' οὖν.
χείμενον· εἰ δ' οὖν, ἀλλ
ζιαν.

Α' τ ὰ ρ, Α ὐ

§. φλβ΄. Ὁ δὲ ἀτὰρ
τοι τῷ δὲ ἰσοδυναμοῦντε
ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο· α

Υ' π

§. φλγ΄. Καὶ συλλο
ὅτε· οἷον, ἀτὰρ ὦ πά
καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἂν προσγεν
χοῦν ὦ πάτερ.

Α' λ λ ά.

§. φλδ΄. Ὁ δ' ἀλλὰ,
δεὺς μικρὸς μὲν ἔην δέμ

εἴη ἂν καὶ τοῦ μὲ

Υ'.

§. φλέ. Καὶ
ναντιωματικὸς, κ
τικὸς δὲ μετὰ τοῦ
τικός· οἷον, ἀλλ'
Μήδους· ἀντὶ τοῦ
διαλέξεσιν, ἢ βεβ
ναι φήσουσι· καὶ
τικὸς, ἢ εὐκτικὸς
ἀλλὰ μήποτέ σοι
ρηται δέπου καὶ
ἐπὶ τοῦ βήματος

§. φλς. Ὁ δ
καὶ προσθετικὸς,
μήρου ταῦτα, ἀλ
ταχοῦ λόγος.

§. φλζ. Ὁ δὲ
λογιστικὸς, καὶ βε

§. φλή. Ὁ δ

ΠΕΡΙ ΣΥ

συλλογιστικός· οἷον, ἀλλ
ἡμᾶς αὐτοὺς αἰτιώμεθα

Ἡμὲν, Ἠ

§. φλθ'. Ὁ δὲ ἡμ
ὁ μὲν ἡμὲν, λόγου κα
μόνης, τῷ ἡμὲν ἐπακο
οὐρανόν, ἠδὲ ὅσοι κληρ
γε οὗτοι· οἷος δὴ καὶ
αὐτὸς ὤν· ἤτοι ὅγ' ὡς

Διαζευκτι

§. φμ'. Οἱ δὲ διαζε
τίθέασι· καὶ ἢ πρᾶγμα
πον ἀπὸ προσώπου διά
συνδοῦσι, νῦν ἄρχιον,
εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βο
μενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσε

Ἤτοι.

§. φμά. Ὁ γοῦν ἤτ
τακτικός ἐςι τοῦ ἤ· ἤτο
ναμῶν δὲ τῷ μὲν, ἀρκτι
αἷς, ὡς εἴρηται. (. φ

Ὑπ

§. φμβ'. Οἱ δὲ μεθ

ἐξηγηματικὸν ἐσθ'
Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
κατὰ χρῆσιν ἰάρχ
εἰ φέροιντο πρὸς δ

Ἤ

§. φμγ'. Διαζ
οὐκ ἄνευ ἑτέρου ἢ
μένου, ὡρισμένως
κεῖται· βούλομ' ἐγὼ
θαι· σημαίνει γὰρ τ
καὶ ἀναιρετικὸς ἂν

Εἴτε, Κ

§. φμδ'. Λαμβ
διαζευγνύντος ἢ, τ
ἑάντε, ἕκαςον δηλ
ἑάντε πρὸς ἕω, ἑάν
κτον, ἤντε πρὸς με
Καὶ τὸ μὲν εἴτε, καὶ
μα, καὶ πρὸς μετοχ
τι νομίζων αὐτὸν εἰ
ἡγούμενος· Ξεν. τὰ

ΠΕΡΙ ΣΥ

Ἤ. Ρ

§. φμέ. Μοναδικῶ
ματικὸς ὢν, ἢ λυτικός·
ὸν ἤγαγ' ἐνθάδε; ἢ οὐχ
τικὸς δὲ, τὶ δήποτέ τις
νον; ἢ ὅτι οὐδεπώτ' ἔμ

Υ' π

§. φμς'. Μοναδικὸ
ὑποθετικὸν εἰ συνυπακου
νοιαν τῇ προκειμένῃ· ο
μὴ λύειν, ἢ πειρασόμεθ
ναται καὶ ὁ ἐπεὶ, ἢ ὁ γ
πάλαι μὲν ἡ τοῦ Θεοῦ
παρείτω ὁ Ἰουδαῖος· κα
λῳδίαν ἀφεὶς, ἐν ταῖς π
τοσοῦτον ὑπῆρξεν αὐτῷ
σικῇ. Ἔτι δὲ καὶ τὸ ἦ β
αὐτῇ ἐννοίᾳ ἀποφάσεως
τα μὲν οὐ φανερῶς προ
ἂν ὑποπτεύσαντες αὐτὸν
ναδικὸς δὲ κεῖται, καὶ ὁ
ται (§. ξγ'.) καὶ τοῖς δι
καὶ §. υλζ'.), καὶ ἔτι
Πότερον, ἀγαθὸν, ἢ φα
ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅτι οὗτοι π

§. φμζ'. Ἔτι ὁ ἢ,

ἀντὶ ἀποφατικοῦ κ
κησα πώποτε, ἢ
ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ἐψ
δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κ
Ποιηταῖς ἰσοδυναμ
περιττὸς δὲ κεῖται
Λούκιος, ἢ ὄνος· Σ
ἂν εἴη διασαφητικὸ
δανίῳ εὕρηται κείμ

Η'.

§. φμή. Τὸ δὲ
κιμος υἱὸς, καὶ τὰ ὅ
τῶν βεβαιωτικῶν· οἱ
ματικῶν.

§. φμθ'. Τὸ δὲ τ
τῶν τοπικῶν. Ἔτι τ
ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ ἀντ
πικοῦ ὅπως· οἷον,
διεπράξω· τὸ δὲ ἦ
λαχοῦ ἐπὶ ὅρκου λα
διασώσειν αὐτὸν. Κ
ἦ ἐπελάθου τι, ὧν
δὲ ἔξιν οὗ, κατὰ τὸ
ἢ τῷ ὑπαρκτικῷ ἦν

ΠΕΡΙ Σ

Συναπτ

§. φν΄. Οἱ δὲ συν
μὲν οὔ, ἀκολουθίαν δὲ
νάπτουσι μὲν ἀτελεῖς ἐ
τε ὀρθὸν, καὶ ἀντεσραμ
ἐπάγονται· καὶ προηγου
τε χόλον γε καὶ αὐτῆμ
τόπισθεν ἔχει κότον
δὲ, τὸ ἀντεσραμμένον·
μοίο τε παῖδες, ἄλλοι
το θυμῷ, εἰ σφῶϊν τά
νοισι.

Σ

§. φνά. Ἰσέον δ'
ἐπαγονται, ἀλλὰ καὶ π
ὑμεῖς δὲ, εἰ δίκαιόν ἐς
νὸν πάντων ἁπλῶς τῶν
τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀείπο
ἑτέρων λόγων εἰς ἀπόδ
γοῦνται, ἢ ἐπάγονται,
δὲ, εἰ παρεντίθενται οἱ
τῶν τοῦ ἑτέρου λόγου
σεως ῥήματι· ἡ γὰρ π
τὰ δὲ πρὸ ταύτης τοῖς
εἰ δέπου τὸ πρὸ τῆς π
παρενθέσεως συντάσσε

σμὸν κεῖται τὸ ὀρθ
φθεὶς πρὸς τὸν Κυα
ἀκούσας ὁ Κυαξά
τουτέςιν ἐπεὶ ὁ περ
τὰ ἐντεταλμένα. Σ
ἑτέρου λόγου ὂν,
οἷον, ἐν ταύτῃ τῇ
σε, λαβὼν πολλοὺ
φρους· Ξεν.

§. φνβ'. Καὶ
συνταχτέον, ἄλλ
το, καὶ ὅλως μεθ'
κτικὸν, καὶ πρὸς
ἢ ἀμφιλογίας ἢ ἀ
λογουμένων, τὸ ὁ
σθαι, ἐπὶ δὲ ἐνδο
καὶ τὸν δυνητικὸν
ἀποδοίημεν· οἷον,
ὁρίζοιτο ἢ εὐδαιμο
κατὰ παρῳχημένου
εἰ ἦν, εἰ καὶ ἦν.

Υ' π

§. φνγ'. Σημε
ταχτικῷ ἐνεςῶτι,

οὖσι δέτινες, ὅτι οὐ
εὑρεῖν τὸν εἰ μετὰ ευ
νον, παρά τε τῷ Ξένο
τοῖς Ἀττικιςαῖς. Ἔτ
κοῦ ἐνεςῶτος, ὥσπερ
ρίςου, ἐπὶ ἐνεςῶτα,
νος (§. σμζ'.) Ἔτι
μένων μεταλαμβάνετ
τῷ δυνητικῷ ἂν, ἀπ
ρὶς τοῦ ἂν· οἷον, τοι
τάνοι· ἀντὶ τοῦ, τοιαῦ
τάνοι.

§. φνδ'. Καὶ αἰτι
ἐπεὶ λαμβανόμενος,
σεται· καὶ ἀπόρημα
πυνθανόμένων, εἰ κινη
ἀντὶ τοῦ οὐ κεῖται πα
ψεύσομαι· εἰ εἰσελεύσ
βαιωτικὸς ἐσθ' ὅτε ἀν
δεήσει πλανᾶσθαι. Κα
νηταῖς· εἰ δ' ἄγε· καὶ ε
οἷον, εἰ γ ρ γένοιτο,
ὅπως εὑρῆται παρὰ
λούσασθαι· Ὅμηρ.

Εἴπω

§. φνέ. Τὸ δὲ
διςακτικῶς λέγονται
τὸ εἰ δὲ μόνον ἔςιν
εἰ ἄρα πείσειεν αὐτ
πως, ἔςι μὲν οὗ κα
ταχτικόν· οἷον, ἐάν
καιοσύνη. Πλάτ.

Παρασυν

§. φνς'. Παρα
πτικοὶ συντάσσονται
ξεως σημαίνουσιν

§. φνζ'. Ὀρθω
κοί, καὶ παρασυναπτ
καὶ ἐπειδὴ, καὶ πρὸς
εὐκτικὸν δυνητικῶς
κὸν ἀντὶ ὁριςικοῦ,
ματικαῖς δὲ ἐννοίαις
δὴ, ὅτε καὶ πρὸς
κῆς συντάσσεται μ
πρὸς μέλλοντα ὁρις
μέλλοντος)· χρόνου
πειδὴ, οὐ μόνον πρ
κὸν διηγηματικῶς (

ΠΕΡΙ

Αἰτιολο

§. φνή. Οἱ δ' Α
τῶν λέξεων, πλὴν τοῦ
ςραμμένου συντάσσου
θὸν, ἡγουμένοις δὲ τ
λόγου καὶ οὔ τοί γε.

Ἵνα

§. φνθ'. Ὁ τοίνυν
ἐνεςῶτος, ἢ μέλλοντο
ρεσιν, ἢ παρέςαι Δία
μένου, πρὸς εὐκτικόν
θεῶτο. Καὶ πρὸς ὁρισ
νου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν
δεῖν συγγραφὴν, ἵν'
Αἰτιολογικὸς δὲ ὢν, ἀ
κτικόν· ὡς τὸ, ἵνα δὲ
αὐτὸς πολὺν χρόνον
περὶ τοῦ ἵνα πλατύτερ

Υ

§. φξ'. Σημείωσο
σκεται ἐσθ' ὅτε παρὰ
χημένου πρὸς ἀόριστο
σκειμένου, ἢ νοουμένο
μὴν μετοιχῆσαι ὅτι πο
γον γλῶτταν ἂν ἔφυγο

δίκτυα δυσόρατα ἐ
φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸ
τοῦ ὅπου δὲ ὁ ἵνα λ
ςικὸν συντάσσεται ρ
τες τὰ καλὰ ἐμάθομ
κεῖται· οἷον, μὴ γέν
ἵνα ταῦτα ἐμοῦ βέλ

Ὅπο

§. φξά. Ὁ δὲ
καὶ σύνταξιν δὴ τὴν
τος, καὶ μέλλοντος
ρωχημένου, πρὸς ε

§. φξβ'. Τὸ γε
γελματικῶς, πρὸς
τοῦτο, ὅπως μὴ λό
φαρμόττει χρόνῳ.

§. φξγ'. Τὸ ὅπο
τροπικὸν, παραγγέλ
λοντα συντασσόμενο
καὶ πρὸς ἐνεςῶτα,
ὑποτακτικὸν διὰ τοῦ
εὐκτικὸν δυνητικῶς.

§. φξδ'. Σημείωσ
πτικοῦ τινος ῥήματος
πρὸς ὁριςικὸν συντάσσ
χημένου, πρὸς μέλλ
κοὶ νόμοι ἐπιμέλλοντα
ἔσονται οἱ πολῖται· ἐ
τοι, μήτε ἄποτοι ἔσ
§. φξε'. Παρατε
ἁπλῶς παντὶ ὁριςικῷ
οὗ σύςοιχον ὑποταχτ
οὐκ ἔνι· οἷον, τὸ ἔτετ
τὰ ὅμοια· τοιούτῳ γ
ὅπως, εὕρηται ἔςιν
οὖν μὴ μόνον τὰς ὄψ
πάνυ προσέχεις τοῖς γ

§. φξς'. Καὶ παρ
τοῦ ὡς· οἷον, ὅπως ἐ
οὕτως ὑπολαμβανέτω
ἔςιν οὗ, ἀντὶ τοῦ ὅτι
τριῶν τῶν μεγίςων ξυ
Καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ, φ
ταὐτὸν ἥκομεν.

Ὅτι, Δ

§. φξζ'. Πρὸς
μοῦντα· ὅτι οὐδεὶς
ἐπινοοῖτο· εὐκτικοῦ
βαιωτικὸν ὅτι, ὡς π

§. φξη'. Σημεί
μένου, τῶν αἰτιολο
οἷον, πυνθάνῃ, ὅτι
ὅτι θαυμάζοι· καὶ
διὰ τί, ὁ ὅτι μάλιστ
λογῶν· οἷον, διατὶ ὦ
ζεν εἰς ἐμέ. Ἔτι ὁ ὅ
οἷον, τοσοῦτον ἴσχ
προσκυνουμένων ζῴ

§. φξθ'. Τὸ δὲ
ὅτι· οἷον, καθότι κα
ἀντὶ τοῦ ὅπως ἔστιν
θότι χρὴ ἀμυνομένου
τί; ἀντὶ τοῦ διατί; κ

Ἐ φ

§. φο'. Τὸ δὲ ἐφ

ἀπαρέμφατον· ἐφ' ᾧ ἔγρ
ᾧ μεμνῆσθαι.

Σχ

§. φοά. Τὸ ἐφ' ᾧ,
ρῶτα, ἢ παρῳχήμενον
Γεννάδιον ἔγραψεν· αὐτὶ
παρέμφατον, ἢ ὁριστικὸν
τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται·
ἄν. Αἰτιολογεῖ δὲ καὶ τὸ
ρῳχημένῳ, ἢ ἐνεστῶτι σ
ήμᾶς, ἐφ' οἷς ἐδυςυχοῦ

Ἕνεκα.

§. φοβ'. Τὸ δὲ ἕνεκα.
Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα

Γάρ.

§. φογ'. Ὁ δὲ γάρ,
σεται, καὶ οὐδαμοῦ ἀρκ
οὐδὲ Δρίαντος υἱός.

Ὑποσημ

§. φοδ'. Κατασκευας
σι λόγου, καὶ οἱ λοιποὶ
πλὴν τοῦ οἷα, καὶ ἅτε,
ἡγουμένας πρὸς μετοχὴν

κειμένην, ἢ νοο
ἅτε πρότερος. Κ
διαλέξεσιν· οἷον
πληροῖ δὲ ἐν ἐρω
παραπληροῖ δὲ
σχέσιν, ἀρκτικὸς
των μέγιςον καὶ
φράσων· διδασκ
οὕτω δὲ καὶ οἱ
νονται λόγου· κα
τροφῆς ἐχόμενον
αὐτὰς τὰς μητέρ

§. φοέ. Ἐφ'
τι, καὶ διότι, κα
τασκευάζει διὰ τ
διότι ἠτιμάσθη,
θεν, ἀνάπαλιν τ
γει ἐνθυμηματικώ

Ἐναντιο

§. φος. Οἱ
προτάσσονται τῶ
μέντοι προτάσσε
παραινῶν, ἀλλ' ὁ
δων, ὅμως, οὐκ

ΠΕΡΙ ΣΥ

Υ΄ π.

§. φοζ΄. Πρὸς ῥῆμα
οἱ ἐναντιωματικοὶ, καὶ πρ
μετοχὴν μόνον· καὶ μόν
παρὰ Ποιηταῖς· οἷον, ἐ
καὶ ὁ καίτοι, λόγου μὲν
τάσσεσθαι πεφυκὼς, λέξ

Ἄλλως τε

§. φοή. Τὸ δὲ ἄλλ
μοια μὲν εἶναι δοκεῖ, οὐκ
τε, ὡς ἐν προσθήκης μ
μᾶλλον· οἷον, ὅταν τις
καὶ φθονοῦσιν αὐτῷ, κα
κᾶν παρ' ἀκόντων τὰ κτήμ
ἐναντιωματικῶς ἐπιφέρετο
καὶ ταῦτα φίλος ὤν. Ἐπ
τὸ ἄλλως τε· ὡς τὸ, οἷο
σθαι, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῆς
Συνέσ.

Συλλογιστικο

§. φοθ΄. Τῶν δὲ συλλ
ραῖς τε, καὶ συμπεράσμα
λὰ, ἢ ἀλλαμὴν προτακτ
δ' ἄλλοι πάντες καὶ προτά
δύνανται· πᾶς ἄνθρωπος

οὐσία· πᾶς ἄρα
δαμοῦ προτάσσο
κατὰ μετάληψιν

§. φπ΄. Ὁ
τὶ τοῦ γὰρ κεῖτα
μοὶ ὑπερμέγεθες
αἰτιολογεῖ ἐσθ' ὅ
σθετικὸς μετὰ τ
εἶχε τὴν ἐσθῆτα
κεν ἐσθ' ὅτε ἰσο
τῷ τυχὸν εἰκαση
τὰ τῶν ὑποθετικ
φερόμενος· οἷον
τοῖς κοινῇ δόξασ
θεῖν· Θουκ.

Ἀπορ

§. φπά. Οἱ
ἐρωτῶντι εἰς χρῆ
προηγοῦνται δὲ

Δυνη

§. φπβ΄. Δυνη
καὶ μέλλοντος, π
φαίης, οὐκ ἂν λέξ

ΠΕΡΙ ΣΤ

σοιτο· καὶ πρὸς ὁριςικόν
ως τοῦτό γε· κατὰ δὲ τ
οὐκ ἂν εἴπες, ἢ ἔλεγες· τ

Υ π

§· φπγ. Παρασημει
παρακειμένῳ ὁριςικῆς συ
κῷ μέλλοντι οὐ συντάσσ

Κ α ν

§. φπδ. Καὶ μεταλ
πρὸς τὴν τοῦ ὁριςικοῦ κα
δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς
ἂν, εἴπεῖν ἂν, καὶ ἐρεῖν ἂ
τας ἂν, καὶ ἐροῦντας ἂν
ἂν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τ
ρακείμενος τοῦ ἂν, ἐπιδεκ

Υ π

§. φπε. Γ'ρέον ὡς τὸ
λαμβάνοιτο ἂν δυνητικῶς
διαφορᾶς· τὸ δὲ τελικὸν
μένου τοῦ δύναμαι, ἢ τ
χὴ δὲ οὐ μόνον εἰδικὴ,
χάνουσα, γίγνοιτ' ἂν ἐπι

Ἀ ὁριςολ

§. φπς΄. Ὁ
κτικὸν ἀεί. ὅσα
τος ἀεὶ προτασσ
ναμένου, ὡς εἴρ

§. φπζ΄. Κα
τακτικὸν ἀεί· κ
ὁριςολογικὸς ἀ
σει πρόσκεοιτο,
ματι. Καὶ Ἀο
σάυτως πρὸς ὑπ
Ἡ δέτοι ὑποτακ
δέσμων, ἐπὶ μ
εἴρηται (§. σμζ

Πα

§. φπή. Οἱ
μα ἔσχον ἀπὸ τ
τρου, ἢ κόσμου
μασίαν διάφορον
γραφικὸς, καὶ αἰτ
περιγραφικὸς, κα
συλλογιςικός· ὁ

κὸς, καὶ ὑποθετικὸς, γραφικὸς· ὁ περ, μειω ὁ γοῦν ἐλαττωτικὸς, κα τικὸς, καὶ συλλογιςικὸς τοι, βεβαιωτικός· ὁ δὲ γ τικὸς, ἐναντιωματικὸς, κ τιωματικὸς, καὶ προσθε τικὸς, συλλογιςικὸς, κ βεβαιωτικὸς· ὁ καὶ δὴ, προσθετικὸς, καὶ χρονικὸ πάντες τοίνυν οὗτοίγε πα τρου, ἢ κόσμου χάριν ἐν ται· σημασίαν δέ τινα ἔ σύνταξιν δὴ τὴν προσήκ σθέντα.

Υ΄ π

Α΄

§. φπθ΄. Τὸ δὲ Ἀρ καὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος βε ται· οἷον, ἀμέλει, ἔφη Πλάτ. Καὶ ἀντὶ συνδέσ λογιςικοῦ, καὶ παράπλ τὴν χρῆσιν παρὰ τοῖς Α΄τ ὁμοιώσεσι, μετὰ τὸ ὥσπε πληρωματικῶς, ἢ βεβαιω

τατον, τὸ μετὰ
δαπᾶς ἀποτελεῖ
χανικώτεροι. Τ
καταλλήλου ἂν
βαίνοι τὸ περὶ λ

Περὶ Σολοικι

τ

Σ

§. φιγ'. Ἐ
ὀρθοῦ λόγου, καὶ
λέξεων ἀκαταλλή
ὥσπερ τὸ περὶ λ
τῆς ἀκαταλλήλου
βῶν συμβαίνει τῇ
ξεως, καὶ λόγου
τῶν λέξεων σύνθ
λέξιν, παρὰ τὴν

Ὁ σα χ

§. φιγά. Κα

σαχῶς δὲ καὶ ὁ Σολοικι
κίζων ἐλέγχεται· οἷον,
διά· ἢ πλεονασμῷ· ἐξ
ἐξ· ἢ μεταθέσει· ὡς τὸ
ἡμέρα δίδωσί μοι, ἢ δ
τοι ὀρθῶς ἔχον, ἤτοι δ
λαγῇ· τόξων εὖ εἰδώς· α
γείρατο θυμόν· ἀντὶ τοῦ
§. φιβ'. Τοιοῦτο δ
τοῦ λόγου μέρεσιν· οἷον
μα, πτῶσιν, ἢ ἐπιῤῥήματ
δέσμων, καὶ συνδέσμο
μὲν, δῖα γυναικῶν, καὶ
νος δὲ, Αἴθη θῆλυς ἐοῦ
ὀχέων πληγέντες· ἀντὶ
Θέσπειαν, Γραΐάν τε· ἀ
αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσσομ
σιν δὲ, Νεῳρίδαι δ' ὁ μ
ριδῶν· Διάθεσιν δὲ, ὀρ
πον δὲ, ὅσοι θεοί εἴσ' ἐ
ται, καὶ δεδμήμεθα πά
μνύουσαι· ἀντὶ τοῦ ὑμέ
γω Βρισηΐδα, ἀντὶ τοῦ
λοικισμὸς ἐξ ἐναλλαγῆς
τοῦ ἐντός· καὶ ἐγγύθεν
ρὶ δὲ προθέσεις, εἰς Ἀγα
Ἀγαμέμνονα· περὶ δὲ

μῦθον ἔτελεν, ἀν
πάντα, εἰ καὶ τοῖς
μέντοι ὡς ὑποδεί
λόγον σολοικισμοῦ

§. φιγ΄. Αἰγα
ἰδίας, τὰ ὁπωσοῦν
σαν θέσιν, ἐλέγχ
θίας.

§. φιδ΄. Τῶν
ἀριθμοὺς, καὶ γένη,
δὲ εἰς πρόσωπα,
μενα τοιοῦτό τι,
μετασχηματισμῶν
μῶν, ἢ προσώπων
ξει ἀναμεμέρισαι
σθαι ἕκασον δεῖ.

§. φιε΄. Εἴπερ
τὴν διάκρισιν δυνά
ρήσει τὸ ἐπιπλέκεσ
σει, ἢ τῷ ἀριθμῷ,
ἀνέλεγκτα γὰρ οὔτ
ται· καλῶς γράφω
καταλληλος πάντη
τος σύνοδος μὴ οὐ
ἢ πτώσεων, ἢ χρό
κώλυτον τὴν ἐπιπλο
χομένην ὁμοειδοῦς

ἐπὶ τοῦ, καλός· προ
κοῦ τουτί· ὅθεν καὶ π
ξις· καλὸς γράφει.

§. φιϛ'. Τὰ δὲ ε
νους, προσώποις μὲν
σεται, χρόνοις δ' οὔ·
ἢ καταβήσεται οὔ· ο
νον ἐπιδέχεται ἐγκλί
προςακτικὴ ἀνεπίπλοκ
σίας ἀμοιροῦντα τοιά
ἐγκλίσεων ἔχει τὴν
ἄλλων ἁπάντων· ὅλω
μα περὶ τὰ ἐν ἀκολου
νόμενα γεμὴν ἕκτου ἀ
συνοισθήσεται.

§. φιζ'. Καὶ τὰ
πτῶσιν, ἢ ἀριθμόν, ἢ
ταλλήλου· οἷον, ὁ ἄν
ληθεῖς, καὶ τοὺς ἀληθ
ἄλλοι· προφανὴς δὲ ὁ
γὰρ τῶν παρεπομένων
συμπίπτοντα, ἀφίσατα
δὲ καὶ τὴν φωνὴν, ο
λον μὲν ἐπὶ τοῦ ά.
οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ
κᾶς· τὸ μὲν τοίνυν τοῦ

Ἀ

§. φιγή. Ἀμάρ
ἔςι δὲ ἀκυρολεξία
καὶ ὅσα προσφυῶς
πώπιον φάναι περὶ
ρὶ πρόσωπον, ὧν ἐ
προσώπου δὲ τὸ ὑπ
τούτων τὰ λεξικὰ πο
κισμοῦ, καὶ βαρβαρ

§. φιθ'. Φασὶ
δες, καὶ δυσκαταμα
κῶν δεόμενον ἐξηγή
καὶ σολοικοφανὲς ἐ
τέον θαυμάζοντας· κ
τόπως περιινενοημένο
γητέον ἐπιτήδεια τ
φασὶ τὸ μῶν, καὶ κρ
ςε, δήπουθεν, καὶ σ
τα μὲν καταπατεῖν,
θέςερον εἰς χρῆσιν ἀ

Περὶ τινων

§. χ'. Συμβαίνε
λήλῳ συντάξει τοῦ λ
συνθήκῃ τῆς λέξεως·
τα τοῖς γραμματικοῖς

ρούμενα· τροπὴ γάρ
ἐπὶ τὸ κρεῖττον.

Διπλασία

§. χα΄. Διπλασι
ἵππος, ἄλλος, καὶ σ
ἀλλὰ καὶ λέξις, Ἄρες,
κλοψ, Κύκλοψ, τὸ Θ
φάνους. Καὶ λόγος·
πυρὶ χεῖρας ἔοικεν· εἰ
θωνι σιδήρῳ· τὸ Ὁμ
τύδ' ὡδᾶς ἄρχεο πρ
Θεοκρίτου.

Ἐπανάλ

§. χβ΄. Ἡ δὲ τ
ἐπανάληψις λέγεται· ἔ
ταυτότητα πτώσεως δι
νοπρέπειαν ἔχει) ἐπα
νῃ τῷ μακαρίτῃ συςάς
μνήμη τοῦ τελευτήσαν
βίῳ τούτῳ συναποτίθετ

Πλεονασ

§. χγ΄. Ἔτι καθάπ
οὐ τὸ αὐτὸ ςάχυς, ἄς
τυοτονί· καὶ συλλαβὴ,

τυμος· οὕτω καὶ λέξ
το δ' ἐν παραθέσει·
δὲ ϛήσας Ὀδυσσεὺς
λα δὴ τέθνηκε Μενο
τὸ πάντα, ἔνθα δὲ
τὸ ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμ
οὐθὲν πολλαχῇ εἰς
ἔοικέ τι οὔτοι ἀεικές
καὶ ὅσα οἱ Αἶσα γ
τέκε μήτηρ· πλεονα

Ἐκ παραλ

§ χδ'. Τοιοῦτο
μενον σχῆμα· ὁπότ
ράλληλοι, προφορᾷ
σαι δὲ τὸ αὐτό· οἷο
νει δὲ ὅ,τε διπλασιασ
τασιν, ἢ σαφήνειαν

Περίφρ

§ χέ. Ὅμοιον
διατελῶ πράττων, κα
πράττω, καὶ περιπα
ἀντὶ τοῦ λίαν τιμῶ·
τοῦδε, ἀντὶ τοῦ πλέο
μαι, ἀντὶ τοῦ μάλισ

Υ

§. χς'. Ἔτι δὲ λέξ
Ἀττικὴν, καὶ τὸ, ἑκὼν
ναίζει γὰρ ἔνθα μὲν τὸ
ται δὲ τὸ ἑκὼν εἶναι, ἀ
οὐδεὶς ἑκὼν εἶναι ὁμολ
ναι ποιήσειε; πλεονάζει
νῦν εἶναι, καὶ τὸ ἐπ' ἐκ
τὸ ἀόριςον τὶ, ἐν πολοι
σιν· οἷον, ὁμοῦ τι, πάν
δὲ καὶ ὁ τοῦ ἄρθρου τοῦ
ἀρχάς τινων χρονικῶν
πρὶν, τοπάλαι, τοῦν,
ὑφ' ἓν· πλεονάζει δὲ Ἀ
ληρεῖς ἔχων, καὶ παίζε

Ἔλλειψι

§. χζ'. Ἔτι ςοιχεῖο
πολλάκις, πολλάκι· κα
πτει· Ἀπόλλωνα, Ἀπ
ἄριςος ἀμύνασθαι περὶ
γου δ' ἔλλειψις· κἄπειτ'
φρονεῖς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ
ἐβούλου ὑπεροφρονεῖν·
δυσάν τινα, εἰδὲ μὴ, ἀ
θεῖ· ἐνδεῖ γὰρ τὸ, εὖ εἰ
τὸν ἅπαξ ῥηθέντα λόγο

κις λαμβάνοντα ἀπ
θρώπῳ φρόνησις,
πᾶσι γάρ τοι προσ

§. χή. Καὶ τὸ
ἐλλείπει δ' ἐνίοτε κ
εἰκάσαι· καὶ τὸ δεῖ
σιν ἀπαρεμφάτου·
τὸ ὁρᾶτε, ἢ ὁρῶμε
ἐν οἷς τὸ μὴ πρὸς ὑ
ναντιπόδοτον ἐπά
θαροῦ ἐφάπτεσθαι.
τὶς δὲ, καὶ αἱ ἀπ' α
τε· ὡς ἐν τῷ· οὐ γ
σαντος· τουτέστι τι
τὸ υἱὸς, ἢ θυγάτηρ
τὰ γενικὴν ἐν ὑπαρ
δὴ λέγεται ὁ Κῦρος
ὁμολογεῖται Μανδε
τοῦ συσχετικοῦ, ἐ
τηρ· οἷον, ἡ δὲ Μ
γάτηρ. Καὶ ἄλλως
κειται τὸ ἄρθρον γε
τῆς Μαίας, ὁ τοῦ Φ
πουσιν, ἥτε, ἀπὸ, κ
κοῦ· καὶ ἡ κατὰ, ἐ

νίοτε· καὶ ἡ σὺν ἐσθ' ὅτ
σάλου αἴνυτο τόξον αὐ
πτωτικὰ τῶν προθέσεω
πρὸς δὲ, καὶ ἐπὶ δέ·
πὶ τούτοις, καὶ μετὰ δὲ
καὶ παρὰ δὲ χρησόθρονο
δέ. Κἀν τοῖς ἀπαρεμφά
τὸ τοῦ ἐλλειπτικὸν τοῦ ἔ
καὶ σχετλιαστικὸν ἐλλείπε
θράσους! τῆς ἀναιδείας!
φεῦ τῆς ἀναιδείας! ὧν κ
φωνεῖται εἰς ἐμφανισμὸν
κοῦ.

§. χθ'. Τὸ δὲ ἀπὸ
πὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ δ
δὲ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐπ
πάραδοξότερον διὰ βορ
καθαρὸν εἶναι διὰ καθαρ
μὴν ἀπὸ κοινοῦ ῥᾷον ὑπ

§. χί. Τοῦ δὲ τοιο
ναλόγου νοούμενα ῥήμα
σί τε πίονα μῆλα· οἷον δ
σέον γὰρ ἀναλόγως τὸ, πί
τι πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐ
ἔργον. Ὁ δ' αὐτὸς τρό
γορικῶν ὡρισμένως ἐλλεί
ραις, καὶ ἐλάβετο τῆς δε

μίαν· καὶ τρίτη μ
ἐκ νέας λέγουσιν
παλαιοῦ, καὶ ἐκ τ
ῥήματος συςοίχου
σω, ἰθεῖα δ' ἔσαι,
ῥῆμα σύςοιχον· ο
νου παῖς· τὸ βασι

§. χιά. Ἐφέλ
τὰ ὁμοίωσιν δηλοῦ
ἔξωθεν λαμβάνει ῥ
κὰ δὲ, καὶ ἀφηγη
ἀπὸ κοινοῦ πολλάκ
ἀπαρεμφάτῳ συντα

§. χιβ'. Ἔτι
θέντων, ἐν τῷ κα
τοῦ συντόμου χάρι
τεθέντος διαγινώσκ
τωνος εἰκὸς ἀκοῦσα
σηθον ὄντα, τοῦ δ
τερον δὲ τὸ δεύτερο
ρῶν· εἰ δ' ἄμφω ἀόρ
ςὸν κεῖσθαι· οἷον, κ
ἀδικεῖν, τὸ μὲν γὰρ
Συνέσ.

§. χιγ'. Ἡ δὲ
συνήθως ὑπακουόμε
φων Θέωνι χαίρειν·

ΠΕΡΙ ΣΟΛ

Μετάθεσι

§. χιδ'. Καὶ μὲν δὴ
μετατίθενται· καρδία, κρ
κρύφαλος. Καὶ λέξις· οἷ
σεμνὰς Θεὰς λέγοι· καὶ ὁ
ρον· ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σε
τάττειν σύνηθες· καὶ λόγο
θύτερον· οἱ δ' ἄνεσάν τε

Ἀναγραμματισ

§. χιέ. Κατὰ μετ
ὁλεγόμενος ἀναγραμματι
ρετὴ, ἐρατή· χόλος, λόχ

Ὑποτακτικὴ Θ

§. χις'. Ἔτι ὡς ἐπὶ
τασσομένας, μηδέ ποτε
τω τοι καὶ ἐπὶ τῶν λέξε
ἄρθρων, καὶ αἱ ἐπιταγμ
ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτω
καὶ ἐπὶ λόγου· τοιοῦτο
περιπατεῖ Σωκράτης, κι

Ἐναλλαγ

§. χιζ. Ἔτι καθάπερ
λαχοῦ ἐναλλάσσονται, σ
πωφελές· οὕτω καὶ λέξεις

ἐναλλαγαὶ τοιαί
καὶ ἡ Ἀντίπτωσι
ληψις, καὶ πάντα
σχηματισμένα τ
τῆς γε φυλαττομ
σμὸς ἐκ τοῦ ὀρθο
κράτους, οὗ λόγ
ἀρετῇ λόγον ἔχο
λεγομένου, σὺ γ
σὺ δὲ γράφεις· κ
οἷον, ὁ τιμῶν τὴ
μᾶν τὴν ἀρετὴν,
τῆς ἀρετῆς τιμὴ,

Ἀντιμ

§. χιή. Ἔσι
γου ἀντὶ μέρους ἀ
τες, ἀντὶ τοῦ τελ
ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ
μέσους τοὺς πολε
λεμίων· κατὰ τοῦ
μασικῶς ἐκφράζον
δείγματα δ' ἑκατ
δου, τοῦ μὲν πρω
πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν
τος τοιάνδε· τὸ γὰ
τα, ὀνομασικῶς γ

δευτέρου δὲ το, τὴν μὲν
γῳ δὲ ἀφανεςάτην τοὺς
γενομένους ἀναγκάσαι εἶ
γάλοι γενόμενοι οἱ Ἀθην
πολέμου.

Ἀντίπτωσις

§. χιθ'. Ἀντίπτωσις
σεως ἄλλης κεῖται· ἤτοι
σοὶ μὲν ὁ πατὴρ· ἀντὶ τ
ἀντὶ κλητικῆς, ἢ ἀνάπαλ
εὐθεῖαν λαμβάνειν ἀντὶ κλ
Θεσσαλικὸν τὸ ἀνάπαλιν.
τιατικὴν λαμβάνειν ἀντὶ ευ
νόν γε τὸν κήρυκα τὸν πα
δέποτε νοσήσει πάλιν· ἀν
σει πάλιν ὁ κήρυξ· γίνεται
λυσιν ἀπαρεμφάτου ἐπάγε
τιατική· ὡς εἶναι τὴν αἰτ
ἀπαρεμφάτου· οἷον, δεινο
σαι πάλιν· ὥσπερ καὶ τῷ,
Πελοποννησίους, ὅπως μὴ

Ἀντιχρονισμό

§. χκ'. Ἀντιχρονισμὸ
ναλλαγή· χρώμεθα γὰρ ἐν
μέλλον γίνεσθαι ἐπὶ πλέον

χομαι· καὶ παρω
καίων· οἷον, ἀπη
ποινῆς οἱ ἁμαρτω
Ἔτι ἐνεςῶτι ἀντὶ
τες τὸ πάλαι γε
παρεληλυθὸς ἐνα
τῷ Κύρου ἵππῳ,
ρὰ τὸν ἵππον, ὁ
ὁ δὲ πίπτει· Ξεν

Μετα

§. χκά. Η
μὲν ἁπλῶς δηλοῖ
Μετάληψις λέγετ
μὴ δευτέρᾳ τινὶ,
λοῖ καὶ τι ἑτεροῖο
λέξις διὰ τῆς δε
οἷον, γλήνη μὲν ἡ
ἡ παρθένος· ἐν γ
κατὰ μετάληψιν κ
ρε δεινὸν κοράσιο
κνὸν δὲ τὸ συνετ
τάληψιν· οὕτω κ
τοῦ ὡς· καὶ τὸ ὅπ
τα παρὰ τοῖς παλ

Υ π

§. χκβ'. Κατὰ δὲ τ
ἀφῃρημένα ὀνόματα ἀν
ται πολλαχοῦ· Λιβάνιος
ἀντὶ τοῦ θεράποντας· Θ
συνείπετο, καὶ τὴν ἄλλη
ἡ συμμαχία χωρήσει. Κ
μένων ἀνάπαλιν· οἷον, τ
τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ, τῷ μ
ἀντὶ τοῦ προσδοκία ἦν· κ
ἀντὶ τοῦ βούλησις ἐςι. Κ
πων· ὡς τὸ, παρθενικὴ
κὸν, τὸ ςράτευμα". Καὶ
ὡς τὸ, γυναῖκα τεθήσσατ
μαζόν· καὶ βάρβαρον, ἢ ἑλ
κὸν, ἢ ἑλληνικόν. Καὶ ἑνικ
ἀλλὰ τόν γε Παίονα, κα
Ἀθηναῖον· ἀντὶ τοὺς Πα
Ἀθηναίους. Καὶ πληθυντ
τωνας, καὶ Ἀριςοτέλεις
γάμον· καὶ τοὺς ἅλας, κ
ἀδύνατα εἶναι, ἀντὶ ἀδύν
τὶ τοῦ ἀμυντέον· καὶ τὰ
ταῖα, καὶ ἄλλα· τοιοῦτ
ναι, ἀντὶ τοῦ ὅσον ἐςί.
καὶ ἀρσενικὰ ἄρθρα δυϊκ
σεται Ἀττικῶς, τὼ χεῖρ

ῥήματα παθητικὰ
λαχοῦ ἔθει Ἀττι
καὶ ἀνάπαλιν ἐνε
ταβάλλει, ἀντὶ τ
τα δὲ, ἀντὶ προς
μὴ βάζειν· Καὶ
κῶν· οἷον, ἐπεὶ

Ἀντί

§. χκγ'. Του
ἀντιφρασις, λέξις
λυβλέπων, ἀντὶ
λέγεσθαι καὶ τὰ
θησεν Ἀχιλλεὺς
ὅτι ἰδὼν αὐτοὺς
σεν, ἀντὶ τοῦ ἐπ

§. χκδ'. Ἔτι
φωνήεντα, τὰ δὲ,
τὰς μὲν οἷόν τε
προσακτικὰ τῶν ῥ
μάτων, καὶ ἀντ
ἄνευ ἑτέρου του
οἷον, προθέσεις τε
λέξεις αἰεὶ συσση
τέραις· ὅθεν δὴ κ

σι πρὸς τὴν τῶν συναπτο
νότι· οἷον, ἡ μετὰ, ἕτερον
μένη, ἕτερον δὲ τῇ γενι
μοίως· οὕτω δὲ καὶ οἱ σύ

Διάλυσις, κ

§. χκέ. Ἔτι ὡς τὰ
ρεσιν πάσχει, ἦγεν, ἔαγε
Πηλείδαο. Ἑρμέας, Ἑρ
ταῦρον ἐδηδώς· ἀντὶ τοῦ
λέξεις δύο, εἰς μίαν· βαρ
ἀντὶ τοῦ βαρὺ ϛεναχων,
συντίθενται μὲν γὰρ συν
διήρηνται δὲ, ἀσύνδετοι

Υπ

§. χκς. Ἐνταῦθα ἴσ
τῶν εἰρημένων ἀνάλυσιν
ρήματος, καὶ τῆς μετοχῆ
ρήματος· πάθος γάρ τι
τοῖς ἄλλοις πάθεσιν ἐπισυ
γου. Ἀλλ' αὕτη γε λέξεως
νάλυσις· καὶ τοι γε ἅμα τ
μετάληψις παρακολουθεῖ
οἷον, φασὶ τοὺς περὶ τὸν
ὅτι ἐληλύθασιν οἱ περὶ τὸ
πλαγίου τὸ τοῦ λόγου σ

γκη· καὶ ἐπὶ με
κότος ἀγαθά· κ
ταῦτα μὲν οὕτω

Περὶ Ἀναλύ
γου, κ
γε

§. χκζ. Ο
καὶ περὶ Ἀναλύσ
τύπῳ βραχέα δια
ταῦτα θεωρία· καὶ
λογιςικὸν λόγον
τε, καὶ τοὺς ὅρο
τὰ κατ᾽αὐτὸν μέ
τω καὶ Γραμματι
ταξιν ἀναλύειν,
μόνον τὰ ἐλάχις
μείζω· λέξις γὰρ
ταξιν λόγου· ὡς
§. χκη. Ἔςι δ
σύνταξιν λόγῳ,

καλουμένη εὐθεῖα τοῦ ρ
Τρίτον, ἡ ἐκ τρίτου πλα
παρτα, τὰ καλούμενα ἐκ
τοιαῦτα μέρη· οὐκ ἀεὶ μ
πλειόνων λέξεων συνίσα
ἐκ λόγων πολλάκις οὐχ
θῶν· ὥσθ' οὕτω καὶ μέγ
πάνυ τι εὐχερῆ, οὐδ' εὐ

§. κθ'. Εἴδη δὲ τ
λίσα μὲν δύο· τὸ μὲν
μενον· διττὸν δέγε τὸ ἀπ
τὸ δὲ, μεταβατικόν.

§. λ'. Πλεῖστα τοί
νάλυσις, πρὸς διάκρισιν
ναγωγὴν ἐπὶ τὰ εἴδη τ
γὰρ τὸ, τὰ πράγματά
πλοῦς ἀμετάβατος, οὕτω
ξυμβουλεῦσαι ὑμῖν, ὦ
νω, καὶ ἃ ξυνοίσειν ὑμ
πολλά· καὶ οὗτος γὰρ ε
βατος· κἂν ἡ ἐκ πρώτο
θεῖσα τυγχάνῃ· καὶ ὥσ
ταβατικὸς, φέρε σκεψώμ
ἂν ἔχοι εἰπεῖν περὶ τῆς
γῆς, καὶ τίνι χρώμενοι σ
βαῖεν, φέρε σκεψώμεθα·
πλοῦς μεταβατικὸς, εἰ

οὕτω ληφθεῖσα ἐξ
τὸ, εἰπέ μοι, ὦ μ
μενος διαβατικῶς
μοῦσα πολύτροπον
Τροίης ἱερὸν πτολ
τῶν ἄλλων.

§. χλά. Τὸ ρ
σθαι οὐκ ἐθέλει· τ
λόγου, περὶ ὃ τὰ λ
νυφαίνει τὸ ὅλον σ
πτῶσις τὸ πρόσωπο
ὑποκείμενον, πρὸς
συγκείμενα, τὴν λο
χρείαν· οἷον, αἰτία
χρόνου, καὶ τρόπου
ὡς τὸ μὲν ῥῆμα τῇ
τὸ εἶδος· ἀνείδεον
μᾶς ὁ Θεόδωρος τὰ
καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ,
γραμματικὰ προθύ
σεῖπον οἱ ἀρχαῖοι,
νεισφέρον τῷ λόγῳ

§. χλβ. Τὸ γ
φει, ἢ διαλέγεται,
ἀναλύεσθαι δύνατα

§. χλγ. Ἐκτε
ληλουχία, ἢ συμ

μὲν, ὡς ἐπὶ τοῦ, ἄνδρα
ξῆς· τῇ συμπλοκῇ δὲ ὡ
πεῖν, καὶ ὅπως ἂν ἀποβ
φοῖν δὲ καὶ ἐπὶ τούτου α
τὰ παρακαλοῦντά ἐςι ξυ

§. χλδ'. Φανερὸν οὖ
νάλυσις αὕτη τοῦ κατὰ
ἐςι καὶ ἀνάκρισις τῶν ἐν
τῆς συντάξεως, τῆς πρ
(§. χκς'.) πολλῷ διαφέ

§. χλε'. Ἀλλ' οὕτω
σθαι ἔχει, εἰς τὰ εἰρημένα
χη ὄντα, κἂν τε διὰ πλει
λεῖς τῶν λόγων, οἱ εἰς συμ
λαμβανόμενοι, καὶ δευτέρ

§. χλς'. Εἰσὶ γοῦν ἀ
κὸς, καὶ ἀπαρεμφατικὸς
ὡς τοῦ ἐν αὐτοῖς ῥήματο
θοῦ μεταβάλλοντος. Ἔτι
ὀρθωτικῶν εἰρημένων, καὶ
λως οἱ τῶν ὀρθωτικῶν τιν
ἀτελεῖς εἰσι καθ' ἑαυτούς
σις μετὰ τῶν οἷς ὑποτέτακ
ῥημάτων, ἀτελῆ ποιεῖ λό
σα· δῆλον γὰρ ὡς διπλό
τοις παρακολουθεῖ, τῶν
δοσιν ἀπαιτούντων εἰς λό

πρὸς οὓς ἡ ἀπόδο
των· καί τοι ἡ το
ςι τὸ ῥῆμα, οὐ
χει, ἀλλὰ τὸ ἐν
οὕτως αὖ εἷς ἐξ

§. χλζ'. Τοὺ
κῶς θεωροῦντες,
τοὺς ἀναλύσομεν
θέσεως, οὕτως ἐ
ἀπαρεμφατικοῦ λ
εὐθεῖα, ἀλλ' αἰτι
κὴν περιέχει· τὰ
Ἐπὶ δὲ τοῦ μετο
χεται πτῶσιν, τῇ
τὰ δ' ἄλλα κοινά
ὄντας, ὁμοίως τοῖ
τας, καὶ ἀναλύοντ
των γὰρ πολλάκις
τοιτο, καὶ πλὴν τῇ

§. χλή. Ἔξε
πολλάκις καὶ μετα
θὸν λόγον εἰς πλάγ
παλιν τὸν πλάγιον
πρότερον. (. § σκβ

§. χλθ'. Οὐμ
ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ὁριχῶς (§. πκθ'.)

ΠΕΡΙ ΆΝ

ματος· τί τις ἂν ἔχοι εἰπ
δαῖοι ἂν ἀποβαῖεν, φέρε
ματικοὶ λόγοι ἀποβαλόμε
τὶ μέρους ἑνὸς τῆς ἐκ τρίτο
κεῖνται ὁριχῶς.

§. χμ. Τοιαύτη μὲ
οὐκ ἀσυντελὴς δὲ γίγνοιτ
ἀκρίβειαν, τοῖς ἐπισαμένο
τὴ δέ τις ἡγεμὼν ἔσαι ἡμέ
ματα μελετῶσι, καὶ ἑρμη
φουσιν ἀρίστη χειραγωγὸς
πλανής.

Περὶ τῆς τοῦ
Διας
Καν

§. χμα. Ἀπαγγέλλει
μόνον καθ' ὑποκρισίν τε, κ
τὰ διασολήν· οὕτω γὰρ
ἐμφανεςέρα.

Σχ

§. χμβ. Ὑποκρίσεως
μασιχῶς ἀπαγγέλλειν, κα
σιχῶς, καὶ τὰ εὐκτικὰ εὐκ
λευσιχῶς, καὶ τὰ ἀποφαν
ὅμοια· προσωδίας δὲ, ἡ μ
ων, καὶ τῶν ψιλῶν, καὶ

ᾤχετο πάλαι, καὶ
θεν γάρ; ἡ δὲ τοῦ
ὁπωσοῦν.

§. χμγ. Καὶ
ςολὴν καὶ φθεγγο
λείως, ἢ ἀτελῶς,

§. χμδ. Τελ
λῶς δὲ, ἐπὶ τῶν ο
ἐχόντων, τελείως
τελείαν ἔννοιαν πε
ἐν αὐτοῖς μορίων,

§. χμε. Ἐνθ
ναποτελούμενα λ
λει ἐννοίας τὸν λό
τιςέον εἰς ἀπόδοσι
παν ἔχει, ὑπανιέ
ςον διαςηματίζον
τὰ κώλων τε καὶ
ἀποδοτέον· οἷον,

§. χμς. Κῶλ
λαιούς· ὁμοίως κα

ΠΕΡΙ ΆΝ

ζον· μέχρι γὰρ τῶν ἐπ
σθαί φασι· τὸ δὲ κόμμα
ματα οὖν οἵτε παρ᾽ ἡμ
ἑπτὰ ὄντες συλλαβῶν· ε
ται· καὶ ὅλως τὰ εἰρημ
σύνταξιν λόγου, ἤτοι σ
ἐκφερόμενα, ἢ καὶ ἄλλ
κόμματα ἄν, ἢ κῶλα κ
παρτιςικὰ κόμματα τῶν
κεῖνά εἰσιν, ἃ περιέχου
τοῦν ἀπόδοσιν· ὡς τὸ μ
διδάσκω· σὺ δὲ μανθά
παρτίζει, εἴτουν μέρη λ
τέλειον ἑκάτερον δύνατ
μορίου ἀπαιτουμένην ἀπ
μένου, ἢ ἑπόμενα ἔχε
μέσως ταῦτα ἀποδοτέον
ἅμα, καὶ ἀτελεῖς λόγου

Κα

§. κμζ. Καὶ ςίζειν
ρημένας διαφορὰς· τὸ μ
σω, τὸ δ᾽ ἀτελὲς, παρε
δὲ μέσον, παρεκκλίνοντ

§. κμή. Οἱ γὰρ π

ἐπὶ πάντων ἐχρῶντο
τοῦ τελείου, ὡσαύτ
μέσου ὁμοίως, παρ
τοῦ ἀτελοῦς τῇ ὑπ
πολλάκις τῇ ὑποδια
τα κόμματα, μικρ
ὡς τὸ, ἐγὼ μὲν διδ
μὲν καὶ περὶ Διαξο

§. χμθ'. Διττὴ
σις· ἐν ᾗ τι τῶν πευ
τησις· ἡ μὲν οὖν τ
νῆς ὀξυτέρας ἀρχο
τελευτᾷ· οἷον, τίς
χεσθαι; ἡ δὲ ἐρώτη
θάδ' ἀνιήσεις διὰ νύ

§. χν'. Ἐπὶ τ
μὲν, ἀπόφασιν ἀντι
μενον· ὡς τὸ, ἢ μό
θρώπων Ἀτρεΐδαι;
τὸ τίς; τὸ οὐδείς· τ
τὸ οὐδαμοῦ· τὸ πῶς
κατάφασιν· οἷον, τὶ
ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκα
ψυχῆς πολλάκις γίνετ
γάρ τις ἐσθ' ὅτε καὶ π
χον, καὶ θυμὸν, καὶ

XXXXXXXXXXXX

ΤΜΗ

ΜΕΡ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟ
ΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ
Χ

Προ

§. χνά. Οὐκ ἄκαι
των καὶ Ἰδεῶν τοῦ λόγο
φιλοτίμως περὶ τὸ εὖ σ
ἔνδειξιν τῆς ἐκ τούτων ἐ
δείας καὶ χάριτος. Ἡ μὲν
ρία, Ῥητορικῆς ἐςι πραγ
δίκην προγυμνασμάτων
νεωτέρων· εἰρήσεται μὲν
μετὰ δὲ ταῦτα καὶ περὶ

Σχῆ

§. χνβ'. Σχῆμα μὲν
κρεῖττον· ὥσπερ τοὐναν

λόγου ἐπὶ τὸ χεῖρο
γὰρ τῆς λέξεως κα
φέρει γοῦν ἀλλήλω
λύεται, κινηθείσης
δὲ τῆς διανοίας μέ
ἑτέροις αὐτὸ προεν
μα, ὥσπερ ὁ σολ
ἔνδειαν, ἢ ἐναλλαγ
λέξεως κατὰ πλεον

Ἀναδίπ

§. χνγ. Καλε
λογία, καὶ ἐπανάλη
λέγωμεν· οἷον, μια
θηναῖοι.

Ἐπανα

§. χνδ. Ἐπαν
τῶν μορίων ἄρχητα
ἐπὶ τῶν ἡγουμένω
μένων. ἔςι δ' ὅτε
του φίλος ὠνομάζετ
δωκεν Ὀλυνθον· μέ
Λαρισσαῖος, ἕως τὴν
ἐπὶ δὲ τῶν ἑπομένω
ματα, ἐγὼ δὲ ἐφο

ΠΕΡΙ ΣΧ

Α'ντιστροφ

§. χνέ. Ἀντιστροφὴ
ναφορᾶς· ὡς γὰρ ἐκείνη α
τως αὕτη εἰς ταὐτὰ λήγει
συμφερόντων; ἄφωνος Αἰ
γέγονεν οἷον οὐκ ἔδει; πα

Συμπλοκ

§. χνς. Ἡ δὲ συμπ
τῆς ἐπαναφορᾶς, καὶ ἀν
κλῆται· καὶ γὰρ ἐν ἀρχῇ
τῆς τὴν αὐτὴν ἔχει λέξιν·
τὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμο
τίαν καλεῖς.

Συνωνυμί

§. χνζ. Συνωνυμία
τὸ αὐτὸ δηλοῦσι χρώμεθ
βουλόμενοι δηλοῦν, ὡς
σκεται μὲν ὑπὸ τῶν περιν
ται δὲ ὑπὸ τῶν Θετταλῶ
γεῖσθαι τῶν συμμάχων π
δὲ ὑπὸ Θηβαίων.

Ε'πάνοδο

§. χνή. Ἐπάνοδος
λόγου ἐπὶ τὸ προκείμενον

Κ

§. χνθ'. Κλίμ
τέρου κόμματος
πλεῖον μηκύνοντε
ταῦτα, οὐκ ἔγρα
σβευσα δέ; οὐδ'
βαίους; γίνεται δ
ρος μὲν δῶκε Κρο
διακτόρῳ Ἀργειφ
πι Πληξίππῳ· αὐ
μένι λαῶν. Καὶ γ
της καὶ Ἑρμῆς, κ

Προδ

§. χξ'. Προδ
λόγῳ ἐπενεχθῇ τι
γόμενον· οἷον, ἀ
δανὰ θυμῷ.

Περ

§. χξά. Περ
λέξεων τὸ σημαιν
λον τὸ σχῆμα το
κλείη, καὶ μένος
ται δὲ καὶ παρὰ
ὀργῆς καὶ τῆς ὕβρ
γος καὶ ὑψηλότερό

ΠΕΡΙ ΣΧ

τὴν περίφρασιν, ἢ εἰ οὕτω
Μειδίου· οὕτω καὶ τὰ τ
ποθ' ἡμῖν ἐγέννετο, ἀντὶ
Θουκυδίδη· οὐ περὶ ὧν ἐ
θησιν ἐποιεῖσθε· ἀντὶ τ
σχῆμα παρὰ τῷ ἀνδρὶ τ

Πλεονασμ

§. χξβ'. Πλεονασμὸ
προςεθῇ τι μόριον περιτ
σεως· οὗ ἀφαιρεθέντος,
οἷον, κίνησις γὰρ αὕτη μ
νετο· καὶ πάλιν, ἐκεῖνος
μὲν γὰρ τὸ δή, ἔνθα δὲ
κεῖνο μὲν κόσμου, τοῦτο

Σχήματα λέξε

Ἀσύνδετο

§. χξγ'. Σχῆμα ἀ
ματα πολλὰ, ἢ κόμματα
οἷον, ἡνίκα Πίδνα, Ποτ
τάλλα, ἵνα μὴ καθ' ἕκας
πηγγέλλετο· ἔςι δὲ τὸ σχ
γοργότητος ἐργασικὸν, κ
καὶ ἤθους ἀρχοντικοῦ.

§. χξδ'. Ἔλ
νον, νοεῖσθαι δέη
λουθῶν ἐπὶ τὸ μνῆ
ἂν ἀπέθανεν· ἐμ
γὰρ τὸ, φαίη ἄν
οὐδενὶ, οὐδὲ μέ
θους δ' ἔμφασιν

2

§. χξε'. Ζεῦ
ἑνὶ ῥήματι συμπ
εἴτε ἐν τῷ τέλει
μαχομένους, ἐπ
ἐν Ἰσσῷ δὲ Δαρ

Σχήματα

Ἀλ

§. χξς'. Κο
λοίωσις· καὶ γὰ
πτώσεις ὀνομάτω
καὶ πάθη· ὀνόμ
ασιδηροφόρει· ἀ
λοπόννησος ἅπα
σιοι· πτώσεις δε
λους, ὅσοι πρὸς

αν ὁρῶ προτεινομένους· ἀ
δη· ῥᾷον γὰρ ἑτόλμα τι
μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀ
ρῶντες· χρόνων δὲ ἐναλλ
ταῦτα λέγομεν, τοὺς ὁρ
τυρας· ἰάντὶ τοὺς ἑωρακό
πάθη ῥημάτων ἐναλλάσσ
παρὰ Θουκυδίδῃ· οἷον,
ἀντὶ τοῦ, ἐπιμιγνύμενοι·
μᾶλλον κατῳκημένους, ἀ

Πολύπτωτ

§. χξζ'. Πολύπτωτο
λῶν πτώσεων ἀντιλαμβά
πλείους, ἢ τῷ Περσῶν β
λιον φαίνεται τοὺς περὶ α
δῶρα γινώσκεται μᾶλλον
τητος δὲ τὸ σχῆμα ποιη

Μεταβολ

§. χξη'. Ἐπὶ δὲ τοῦ
καὶ ὅλα μόρια ἐναλλάσσ
κόμμα· οἷον, ποῖαι τριήρ
οἶκοι; τίς ἐπισκευὴ τειχῶ
ἁπάντων τί χρήσιμον;

Παρο

§. χξθ'. Παρ
φθέντων εἰς διάνοι
μεταποιήσαντες, ἐ
μοσθένης· ἔτι γ
ρων, καὶ τοῦ μέλλ
ποὶ, καὶ λόγοι κα
κυδίδης. Ἰέναι τοὶ
λὰ καταφρονήματ
πρὸς τὸν δικαζόμε
ματα φέρουσιν, ἀλ

Ὁμοι

§. χό'. Ὁμοι
ἐφ' ἓν ὄνομα πολλ
τὰ μεγάλα τῶν ἔρ
τε, πρὸς δὲ τὴν ἐ

Παρ

§. χοά. Η' δὲ
τρεῖς, ἢ τέσσαρες
μὲν ἠχοῦντα, διάφ
παρὰ τῷ Ξενοφῶν
μήρῳ, ἤτοι ἀκαπ
μὸν κατέδων, πάτ
κυδίδης· Πλὴν Α
λέως· τοῦτον δὲ δι

ΠΕΡΙ Σ

το ἑλεῖν· καὶ ἅμα μαχι

Ὁμοιοτέλ

§. χοβ'. Ὁμοιοτέ
μόριον πλεονάκις κατα
κὸν· τῶν μὲν ἐπίμορον.
ποίησε, τοῖς δὲ περίβλεπ
κατέστησε· καὶ τὸ Αἰσχ
ζω, τὸν δὲ τρόπον ἐξετ

Κύκλο

§ χογ'. Κύκλος ἐς
χον λόγου· γίνεται δὲ,
ματος, εἰς τὸ αὐτὸ κα
νης· σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλε
σοι. Καὶ Συνέσιος· ἦν

Ἀντίθετ

§. χοδ'. Ἀντίθετο
τὸν ὑποκείμενον νοῦν,
ἔστι δὲ τὸ σχῆμα ῥητορ
λος ὁμοῦ καὶ μέγεθος
οἷον, μᾶλλον γὰρ τιμῶ
τούντων τοὺς δικαίως π
σχες γράμματα, ἐγὼ δ
τελούμην· ἐτριταγονίσε
τευες, ἐγὼ δὲ ἐκκλησί

ριττον· καὶ, ἀνδρ
ὑπεροψία · ἐγκράτε

Ἀντιμε

§. χοέ. Ἀντι
ξεσιν ἕτερα σημαί
Βοιωτίαν, οὐ τὴν Βο
τῳ τῷ σχήματι ἡ
Ἰσοκρατικόν· οἷς μ
οἷς δ' ὁ νῦν καιρὸς,

Ἀντενα

§. χος. Ἀντε
ναντίου σημαίνωμε
τατος βάλ' Ἀχαιῶν
§. χοζ. Κατ'
που λεγόμενα σχή
ρὰ, συνεκδοχὴ, με
ποιΐα, κατάχρησις

Μετα

§. χοή. Ἔςι δ
ὄνομα, ἀντὶ τοῦ ἰδίο
καὶ τοῦ ὑποκειμένο
οἷον, προπέποται
του προδέδοται· τ
μενος πληρώσειε κα

ΠΕΡΙ Σ

πᾶσαν ἐνθεῖναι τὴν παρ
ἐλλείψειε, κακοζηλότερ
θρὸν δ' ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺ
βὼν λέξιν ἀπὸ τοῦ ἀγῶ
σάτω τις ἐμοὶ, πόθεν ἀ
αὐτῶν γέγονε Φίλιππος
μὲν ἐςι σεμνὰ, εὐθέως
τερα, διὰ πολλοῦ, τῷ
προπέποται τὰ τῆς πό
γὰρ ἐρεῖ ᾧ δέ που· με
μένων Φίλιππος· ὥρμη
ἀπ' ἀρχῆς τοῦ προπέπο

Συνεκδο

§. χοθ'. Συνεκδοχὴ
ὅλου τίθεται· οὐχ ἁπλῶς
ὄν· οἷον, ἡ πρύμνα, α
τοῦ μέρους· οἷον, ἡ πηγ
ἀντὶ τοῦ πράγματος· ὡ

Μετωνυμ

§. χπ'. Μετωνυμία
τῆς, ἀντὶ τοῦ αἰτιατοῦ
ἀντὶ τοῦ πυρός· ὁ Διόν
μητρα, ἀντὶ τοῦ σίτου.

Ἀντο

§. χπά. Ἀντ
κὸν, ἢ ἄλλο κοινὸ
χὴν λαμβάνηται·
τηρόῃς ἐπέεσιν Ἀ
ὡς ὁ Ῥήτωρ· ὁ Π

Ὀνομα

§. χπβ'. Ὀνο
ποιότητος ἤχου· κ
ἀπ' αὐτῆς ὄνομα,
λέγεται· οἷον, φλοῖ

Κατ

§. χπγ'. Κατά
ἀπὸ τοῦ πρώτου
τερον ἀκατονόμασ
μὸς ἀμπέλου, καὶ

Μετά

§. χπδ'. Μετ
νυμίαν παρισῶσα
νήσοισιν ἐπιπροέηκ
νυμεῖ γὰρ τῷ ὀξεῖ

ΠΕΡΙ Σ

Σχήματα λέξε

Ὑπερβατό

§. χπέ. Δύο εἰσὶν ε
τὸ μὲν γάρ ἐςιν ἐννοίας
σιν, ὡς τὸ, Ἀγαμέμνω
ἐρας ὴς γέγονε Χρυσηΐ
κάλλος ἐμποιεῖ· οἷον,
μηδεὶς πώποτε ἄλλος
ἀντὶ τοῦ ζῆν ἠρημένος·
ὑπερβάτον, ἐν διακοπῇ λ
κατὰ ταὔτον ἐδηδὼς, κ
σθιον· ἔςι δὲ τὸ μὲν πρ
ρον ποιητικόν· γίνεται δ
ρισμοῦ χάριν, ἢ διὰ ἐπίτ
πάθους ἔμφασιν· τὸ δὲ
τῶν πραγμάτων διακοπ

Παρένθεσ

§. χπς. Παρένθεσις
σῳ νοήματος ἄλλου ἄλλο
ἀνῆκον σαφήνειαν· οἷον,
ὁ δὲ (ἔσωζε γὰρ ἐκ πολλ

Παρεμβολ

§. χπζ. Ἡ δὲ παρε
τῷ ὑπερβατῷ· ἐπεί τοι με

ξεως τοῦ λόγου λό
τι τὸ μὲν ὑπερβα
ται, καὶ τῇ προσ
παρεμβολὴ ἰδίαν ἔ
τῳ· Κροῖσος ἦν Λ
τεο, τύραννος δ'
ὃς ῥέων ἀπὸ Μεσ
παδοχῶν, καὶ πρὸ
ἑξίησι πόντον· οἱ
τὰ περὶ τοῦ ποταμ
ἔχει τοῖς περὶ τὸν

Προσυ

§. χπή. Ἡ
τίνες καλοῦσι, γίνε
τα, πρὸς τὸ τελευ
σηται· οἷον, καὶ
νίων, Λακεδαιμον
θηναίων δὲ Θεμις
οἰμωγή τε· καὶ εὐ
καὶ ὀλλυμένων.

Ὑπο

§. χπθ'. Ἡ δὲ
γίνεται δὲ, ὅταν ἐ
ραν ὑποβάλλωμεν·
γω, χθὲς μὲν οὖν,

ΠΕΡΙ ΣΧ

ἀλλ᾽ ἐμαίνετο· καὶ πάλι
τύραννος.

Πάρισον

§. χγ΄. Πάρισον δὲ
συνενωθέντα, μάλιςα μὲ
ἀλλὰ καὶ ἐν πᾶσι τὸν ἀρ
ἔχει τὸ προειρημένον Ἰσ
καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίο
πτον, καὶ περιμάχητον τ
παράδειγμα τοῦτο καὶ ὁμ
ρει . πολλοὶ γὰρ λόγοι κα
μάτων σύγκεινται.

Ἰσόκωλο

§. χγα΄. Ἰσόκωλον

Περὶ τῶν τῆς ὁ

§. χγβ΄. Οὕτω δὲ
τα, καὶ τὰ μὲν κατὰ π

Προδιόρθω

§. χγγ΄. Προδιόρθω
μέν τι τοιοῦτο λέγειν, ὁ
μὴ χαλεπῶς αὐτὸ προσδ
προθεραπεύομεν αὐτό· ὁ
δὲ ἐπ᾽ αὐτὰ, ἃ πέπραχτα
τᾶν νομίσῃ τὸν λόγον τ

πράξεις, καὶ λόγο
θεῶν, ὅταν ἕνεκα
τοῦ λέγειν· καὶ π
ραδείγματα·

Ἐπιδ

§. χγδ. Η
αὐτὸ τῇ προδιορθώ
πιφέρεται· ὡς πάλ
πιφέρει· ἀξιῶ δ', τ
τοῦτο μέμνησθε π
τηγορήσαντος Αἰσ
ἂν ἐγὼ λόγον οὐδέ
τίαις καὶ βλασφημί
κη με πρὸς ἓν ἕκασ
γήσασθαι.

Ἀμφιδι

§. χγε. Η δ
ἕκτε τῆς προδιορθω
καὶ πρὶν, καὶ εἰπόν
ται δὲ τοῦτο οὐκ
μειζόνων, προμηθεί
μοσθενικόν εἰ γὰρ
μαυτοῦ τάξιν, εἷς ἐ
νὴρ ἐγένετο· μᾶλλο
ἕνα Θετταλλία ταῦ

ΠΕΡΙ ΣΧ

λέγων, κατὰ τὴν ἐμαυτο
παχθὲς· καὶ τῷ, μᾶλλον
ρως εἰρῆσθαι προσεπηνώρ

Προκατάληψ

§. χιϛ'. Προκατάληψ
λαμβανώμεθα τοὺς ἀντιδ
γειν· καὶ τοὺς ἀκροατὰς π
καὶ ταῦτα ἐμφάσει τινὶ π
πρὸς δὲ δὴ τὸν ἔμφυτον
νης· κτλ.

Ὑπεξαίρεσι

§. χιζ'. Ὑπεξαίρεσις
πρᾶγμα τῶν λοιπῶν ὑπεξ
μεν τὸν λόγον· οἷον, τὸ
τέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθε
Εὐρύτῳ· ἡ γὰρ τῶν ὁμολο
πιϛοτέραν ποιεῖ τὴν ἐπαγ

Αἰτιολογία

§. χιη'. Αἰτιολογία
αἰτίαν προσαποδῶμεν· ὡς
θλοις τινὰ ἀποκτείνῃ, τοῖ
ἀδικεῖν· διὰ τί; ὅτι οὐ τ
τὴν τοῦ δράσαντος διάνοι
νικῆσαι· οὐκ ἀποκτεῖναι.

Ἐπ

§. χιθ'. Ἐπι
κύρωσις· οἷον, δε
οὔ; κατὰ τῆς πα

Συνα

§. ψ'. Συναθ
πραγμένων, ἢ πρα
οἷον, τὸ Δημοσθ
σφετεριζόμενος κα
Ἀττικὴν, καὶ Με
Ὠρεὸν, καὶ κατασ
Ὠρεῷ Φιλιππίδην τ
καὶ τὸν Ἑλλήσπον
Βυζάντιον πολιορ
ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ
τα ποιῶν, ἠδίκει,
ρήνην, ἢ οὔ;

Ἐπ

§. ψα'. Ἐπιμ
ὅταν τῷ αὐτῷ τις
γον· ὡς Δημοσθέ
καὶ ἀναίσθητοι Θη
Φίλιππον ἡγοῦντο
ὁ Ποιητὴς· ὡς δὲ
γαπάζει, εἰ ἐλθόντ'

ΠΕΡΙ ΣΧ

μοῦνον τηλύγετον πολλο

Διατύπωσις

§. ψβ'. Διατύπωσις
καὶ πραγμάτων παρασυν
τοὺς λόγους μόνον, ἀλλὰ
τὰ παθη διατυπώμεθα.
Δελφοὺς ἐπορευόμεθα,
κίας κατεσκαμμένας, τείχ
παιδάρια ἄθλια, καὶ πρεσβ

Λεπτολογία

§. ψγ'. Λεπτολογία
βάντων τὴν ἀκριβῆ, καὶ
μεθα· ὡς ὁ ῥήτωρ· καὶ ὑμε
τηρίας εἴχετε ἐν τῷ τὸν
τα ταχέως, τῶν ἐπικαιρίων
ἐνετέλλετό τινας τοῖς οἰκεί
τῶν οἴκοι πραγμάτων, ἡ
τοὺς παῖδας, ἐδεξιοῦτο τοι
κατέβαινεν εἰς τὸν λιμένα
εἰς ναῦν, ἔλυε τὰ πρυμνή
θον οἱ πολέμιοι κρατήσαντ

Διασκευή

§. ψδ'. Ὅμοιόν τι σχ
λεπτολογίᾳ, καὶ διατυπώ

ρῶς τὰ πράγματα
διατυπῶν.

Ἐπι

§. ψε΄. Τὸ δ
τῷ πράγματι παρ
γησιν ἐπιφωνούμε
ἀπήλαυσε τῆς Ἱερ
σας τὰ ἐπουράνια

Προσ

§. ψς΄. Προσ
πρόσωπα, καὶ λό
οἱ οὐρανοὶ διηγοῦ
νικόν· ὁμὲν οὖν π
χὶ λέγει φωνὴν ἀ

Ἠθ

§. ψζ΄. Ἠθοπ
μένου προσώπου·
Βασιλείου, καὶ Α
τα μὲν κατὰ πλε

Ἀπο

§. ψη΄. Ἀπο
σιωπώμενον, ἢ π
πῶν τὸ αἰσχρὸν κ

τηρ μὲρ ὑπῆρχε πολίτις
καὶ πάλιν ὀκνήσαιμ' ἂν ε
πᾷ δὲ τὸ αἰσχρὸν Εὐριπ
βάλλουσα ὑφάσματι ἀπ
νον λέγειν οὐ καλόν.

Παράλειψι

§. φθ'. Παράλειψις
παραλιπεῖν, οὐδὲν ἧττον
Τὴν μὲν ἀσέλγειαν καὶ
λοιπὰ ἄπειρα ὄντα κακὰ
οὔτε τόδε, οὔθ' ὡς ἠδίκη
ςω τούτων ἀμνησεία, μυ

Ἐπιτροχασ

§. φί. Ο' δὲ ἐπιτροχ
μα τῷτε συναθροισμῷ,
ἐκείνων, ὅτι τὰ πολὺ διες
σίας ἕνεκα λέγεται· ὡς ἐ
ἐφ' Ἑλλήσποντον οἴχεται
κίαν· Ἥλιν ἔχει τηλικαύ
Μεγάροις ἐπεβούλευσε πρ
κατ' ἐναλλαγὴν δέ.

Εἰρωνεία.

§. φιά. Ἔςι δὲ εἰρω
τὸ ἐναντίον λέγειν· οἷον,

μους διατηρῶν, κ
ὁ κακὸς, καὶ παρ

Ἀπο

§. ψιβ΄. Ὅτο
τὸν λόγον ἀποσρε
Αἰσχίνη, καὶ σὺ
γορίου οὐδὲν ἰσχ
μων· ὦ δήμιοι,

Διά

§. ψιγ΄. Διαπ
ματος, δύο, ἢ κα
ποιούμενοι ἔχειν,
τινος εἰπόντος, εἴτ
καὶ ὅτι σωτηρία μ
τε χρὴ φιλανθρωπ
ἄλλο, οὐκ ἔχει μ

Ἀντ

§. ψιδ΄. Ἀτε
ρου ἀντιτιθῶμεν·
πατρίδος ἀποθανε

Ὑπ

§. ψιε΄. Ὑπερ
τὰ ὑποκείμενα πρ

ΠΕΡΙ Σ

καὶ γυμνότερος ὑπέρου·

Διασυρμ

§. ψιε΄. Διασυρμὸς
τοῦ ἀντιδίκου λέγωμεν
καὶ συκοφαντεῖς τὴν βο
καὶ ἐρωτῶν ταῖς προκλήσε
καὶ τίς ἦν σοι ὁ δούς; καὶ
τήσεις· καὶ εἰ ἐχρήσω τ

Παραπλο

§. ψιζ΄. Παραπλοκή
ρος τῷ πεζῷ προσεθῆ λό
οὕτως, ὥσε δοκεῖν ἐν εἶ
τωνι· ἀλλαμὴν καὶ καθ᾽ Ο
τιμᾶν τῶν νέων, ὅσοι ἀγ
εὐδοκιμήσαντα ἐν τῷ πολ
σι γεραίρεσθαι Αἴαντα· γ
το ποιητικόν.

Παρῳδία

§. ψιη΄. Τοιοῦτο δέ
καὶ ἐκ διαστάσεως αὕτη γ

Παρέκβασ

§. ψιθ΄. Ἔσω δέ τι
ὡς ἡ παρέκβασις, καθ᾽ ὃ

Τ

ἕτερα διηγούμενοι
εἴδη τὰ κυριώτερα

§. ψκ΄. Ἀντιπ
κόζηλον, ἁμάρτημα
γίνεται δὲ κατὰ τ
ναντιπόδοτον, ἢ α
ἢ εὐτελὲς, ἢ τοιοῦ
γῳ ἐςὶ Ποιητικόν.

§. ψκα΄. Ὅμ
λογία, καὶ τὸ μειρ
ρένθυρσον, ὅπερ
μὴ δεῖ πάθους· κα

§. ψκβ΄. Ἐπεὶ
σα θεωρεῖται, λεκτ
τε διὰ βραχέων· περ
κώλων, ἢ κομμάτ
νοιαν τὴν ὑποκειμέν
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι
πόλει λελύσθαι τὸν
τοῦ Χαβρίου, ὡμολ
συνερεῖν.

ΠΕΡΙ ΣΥ

§. ψκγ'. Ὥσε καὶ
ξέως, εἰ γὰρ λυθείη αὐτ
τασυντεθείη, τὰ μὲν προ
δος δὲ οὐκ ἔσαι· οἷον, εἰ
συνερῶ τούτοις, ὧ ἄνδ
ἐστὶν ὁ υἱὸς Χαβρίου·
λις ἢ νομίζω συμφέρειν
οὐδαμοῦ ἐστιν ἡ περίοδος
τυγχάνουσι κείμενοι.

§. ψκδ'. Κυρίως γε
τὰ τὸν Ἑρμογένην ἐστὶ
ἀναγκαστικὴ σύνοδος, ἥτ
ται· οἷον, ὁ γὰρ οἷς ἂν
καὶ κατασκευαζόμενος,
πω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύ
φειλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ
δίκην προσήκει λαβεῖν,
ρὸν τοῦ λέγειν.

Κῶλον

§. ψκε'. Ἔστι δὲ κ
λῆ τινα ἔννοιαν καθ' ἑαυ
τὸ κόμμα, ἀλλὰ βραχύ
νης περιόδου, μάλιστα μ
τὰ κόμματά), εἵνεκα

λει λελύσθαι τὸν ν
παιδὸς ἕνεκα τοῦ
λοιπὰ κόμματα· οἷ
τε ᾧ, συνερεῖν.

§. ψκς΄. Πνεῦ
κώλοις, καὶ κόμμα
καὶ τῆς φωνῆς τοῦ
ἐκεῖνος σφετεριζόμ
σμα ἐπὶ τὴν Ἀττι
καταλαμβάνων Ὥρ
καὶ καθιςὰς ἐν μεν
ρετρία Κλείταρχον
ποιούμενος, καὶ τ
ἑλληνίδας, τὰς μὲ
γάδας κατάγων, τα
δει, καὶ ἔλυε τὴν ε

§. ψκζ΄. Τάσις
ρίοδος ἐπὶ μακρότερ
τῆς ἰδίας φωνῆς τοῦ
ςε τὸ αὐτὸ πνεῦμα
τι ἐν ἑνὶ πνεύματι ἐ
§. ψκη΄. Λέγο
ὑποκειμένης ἐννοίας

κὴ λέγεται, ἡ δὲ, Γνω
δὲ, Ἑρωτηματικὴ, ἡ δ
τικὴ· καὶ ἄλλαι δὲ μυρί
ἐκ τῆς περὶ τὰ κῶλα δὲ
νόκωλος, ἡ δὲ δίκωλος,
λος. Τοσαῦτα μὲν δὴ πε
δων, ἑξῆς δὲ λεκτέον κ

ΜΕ΄Ρ

Περὶ τῶν τοῦ λόγο
γέν

§. ψκθ΄. Αἱ δὲ Ἰδέ
σιμοί τέ εἰσι, καὶ κάλλος
ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖοι, καὶ
το τῆς προσηγορίας ἄξιο
τις τοῦ λόγου ψυχὴ· καὶ
δύναμις ἤρτηται.

§. ψλ΄. Ἰδέαι τοίνυν
Μέγεθος, Κάλλος, Γοργ
νότης· τούτων δὲ ἡ μὲν
καὶ τὸ Ἦθος, ὥσπερ γέν

δέας ὑφ' ἑαυτὰς ἔ
καθ' ἑαυτάς εἰσιν,

§ ψλα΄. Ὑποβ
ρότης, καὶ Εὐκρίνε
χύτης, Σφοδρότης
Ἀφέλεια, Γλυκύτ
ρύτης.

§. ψλβ΄. Ἐπει
τις Ἔννοια, καὶ Μ
Κῶλον, καὶ Συνθ
ταύτῃ τοι καὶ ἑκάσ
καὶ ἐν τούτοις θεω

§. ψλγ΄. Καὶ
τά τι κοινωνοῦσιν
Λέξιν, ἤτι τῶν λοι
ροῦντες εἰσόμεθα·
γωμεν· αὕτη καὶ
τούτου δη μάλισα
ἐναντίον ἐςὶ δήπου

Π

§. ψλδ΄. Σαφ
της, καὶ Εὐκρίνει
ὡς εἴδη τυγχάνου
νείας, μετὰ ταῦτα
ἢ πάλιν Ἐναντίον
περὶ Μεγέθους λόγ

ΠΕ

Περὶ Κ

§. ψλέ. Καθαρό
περίβλητος τοῦ λόγου
δὸν τοῖς προειρημένοι
ξει, Σχήματι, Κώλ
καὶ Ῥυθμῷ.

§. ψλς. Ἔννοια
ἀφ' ἑαυτῆς οὖσα, κ
ἔχουσα βαθὺ, μηδὲ
σθένει· σαννίων ἐστὶ
διδάσκων· καὶ, λέγο
νεισασθαι παρὰ Λακε
ἔχομεν γυναῖκας ἐγώ
αὗται οὖν καθαραὶ εἰσ
μεναι.

§. ψλζ. Μέθοδος
τὸ πρᾶγμά τις ἀφηγῆ
λοῦ τοῦ πράγματος, μ
νος εἴδει, ἢ ὅλον μέρε
τητα πράγματος, ἢ
τοιοῦτο· πάντα γὰρ τὰ
ἥ ἐστιν ἐναντία τῇ καθ
φύσει παρακολουθεῖ τ
νοιτο· οἷον, τόπος, ἢ
ἢ αἰτία, ἢ τοιοῦτό τι·
ἁπάντων τὸν καθαρὸν
τοι παντάπασίν γε, ἢ

αὐτοῦ τοῦ πράγματ
προσλαβάνων τούτω
τὸν λόγον διὰ τῶν
οἷον, σχημάτων,
δήπου ἐστὶ καὶ τὰ π
μὲν γὰρ τῆς ἐπιβο
αὐτῶν ἤρκται ψιλῷ
ἔχει καθαρότητος,
τα ἐφ' ἑκάστῳ ῥηθέν
δῆλον οὖν ὅτι καὶ φ
οὐμὴν ὡς ἀληθῶς
μέθοδοι καθαρότητο

§. ψλή. Λέξις
τας ἤκουσα, καὶ μ
σκληρά· ὡς τὸ ἀτα
ταρπόν· καὶ τὸ ἐκνε
αὐτόν· ταῦτα γὰρ
οὐμην καθαρά· πολ
Ἴσο κράτει.

§. ψλθ. Σχῆμα
ἐγὼ γὰρ, ὦ Ἀθηνα
ρῷ, καὶ φιλαπεχθή
σμοὶ ἐνοίας ἄλλας
ἐστι καθαρότητος, ὡ
βατὸν, καὶ εἴτι ἄλλ

§. ψμ. Κῶλα δ
προειρημένων, ὁποῖ

ματικὰ, καὶ καθ' ἑαυτὰ
γὰρ μακρὰ τῶν κώλων
λόγου.

§. ϕμα'. Συνθήκη δὲ
περὶ συγκρούσεως τῶν ϕω
πιμελὲς γὰρ τοῦτό γε, καὶ
λον, ἢ ἁπλοῦ τε καὶ κα
ἡ Ἰαμβική τις, καὶ τροχαϊκ
ρηται· ὡς τὸ, ἐγὼ γὰρ,
ἀνθρώπῳ πονηρῷ, καὶ ϕ
ἀκριβὲς ἀπαιτεῖν ἐνταῦθα
κεῖ τὸ πλείους εἶναι τοιο
τῇ τοῦ λόγου συνθήκῃ· κ
τῶν κώλων.

§. ϕμβ'. Ἡ δὲ ἀνάπ
ναι τῇ συνθήκῃ ὀφείλει,
ξει τροχαϊκῇ τινι, ἢ ἰαμ
τοιοῦτος γένηται· οὐδὲ
ἢ τὸ ἐκ τῆς ποιᾶς συνθή
τελούμενον.

§. ϕμγ'. Εἰδέναι μέν
δας συνθήκη, ἥτε ἀνάπα
τελούμενον, ὁ ῥυθμὸς,
ρῇ, ὅμως βραχέα πάνυ
τητα· ταυτὸ δὲ συμβαίνε
ἁπασῶν ἰδεῶν· τὴν γὰρ
αἵ τε ἔννοιαι ἔχουσι, καὶ

κῶλα, καὶ σχή
ῥυθμὸς, καὶ ἀνάπ
ἰδεῶν καὶ πολὺ
τῷ κάλει, καὶ
ποιήσει καὶ πάν
ῥυθμὸς, καὶ ἀνα
συνίςανται μέτρ
δῶν καὶ γενικώτ
τῶν ἰδεῶν.

§. ψμδ. Ἡ
σει σαφηνείας ἐ
κουρός ἐςι καθα
βαίνει τῇ καθαρ
ποιεῖ, διορθοῦτα
καὶ τὸ πλεῖςον γε
καὶ διὰ τῶν ἄλλ

§. ψμέ. Κα
ταςατικαὶ πᾶσα
γον· οἷον, ἔςι
καὶ προσῆκον ἴσα
εἶχε τὰ πράγματ
ὑπάρχοντα καιρὸ
σαι τὰ μέλλοντα
ξιν· οἷον, δίκαιο
νον ὑμῖν ἐπιδείξε

ψήφισμα εἴρηται, δεύτε
πόλει· τρίτον δὲ, ὡς ο
τυχεῖν· ὅ,τι βούλεσθαι
μᾶς· εἴτ' ἐπήγαγεν ὅτι
σθαι πρῶτον; τοῦτο τ
αἱ συμπλπρώσεις τῶν λ
μὲν ἀναπαύουσαι, τὰ τ
μένων πάντως ἔχουσαι
ἀρχὴν ὁ λόγος ἀνάγεται
τευμα τοῦτο τοιοῦτο τ
Πύθωνα. κτλ.

§. ψμς'. Μέθοδοι δ
μένων ἐννοιῶν παραλήψ
συμπληρώσεις, πρὸς εὐκ
ραλαμβάνονται· ὅπερ,
ἔτι τὸ κατὰ φύσιν τῶν π
τὰ πρῶτα τιθέντας πρῶ
ρον· καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίω
Ἰσοκράτει.

§. ψμζ'. Λέξις δὲ ε
ὁμοίως δέ τοι καὶ ἔννοια

§. ψμή. Σχήματα
ρισιν ὡρισμένον· οἷον,
καὶ τόδε· καὶ ὁ μερισμ
Ἀθηναῖοι, καὶ τὰ ἑξῆς
σις· οἷον, πρῶτον μὲν
κατὰ διάςασιν ἐρωτήσεις

τα λέγων; καὶ δι
Καὶ μὴν καὶ αἱ ἐπ
κρίνειαν· καὶ ἀναγ
βολαῖς· πολλὰ δὲ
Δημοσθένει.

§. ψμθ'. Κῶλε
παύσεις τε καὶ ῥυθ
περ καὶ καθαρότητ
κρίνειαν· ἐναντίον
ται, ὅταν χωρὶς τῶν
καὶ μεσὸν ποιεῖ τ
Ἀλλὰ περὶ μὲν σα

Π

§. ψν'. Μετὰ
κόλουθον ἂν εἴη πε
ἀναγκαῖόν ἐστι τῷ σ
σεῖναι πάντως, κα
κειται γὰρ τὸ σφό
νὸν, ὃ δὴ καὶ ἐναν
λόγου.

§. ψνά. Μέγε
ὕψος, καὶ ἀξίωμα
τραχύτης, σφοδρότ
βολή· ἀλλὰ πρῶτό
τάχα ἂν ἐναντίον ε
θους λέξομεν.

ΠΕΡΙ

Περὶ Σε

§. ψνβ'. Ἔννοιαι το
πρεπεῖς εἰσι, μάλιςα μὲν
πραγμάτων εὐσεβῶς θεολ
ούτων ἐννοιῶν τὰ τῶν ἱερ
τα· δεύτεραι δὲ αἱ περὶ
φιλοσοφικῶς ἀποφαινόμε
καὶ νόμων, καὶ ἀρετῶν
περὶ τῶν πολιτικῶν μὲν κ
μεγάλων δὲ, καὶ ἐνδόξων
ὅσα ἐκ τῶν καθόλου καὶ
χει πως τὰς ἐννοίας· οἷον
ναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφ
βάσκανον, καὶ φιλαίτιον

§. ψνγ'. Μέθοδοι δὲ
χωρὶς ἐνδιασμοῦ λεγόμεν
κοινὸν, καὶ τεταγμένον,
σις δὲ ἄτακτον. καὶ ἔτι α
νευ συνδέσμου ἐπαγομένο

§. ψνδ'. Λέξις δὲ σε
καὶ διογκοῦσα τὸ σῶμα·
τινες, ἐξαιρέτως δὲ αἱ τὸ
μάλιςα δὲ κατὰ τὰς τελευ
οἷον, ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγε
τεραι δὲ, αἱ διὰ τοῦ ὁ
σαι· οἷον, ὀρόντης· καὶ
φθόγγοις πλεονάζουσαι· κ

μναὶ, εἰ μετρίως
λομένους ἐλπίδα
εἰ δὲ ὑπερβαῖέν τι
ὡς τὸ, πεπραχὼ
εἰ δὲ περαιτέρω π
μνοῦ ποιοῦσιν.

§. ψνέ. Ἔτ
καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόμ
πὸ τῶν ῥημάτων
τοχάς· πολλὰ δὲ
Θουκυδίδῃ· οἷον
λέταιρος ἐνομίσθ
ἀπρεπής· σεμναὶ
αἱ ὑπερθετικαὶ, κ

§. ψνς. Σχή
ἡ ὀρθότης λέγω,
καὶ αἱ ἐπικρίσεις·
τει ἀποδοῦναι, κ
καλῶς βουλευόμε
σεις, ἠθικαὶ, ἀλλ
οικε, καὶ τὰ ὅμοια
ὡς ὁ Πλάτων· ἀγ
ποτε ἐγγίνεται φθ
γνώμην ἀναφέρειν
καὶ σεμνόν· οἷον
Ἀγαμέμνων τέ μ

§. ψνζ. Ἠκι

ΠΕΡΙ

(σχ. νή.) οὔτε μὴν αἱ
ἄφετον καὶ ἐλεύθερον ἀνα
νότερον καὶ πολιτικώτερον
τῶν ἀνθρώπων βίος, κἂν
μικρὰν, φύσει καὶ νόμοις
σεμνὸς ἦν ὁ λόγος, εἰ οὐ
ἀνθρώπων βίος, φύσει κ

§. ψνή. Κῶλα δὲ σεμν
γὰρ ἀφορισμοὺς αὐτὰ εἶν
θάνατος· τὸ γὰρ ἀεικίνητ
καὶ μακρότερα κατ' ἀνάγ

§. ψνθ. Συνθῆκαι γε
κρούσεως ἕνεκα τῶν φωνη
τῷ δὲ ὅλῳ δακτυλικαὶ οὔ
νικαί τε, καὶ ἔςιν ὅτε ἰαμ
λον τροχαϊκαὶ μέν τοι, κα
τητι· ἐροῦμεν δὲ, ὡς ἐ
ποδῶν ἐν τῷ τέλει τῆς βί

§. ψξ. Περὶ δὲ ἀναπ
γος, ὅς περ ἦν ἡμῖν καὶ
ἵςασθαι τὸν λόγον ἐπί τι
σεμνότητι· ἵνα δὴ καὶ ὁ
περὶ μὲν σεμνότητος τοσα

Περὶ Τρα

§. ψξά. Ἡ δὲ Τρα
γλυκύτητι, περὶ ἧς ἐν τῶ

ὄγκου δὲ καὶ με
ἀκμῆς ἐςι συνεργ
δὲ ὁ λόγος ἔςω π

§. ψξβ΄. Ἐ
αἱ τῶν μειζόνων
τινος τῶν ἐλαττόν
ἐγκέφαλον ἐν τοῖ
ναις καταπεπατη
περὶ τῆς Ἀλονήσο
ποκόσιν, ἤτοι φά
θρώποις (ἐν τῷ κ
ἐποίησε τῇ μεθόδ

§. ψξγ΄. Μέ
ρακαλύπτως εἰσά
λὰ μὴ συμπλέκον

§. ψξδ΄. Λέξ
ἑαυτῆς σκληρά· ο
τὸ παντάπασιν μὴ
τὸ, ἐκνενευρισμέν

§. ψξε΄. Σχή
προσφατικὰ· οἷον
σθέντες ἐγκαλύψα
κτικά· οἷον, πότ
χρὴ πράξετε; ἐπε

§. ψξς΄. Κῶλ
λα, κόμματα δὲ κ
θα; οὐκ ἔξιμεν; ο

ΠΕΡΙ

§. ψξζ. Συνθήκη δ
καὶ ῥυθμος, τὰ μηδεμία
μίας ἔμφασιν ὅλως, ἀλλὰ
σηχα, καὶ τραχύνοντα τ
χύτητος· ἑξῆς δὲ περὶ σ

Περὶ Σφ

§. ψξη. Ἡ δὲ σφο
ἐπιειχία, περὶ ἧς καὶ αὐ
ται· ὄγκου δὲ καὶ μεγέθ

§. ψξθ. Ἔννοιαι τ
τῶν ἐλαττόνων προσώπω
νόμεναι ἐπιτιμήσεις τε, κ
τέρας ἔχει τὰς κατηγορ
ματα δὲ πλεῖσα ἔντε τῷ
μοσθένους, καὶ ἐν τῷ κα
οἷον, οὗτος αὐτὸν ἐξαιρ
μός; ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τι
τὸ; καὶ, εὐηθέςατε, καὶ
τατε, τὰ μέγιςα, σὺ κα

§. ῳο. Μέγεθος δὲ
ἥπερ καὶ τραχύτητος.

§. ῳοα. Καὶ σχήμα
τραχύτητος· καὶ ἔτι τὸ κα
κατέλυον Αἰσχίνη, καὶ σὺ
δεῖξιν ἐπιφορά· οἷον, ὃ β

§. ῳοβ. Κῶλλα δὲ,

P

τικὰ, καὶ κατ' ὄνο
φαρμακὸς, ὁ λοιμ
τὰ λοιπὰ, τὰ αὐτ

Περ

§. ψογ. Τῶν
ξίωμα τοῦ λόγου
πρότης· τά τε γὰρ
ματικῷ λόγῳ, κα
καὶ σφοδρῷ προσε
μὴ πάντῃ αὐςηρὸς

§. ψοδ. Γίνετα
νοιαν μὲν, ὅταν πε
ἂν λέγῃ, ἢ διὰ τὸ
θαι αὐτῷ, ἢ διὰ τ
κούοντας, ἢ καὶ δι
διαπρεπέσι τῶν ἔργ
ἀληθῶς, ἐπὶ τούτο
σθ. ἐν τῷ περὶ Στε
λιν, οὐδὲ πλίνθοις
χισμόν. καὶ τλπ. κα
νετο πραγμάτων ἀρ
τούτων εἰς ἔχθραν,
ὑπηγμένων ὑπὸ τοι
τε τῇ πόλει περιςά
ὥσπερ νέφος.

§. ψοε. Μεθοδ

μένως εἰσάγῃς τὰς ἐννοι
ώματος, ἀλλὰ μὴ ἐνδο
καὶ μὴ διακόπτων τὰς
τῆς διαρκοῦς λέγω λάμ
περὶ Θήβας ἐγένετο πρ
πρώτη, τοῦτο τὸ ψήφι
τα κίνδυνον, παρελθεῖν
πρὸν ἅπαν· τὸ δὲ μετά
καὶ μῖσος, καὶ ἀπιςίαν,
πρὸς τὰ ἄγαν εἶναι λαμ

§. ψος'. Λέξεις δὲ
ναι καὶ σεμναί.

§. ψοζ'. Σχήματα
ὡς αἱ ἀναιρέσεις· οἷον, ου
δὲ πλίνθοις ἐγώ· καὶ πα
τῶν περὶ Θήβας ἐγένετο
ψήφιμα τὸν τότε τῇ πό
θεῖν ἐποίησεν, ὥσπερ
εἰσαγόμενα, εἰ μάκρα
λαμπρὸν ταῖς ἐννοίαις· ε
λόγου λαμπρότης, ὀρθ
εὐθὺς πλαγιάζεσθαι· τὸ
θαρὸν μᾶλλον ποιεῖ τὸν

§. ψοη'. Κῶλα δὲ τ
γόν λαμπρὸν, μακρότερ
δῳ τῆς λαμπρότητος ἔφ

§. ψοθ'. Συνθῆκαι δ

μναί· χρῆσθαι μ
οὐκ ἀπρεπές· μόν
γὰρ ῥυθμὸν αἱ τ
γων γινομένων, π
ἐκ τροχαϊκῶν συ
τητος τοσαῦτα·

§. ψπ'. Ἐπετ
ως λέγειν περὶ Ἀ
σθαι πέφυκεν ἡ Ἀ
§. ψπα'. Ἐνν
δοι αἱ αὐταὶ, αἱ
σφοδρότητος· λέξ
ῶν, καὶ ἔτι αἱ τ
νόσημα γὰρ, ὦ
κεν εἰς τὴν Ἑλλάδ
τυχίας, καὶ τῆς πα
τροπὴ τραχέως ο
μα γὰρ, ἑτέρως π
οὐ μᾶλλον τραχ
τητα.
§. ψπβ'. Καὶ
καὶ ἐν λαμπρότητ
σεις μετὰ σφοδρό
νης φίλος ὠνομάζ
δὲ γὰρ ἔχει γενέσ

ἀλλ' ἡ μίξις τῶν ἀπὸ τ
τος, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς λ
τὰ δ' ἄλλα πάντα ἁπλ
τητι· οἷον, κῶλα, σύ
μούς· ὅλως τε καθάπερ
τός τε μετέχει καὶ σφ
τος, καὶ λαμπρότητος,
ἀκμὴ μετέχειν τι πασῶ
ἵνα τοῦτο ᾖ τῶ ὄντι ἀ

Περὶ περιβολῆς. ἐν

λό

§. ψπγ'. Λοιπὴ δὲ
δεῶν, ἡ περιβολή· τά
περὶ αὐτῆς ἐπιςήμη, τ
ναμένης, καὶ ὅτι πλείο
ὅτι δ' ἐναντίον αὐτῆ ἡ
νείας εἴρηται λόγω.

§. ψπδ'. Γίνεται τ
ὅταν τι τῶ περὶ οὗ ὁ λ
ἤτοι γένος εἴδει· οἷον, τ
ποκηρὸν ὁ συκοφάντης· ἢ
λὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλατ
να Αἰσχίνη, δύο δὲ, κα
ἀλλ' ὅλης οὔσης ἱερᾶς
πολλὴν εὐρυχωρίαν ἔχο

γάλην Ἀθηνᾶν ἐκ
ἄθροισιν περιβολήν
μὲν τόδε, ἕτερον δ
νείδη κτᾶται, φθο
δοκεῖν· (ἐν τῷ πρ
ας εἰσὶ πρηκτικὰ, ο

§. ψπέ. Περι
μὴ ψιλὰ λέγῃ τὰ
λὰ μετὰ τῶν παρα
νου, αἰτίας, τρόπο
ούτων· ὡς Δημοσθ
χορηγήσειν· πότε;
κλησίᾳ· διατί; οὐ
το λόγων καὶ λοιδ
θελουτής· τίς ὤν;
ἔφη, τὸ παρὰ δύνα
λοτιμίαν· προηγου
των γίνεται περιβο

§. ψπς. Δύνα
τῶν, καὶ μᾶλλον
ἔννοιαν καὶ ἐξ ἑτέ
πέγης ὤν· τοῦτο μ
ται δὲ πῶς; πρῶτο
ρᾶς· οἷον, μηδενὸς
σις· μηδὲ τῶν πλου
λειτουργιῶν ἀτελὴς
γηκως, καὶ ἐν ἐπιδ

λως καθ' ἕκαςον ἐθέλω
ἐνθυμήματα, καὶ παρ
τῶν προειρημένων περ
ρῶν πανταχόθεν· οἷον
ναντίου, τοῦ γένους,
τοῦ μείζονος, ἴσου,
δὲ προσλήψεις εἰσὶν, ο
ψεων.

§. ψπζ'. Ἔτι περι
τὰ τιθέναι μόνα τὰ πρ
τα ἂν, εἰμὴ τοῦτο ἐγέν
πάντα τἄλλα ἀφεῖς, ἐ
λὰ κατ' ἔνοιαν μὲν οὔτ

§. ψπή. Μέθοδοι
τὰ πράγματα, καὶ τὰ
ναγκάζεσθαι ἐπιβάλλει
χρῆσθαι τῷ κατ' ἐπεμβ
ραπρεσβείας· ἀλλ' ἐπεὶ
σβείας ταύτης, ἧς πέρ
βάλλει τὰ πρῶτα) οὔτ
οὖν εὑρημένοι τῶν ὑπὸ
εἴσθε λεχθέντων· καὶ τλ
λῆ· μία οὖν μέθοδος π
ἑτέρα δὲ τὸ τὰς κατασκ
πίσεις, τάς τε τούτων
προτάσεων αὐτῶν· οἷον
καταλυόμενον, καὶ τοὺς

χρῶν ἀναλωμάτων
χρὰ κεκτημένους τὰ
ἔτι δ' ὑςερίζουσαν
ἔθηκα νόμον· πολὶ
τος· ὡς ἐν τῷ περὶ
οὖν αὗται, λέξις δ
§. ψκθ'. Σχήμ
φελκομένα ἑτέρας
παρίθμησις· οἷον,
καὶ τὰ ἐοικότα, τα
οἷον, πρῶτον μὲν
κτλ. ἔπειθ' ὅπερ ἐ
μησιν λεγόμενον·
ζειν συμφέρειν τῇ
τοῦ παιδὸς ἕνεκα τ
§. ψι'. Ἐφέλ
σμοί· οἷον, τοῦ γ
δὶ ἐμέ. καὶ τὰ καὶ
εἰ μετὰ μερισμοῦ
ταῦθα ἦν ἤδη τὰ
νεν; εἰδὲ παρὰ τῷ
λαλήσας; καὶ ἔτι
σπέρα μὲν ἦν, ἥκε
καὶ μάλισα εἰ διὰ

Περὶ Μ

§. ψια'. Ἔτι

λόγον· ὅταν τε αὐτοὶ ἐα
ρὰ τῷ Δημοσθένει· εἰ
ματος προὐτίθεται λέγε
σοι τῶν εἰωθότων γνώμ
κέ τι μοι τῶν ὑπὸ τούτω
γον· εἰ δὲ μὴ τότ' ἂν ἐ
ἐπειδὴ δὲ περὶ ὧν πολλο
ὅταν ἀλλήλων ἐξήρτημ
ψήφισμα τουτὶ τῷ μὲν
πραγμάτων ἀσφάλειαν
βασιλέων ςρατηγοῖς φόβ
νεῖς, τὸν δ' ἕνα ὄντα ἰσ

§. ψιβ'. Ὅλως οὖ
σχήματα περιβλητικὰ δι
περιβολὴν, ἢ κατ' ἐξάρτ
ροις περιβλητικοῖς ἕτερα
κῇ· οἷον, μερισμῷ τῷ
ἄλλο τι τοιοῦτο ἐπεμβλη
μεν· ἔςι γὰρ ἡ μεσότη
περιβολή· τὰ γὰρ ποιοῦ
να παραληφθείει· οἷον,
μεσὸν ποιεῖ τὸν λόγον· μ
νάμεως ἐν τοῖς τοιούτοις
κεχυμένως εἰπεῖν.

§. ψιγ'. Ποιεῖ δὲ π
κόμενα ἑτέρας ἐννοίας σ
τα, περὶ ὧν ἀνάγκη καὶ

ἄρσιν καὶ θέσιν π
γον· οἷον, παρ
σομένων τὰ ὑμέ
ἄλλους· τοῦτο
νοις ἄλλα νοήματ
ναται τίθεσθαι· οἷ
τευόμην πω τότε
βάλλει σχῆμα,
ἀναιρέσεως συμπ
λὰ καὶ τόδε. Καὶ
σχῆμα σφόδρα
μεν Εὐβοεῦσι βε
οἷς ἂν ἐγὼ ληφθε
ἐπεμβολὴ, καὶ ὅ
ὑποσρέφειν, καὶ
ριβολῆς ἴδιον, ἱκ

§. ψιϛ΄. Ἔνν
ματα περιβολῆς
ἢ συνθήκας, ἢ ἀν
δια περιβολῆς εἰ

Περὶ Κάλ

§. ψιϛ΄. Με
θους λόγον, ἀκόλ
τε καὶ κάλλους το
καὶ ὄγκον ἔχοντι
καὶ εὐρυθμίας· εἴ

μέλλει· τούτῳ δ' ὅτι μὲν
ἄῤῥυθμον, δῆλον· εἰδέ
ὥσπερ ἐν τραχύτητι, ἑτέ
λους λεκτέον.

§. ψιϛ'. Κάλλος μὲ
εἴη, τὸ ἐκ πάντων τῶν πο
σας· οἷον, ἐννοιῶν, μεθ
πῶν, εὖ τε συνηρμοσμέν
νος ἐμφαινομένης δι' ὅλο
ἤθους τῷ τοῦ λόγου εἴδε
σώματι χρῶμα. Καθόλο
ἐστὶ μελῶν καὶ μερῶν με
νυν τοιοῦτον ἂν εἴη, αὐ
ἐν τῷ περὶ ταύτης λόγῳ

§. ψιζ'. Ἐπεὶ δὲ ἐς
πει πολλάκις ἐν τῷ λόγῳ
νος ἔξωθεν κωμῳδικὸς,
τινὲς τοῦ ἐν λόγῳ ἀπέδο
ρὶ τούτου τοῦ κάλλους ε

§. ψιη'. Ἔννοιαι τοι
θοδοί τινες τοῦ τοιούτου
τις λέγοι τὴν δρμύτηταν
ροῦμεν.

§. ψιθ'. Λέξις δὲ κα
ρά· αἱ γὰρ τραχεῖαι, καὶ
ἂν, καλαὶ δὲ ὡς ἐν τῷ τα
τη τοι καὶ Ἰσοκράτης μά

ἥκισα ἐχρήσατο τ
πιμελείας καὶ τοῦ
ξεων, καὶ δὶ ὀλίγο
ρὶ τοῦ πῶς ἀκούειν
ρὶ Στεφάνου.)

§. ὠ. Σχήματα
τῷ περὶ σχημάτων
τα· μάλιςα δὲ αἱ πα
φαί τε καὶ συμπλοκ
πτωτα, ὁ κύκλος τ
παναςροφή· ὅτεν
ἀρχὴν ποιήσηται·
οὐ γὰρ δὴ Κτησιφ
ἐμὲ δὲ εἴπερ ἐξελέ
γράψατο. Καὶ τὸ
θεσιν γένοιτο, ἀλλα
ἔτι οἱ κατὰ συζυγ
τὰς ἐπὶ τῶν χορη
ρος ἡ χάρις τοῖς θε
εἰς τὸν πόλεμον πα
χρόνον ἡ σωτηρία
νην) δύο γὰρ κῶλ
συνεζευγμένοις τὴν
κάλλος καὶ αἱ παρι
τὰ συζυγίαν μερισ

§. ὀά. Ἔτι σχ
νοπρεπῆ· οἷον, ὑ

ἄλλο. (Δημ.) ἀντὶ τοῦ
πάλιν, Θετταλοὶ δὲ πώπ
αἱ διὰ δύο ἀποφάσεων γ
ἴδιον σχῆμα· οἷον, ο
(Ἰλ. δ.) ἀντὶ τοῦ, θέλ
οὐκ ἄδηλον τοῦθ' ὅτι Λα
σι. Καὶ ὅλως τὸ ποικίλο
καλλωνὴν ἐμφαίνει, καὶ

§. ωβ'. Κῶλα δὲ κα
συνεχόμενα ἀλλήλοις. ἀλ
χρουσιν ἔχοντα τῶν φων
οὔ γε δὴ οὐ μόνον τὰ κῶ
ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ λόγος τ
καὶ τοῦ κάλλους μεμέλη

§. ωγ'. Συνθήκη δὲ κα
ἡ ἄνευ συγχρούσεως τῶν
πόῤῥω τοι οὖσα μέτρου
πόδας τῷ εἴδει τοῦ λόγ
ζώμεθα· ἄλλο γὰρ δὴ σ
καὶ ἄλλω ἄλλης ἰδέας·
τρίτον δὲ, ὃ καὶ μέγιστον
ὧν σύγκειται ὁ ῥυθμὸς, μ
να μηδὲ ἰσότονα εἴη· ἀλ
δὲ πλειόνων, καὶ συλλαβ
ὀξύτονα, τὰ δὲ, μὴ τοια
κίλως συντιθοῖτο ταῦτα·
ξεων τὰς μικρὰς, καὶ τῶ

θαι· αὕτη γὰρ μο
λόγου συνθήκη.

§. ωδ'. Ἀνάπ
γουσα, ἢ γοῦν πα
βον εἴη τὸ τελευτα
ταλοὶ δὲ οὐδένα π
ἐπεὶτ' ἤλυθεν ἀμβρ
χός τε, καὶ εὐρύθμ
θήκης καὶ ἀναπαύσ

Πε

§. ωε'. Μετὰ
Γοργότητος ἂν εἴη
μέγεθος ἔχοντι λόγ
γότητος· ἵνα μὴ α
εἴη, ἢ καὶ τὸ κάλλο
ἐναντίον τὸ ἀνειμέν

§. ως'. Ἔννοι
τις καθ' ἑαυτὴν πο
ὀξεῖάν τε, καὶ δριμεῖ
ρὶ ὧν εἰρήσεται μέ

§. ωζ'. Μέθοδ
παντήσεσι ταχείαις
ἀντιθέσεσιν ὡσαύτω
τεπέμσθε ἂν αὐτοὺ
ρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχε
ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρ

§. ωή. Λέξις γεμὴν
συντελεῖ εἰς Γοργότητα.

§. ωθ'. Σχήματα δὲ
τα· ταῦτα γάρ πως ὀρθοῦ
λόγου τὴν ὑπτιότητα· τμ
μάλισα ἐν τοῖς σχήμασι,
σχήματα μὲν οὖν τοῦ εἴδ
ματικόν· οἷον, προσῆλθε
γράφη· τὸ κατ' ὄνομα κομ
Πύδναν, Ποτίδαιαν, Με
δὶ ἐλαχίςου ἐξαλλαγαὶ·
λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδ
θώνην αὖθις, εἶτα Θεττα
τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχοντες
γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλων
τὸ κατ' ἐπαναφορὰν κομ
μους καλεῖς; ἐπὶ σεαυτὸ
ςροφὴν κομματικόν· Τάξ
χους παρ' ὑμῶν· Καὶ τὸ
χρήσιμον ἐν ταῖς ἀφηγήσ
τα· οἷον, τοῦ γὰρ Φωκικ
δὶ ἐμέ. οὐ γὰρ δὴ ἔγωγ'
τον μὲν ὑμεῖς οὕτω διέκε
γοργόν ποιοῦσι τὸν λόγον
νοιντο· οἷον, παρὰ σοὶ κατ
ξένεις αὐτῶν· Καὶ αἱ ταχ
καί· οἷον, καὶ οἱ πατέρες ὑμ

Γοργὸν δὲ καὶ τὸ
οἷον, ὁ γὰρ οἷς
καὶ κατασκευαζό
πω βάλλῃ, μηδὲ
δους τάδε, καὶ τ
§. ωί. Κῶλ
χύτερα·
§. ωιά. Συν
φωνηέντων· οὐ γ
γὸν λόγον, πλὴν
πλεονάζειν ἐνταῦθ
κὰς συζυγίας προ
§. ωιβ΄. Καὶ
φύσει καταλήγου
ται ὁ ρυθμὸς ὁ γ
περὶ Γοργότητος.

§. ωιγ΄. Ἐπ
καίως ὁ περὶ ἤθους
λο τι, καὶ τοῦτο
μὲν ἅπασιν ἐγκατ
τητι, καὶ σφοδρό
καὶ δι ὅλου δὲ τοῦ
καθάπερ εἰ σώματ
τος, ὃ λέγω, γεν
§. ωιδ΄. Ἦθος

ΠΕΡΙ

κύτης, Δριμύτης, Ἐπιεί
αὐτῶν ἐμφαινόμενον ἀλη
δὴ πρωτόν γε περὶ Ἀφελ

Περὶ Ἀ

§. ωιέ. Ἔννοιαι τοίν
αἱ καθαραί· αἱ γὰρ ἀπάν
δὲν ἔχουσαι βαθὺ, μηδ
ἀφελεῖς ἂν εἴησαν ἡμῖν,
φαῦλον ἡγεῖσθαι, τουτο
δ' ἂν λέγοιντο ἀφελεῖς, α
δὲ ταύτας, αἳ καὶ παιδ
ἀνδρῶν ἐγγὺς ἡκόντων
καὶ γυναίων ὡσαύτως,
ὡς ἀληθῶς ἀφελῶν τε κ
τὸ περὶ πραγμάτων διεξι
μηδεμιᾶς ἀνάγκης οὔσης,
ον, ὡς καλός μοι ὁ παπ
οὖν γε πονηροί γε φαινό
παρίων ὀχοῦνται· (Ξεν.
ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς
τῶν βουκολικῶν τοιαῦτά
τι δὲ, καὶ τῷ Μενάνδρῳ
γυναῖκας λεγούσας, καὶ
γείρους, καὶ παρθένους θρ
ἅλως τε διὰ τὸ ὑποπίπτε
τῶν τοιούτων προσώπων ἡ

πλεῖσα αὐτῶν ὑποκ
θικὰ καλεῖται· δεῖ
λεγόμεναι καθαραὶ
θός τι ὑποκρίνοιτο
πων· οἷον, λίχνων,
τῶν τοιούτων, ἀναγ
σιμοι, ἄλλως δέ τοι
§. ωιϛ'. Ἔτι ἀ
εὐτελῶν, καὶ τῶν τ
τις· οἷον, ταινίας ἐ
πολλὰ δὲ τοιαῦτά ἐ
σπάνιά γε τὰ τοιαῦτ
γεται.
§. ωιζ'. Ἔτι ἀφ
ρήμασιν ἀπὸ τῶν ἀλ
ὁ βοῦς κέρατι παίει
ὁ κάπρος ὀδόντι. (
τις ἐπιχειροίη, παρα
δὲ καὶ γλυκύτητα π
§. ωιη'. Μέθοδ
ρότητος· καὶ ἔτι τὸ
τὸ δὶ ὅρκων πιϛοῦσθ
τοῖς Θεοῖς εὔχομαι
ἀκούοντας δὲ ὁρκίζει
θεῶν μὴ ἀποδέξησθε
§. ωιθ'. Λέξις δ
ρᾷ· καὶ σχήματα δὲ

ΠΕΡΙ

πὰ ὡσαύτως, ἅπερ ἦν κό
ρὶ ἀφελείας· λεκτέον δὲ
οἷόν τι κάλλος τῆς ἀφελεί

Περὶ Γ

§. κ΄. Ἔννοιαι τοίνυν γλυ
μάλισα μὲν πᾶσαι αἱ μυθ
ματα, ὅσα ἐγγὺς μύθων
κοῦ πολέμου, καὶ εἴτι τοι
πάντα τὰ ἱςορικὰ διηγήμα
αἰσθήσεσιν ἡμῶν ἐςὶν ἡδέ
γεύσει, ἢ τινι ἄλλῃ ἀπολ
ἡδονὴν ποιεῖ· οἷον, εἴτις
διαφόρους, καὶ ῥευμάτων
σα τοιαῦτα· ὥσπερ ἡ Σαπ
κελαδεῖ δὶ ὄσδων μηλίνων.
λων κῶμα καταῤῥεῖ. Καὶ
πὸ χθὼν δῖα φῦον νεοθηλέ
τοι αἰσχραὶ, καὶ πᾶσαι αἱ
γλυκεῖαί εἰσιν, οὐ πᾶσι δ' ὁ
γόμεναι· οἷς γὰρ ἕκαςος χ
οὗτος καὶ λεγομένοις ἡσθ
ςος ἀκολάςοις, ὁ δὲ σώφρ
ἀκούσμασιν, ἥδεται· καὶ οἱ
χρῶτο· οἷον, ἐγκωμίοις τοῖ
προγόνους τοὺς ἡμετέρους.
ποιεῖ· πολιτικὴ δὲ ἡ τοιαύτ

λάκις τοὺς ἀκούο

§. ωκά. Μέ
τὴν καθαρότητα.

§. ωκβ΄. Λέξ
καὶ ἀφελής. Ἰδίο
νῶς πλαττόμένη·
τει, καὶ ὁ κλαυσ
ἡ ποιητική· διὸ
ἐν λόγῳ ἡδονὴν ἔ
λευσώμεθα ὅ,τι ἐ
δὲ λέξις καὶ ἡ δι
αὐτὴν δὲ τὴν ποίη
τὰ ἐπίθετα καὶ γλ
οὖντα τὴν ἡδονή
τητα ποιουσῶν ἐ

§. ωκγ΄. Σχ
φελείας καὶ καθαρ
τοις καὶ τὰ τοῦ κ

§. ωκδ΄. Συνθή
πόδες μέν τοι πλ
σεμνότητος οἰκεῖ
μναὶ ἔςωσαν, καὶ
ῥυθμὸν ἐν γλυκύτ

Π

Ἐν ᾧ καὶ

§. ωκε΄. Ἡ

τὰ λοιπὰ πάντα, ἅπερ κο
θεωρεῖται δὲ ἐν γλυκύτη
Γλυκύτητος, καὶ τὸν Α

§. ωκς'. Γίνεται δὲ
ἔννοιαν, καθ' ἕνα μὲν τρ
νοιαν σημαίνῃ, ἧς οὐκ
ευτισμὸν κυρίως ἐφεπομέ
ὁ Ξενοφῶν λέγων τὰς αἰτ
ναχωροῦσιν αἱ κύνες, φησ
διὰ τὸ, καὶ τὸ, αἱ δὲ δι
τὴν γὰρ πρὸς ἀνθρώπους
θρώποις ἀσπάζεσθαι φι
μὲν πως σημαίνων τὸ πρ
πράγματος οὔσης τῆς λέξ
θαμεν τὴν φιλανθρωπίαν·
ἂν εἴη κυριωτέρα ἡ λέξις, ἡ
ἐφ' οὗπερ φύσει τάττομεν
Καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ φίλαν
πε, διὰ τὸ ἀσπάζεσθαι σ
ἐπ' ἄλλου τοῦ πράγματος
Καὶ τὸ παρ' Εὐρυπίδῃ δὲ τ
τῇ φιλανδρίᾳ γύναι ὑπερβ
τίον νῦν ἡ λέξις αὕτη σημα
ἡμεῖς εἰώθαμεν χρῆσθαι·
νῦν δήπου σημαίνειν, καὶ
δὲ χρὴ ἐν ταῖς τοιαύτας δρι
τα ἐκπέσωμεν. Πρῶτον μὲ

§. ωκζ'. Δε
ῥήματι χρησάμε
μεθα καὶ ἐφ οὗ
καὶ τοὺς τὰ μηχ
σετε, ἕως ἂν αὐ
εἶτ' εἰπὼν, δι ὧν
καὶ ὅτι πάνθ' ὅσ
ζεται, ἐπάγει δ
τὴν πόλιν ἐφισά
πολλοῦ γε καὶ δε

§. ωκη'. Τ
τινι χρησάμενοι
ἀκολουθίαν ἐκεῖν
ροτέραν μὲν, οὐ
ὁ Ῥήτωρ· ἀλλὰ
χρόνον ἀντέχει,
σιν ἂν τύχῃ, τῷ
ταῤῥεῖ· τὸ γὰρ
οὐδὲ σκληρὸν·
μὴν τοιοῦτον ἐ
ἐπὶ γὰρ τῶν ἀνθέ
δὸν κυρίως λέγε
τητα καὶ τὸ παρ
χρόνῳ δὲ φωρᾶτα

Πε

§. ωκθ'. Ὁ δ

γος, οὐ μόνον διὰ Δ
πλῶς τι τῶν ἰδίων γλυκ
καὶ ἑρμηνεύωμεν δὶ ἐπ
των. παρισῶμεν τε τὸ
καὶ ἄλω τινὶ κάλλους ἰδί
τιθῶμεν τε οὕτω, καὶ
νὰς ἅμα, καὶ ἀφελεῖς,
καὶ καλοὺς, ὡραῖος τότ
μῖν ὁ λόγος γίνεται.
Ἑξῆς δὲ περὶ ἐπιεικείας

Περὶ

§. ωκ. Ἐπιεικὴς
μὲν, ἤτοι ὅταν ἐκόντα
κνύῃ· ὡς Δημ. ἐν τῷ κ
λωποδυσίου, καὶ ὕβρεω
κάζεται· ἢ ὅταν εἰς ἴσο
καί περ οὐκ ὢν τῶν πολ
καὶ ὑμῶν ἕκαςος ὑβρισθε
αὐτὸς ἐποίησα. Ἐπιεικο
ρά γνώμην δικάζεται· κ
εἰς δικαςίριον ἥκει. ἔτι δὲ
λόγων, εἰς λόγους ἥκειν α

§. ωκά. Μέθοδος
ἡ σφόδρα ἐοικῖα ταῖς
κόντα ἐλαττοῦν τὰ ἑαυ
τοῦ ἀντικειμένου σφοδ

καὶ μὴ λέγειν σφο
διακονίας τῆς ἐφ' ἑ
τῷ μετεῖναι φημί·
κα, καὶ ἐγὼ ἔγρα
σθῆς· οὐδὲ γὰρ ἐρ
δοκεῖ γάρ πως ἐπι
ὅσα τις εἰπεῖν ἔχ
ἑαυτοῦ, καὶ πολ
μένην ἐπιείκειαν
διχῶς· ἢ γὰρ ἄντι
θησιν, ἐνδείκνυται
σί τις ἀμφισβήτησ
ἐάσω· καὶ πάλιν,
τόδε· ἢ τῇ μεθόδῳ
ματα δὲ οὐδὲν ἧτ
μι, οὐδὲ παρασχ
οὔτ' εἴ τινας ἐκ τῶ
γατέρας συνεξέδω

§. ωκβ'. Τρίτ
θαρὸν ποιοῦσα λόγ
τοῦ ἐπιεικοῦς λόγου
ματα δὲ, καὶ κῶλα
τε ἀναπαύσεις καὶ
τα δύναται συλλαμ

Περὶ

§. ωκγ'. Τοῦ

θέτου λόγου, καὶ οἷον,
λεῖς πᾶσαι· τάχα δ' ἂν
δους εἶεν· ἴδιαι γεμὴν
οἷον, ἐμψύχου λόγου,
ὧν θαυμάσιος ςρατιώτη
εἰρωνείαν βαρύτητα ἐπ

§. ωκδ'. Μέθοδος
λόγου, τὸ μὴ προλέγει
χῇ· οἷον, θαῦμα, ἢ λύ
λεον, ἢ πεποίθησιν, ἢ
τῶν τοιούτων, ἀλλὰ πεπ
ἂν ὁ καιρὸς ἀπαιτῇ, ἢ μ
τῶν προειρημένων· μετ
τα, ὦ κατάρατε, καὶ γ
ἐν τῷ, ἀλλ' ὁ μὲν ἄθλιος
ρισαι· θαυμασμοῦ δὲ ὦ
δρου; οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ
γῃ, ἁπλῶς μὲν ἠθικὸς, κ
γένοιτ' ἂν, καὶ κατὰ τοῦ
ἀλλ' οὐκέθ' ὁμοίως τό γε
Καὶ τὸ μὴ προλέγειν μ
οἷον ἐμπίπτειν εἰς τον
ραθῶνι προκινδυνεύσαν
ἁπλῶς παραπεσὸν, εὔχ
γέγονεν εἰδὼς, οὐδὲ γι

§. ωκε'. Ἡ δ' αὐτὴ
σεσι ταῖς πρὸς τὰς ἀντιθ

τασάσεως ταχείαι
Βυζάντιοι; σφόδρα
ναι· συμφέρει γὰρ
καὶ γοργότητός ἐσ
§. ωκς. Καθ
ἀρχὴν ἀσυνδέτως α
ἀληθινόν· νὴ δία,
τὸ μὴ ποιῆσαι· εἶτ
ἐπήγαγεν ἀσυνδέτω
σώζηται τὸ σκάφος
νήτην, καὶ πάντα
δὰν δὲ ἡ θάλασσα
§. ωκζ. Ἑτέρ
καὶ μάλιστα τοῦ δοκο
τὰς ἀκολουθίας σώζ
οἷον, "ἐξίστασθαι ὑπ
φάνου· ἐπειδὴ τοίνυ
καὶ τὰ ἑξῆς· μέχρι
οὐδαμοῦ γὰρ ἀποδ
§. ωκη. Ὅμοιο
λοιδορίαις χρῆσθαι,
οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξετ
ἂν γὰρ ἐπισημήνης
μοι εἰπεῖν κίναιδον α
ξεις τε ὡς ἀληθῶς εἶ
τος ἐσὶ τὴν ψυχὴν
κότος ὑπὸ τοῦ πάθο

νήφοντος, καὶ γινόσκο
δακότος λοιδορήσασθα

§. ωκθ΄. Ἔςι δὲ καὶ
λοιδορίαις, τὸ δοκεῖν
ἀλλὰ μὴ ἐσκεμμένον·
ρῆλθέ μοι εἰπεῖν· καὶ
εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα
Καὶ τὸ ἐνδοιάζειν δὲ
θετον ποιεῖ τὸν λόγον·
σεται· οἷον, ἐγὼ μὲν
νοιῶν καὶ μεθόδου τοι

§. ωλ΄. Λέξις δὲ π
καὶ πεποιημένη, διάθε
μάλιςα ἐν ταῖς ἐπιφορ
αὐτόθεν δὲ ποιηθεῖσαι,
βοφάγος καὶ Γραμμα
πάθος ψυχῆς παραδηλ
τοιοῦτο ἂν εἴη· ἐν δέ
σιν ἥκιςα ἐπιτήδειον·
λον δεῖ καὶ Ἀφελείας,

§. ωλα΄. Σχηματα
λόγου, ἅπερ ἦν καὶ τ
δηλονότι, καὶ αἱ μετ
δεικτικὸν, καὶ ἔτι ἡ τοι
εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσ
ον, ἀλλ ἐάσω τὸ γ ἐπ
αἱ ἐπικρίσεις· οἷον, δει

γὰρ οὔ; Καὶ ἡ ἐπιδι
ψὲ γάρ ποτε, ὀψὲ λέγω
λιν· ὡς ἔςι τῶν αἰσχρ

§. ωλβ΄. Ἔςι δὲ
ὁ καλούμενος ἀπόλυτ
ἐν αὐτοῖς οἷς ἐτιμᾶσθ
λον μισοῖσθ' ἂν διὰ τ
μὲν γὰρ οἶμαι πολλῷ
δεσμον, ἐπήγαγεν ε
λόφωνοι, καὶ ἀναιδεῖ
λὰ αὐτοῦ παρὰ τῷ Ρ
ται μέν τοι ἐπὶ τῶν ὁμ
οὗτο δ' ἂν εἴη καὶ τ
προοιμίῳ. τοῦ μὲν ἀ
τὰ ἑξῆς· οὐδαμοῦ γα

§. ωλγ΄. Κῶλα δὲ
λήσια τοῖς ἐν σφοδρότ
ἐλεεινολογούμενος· τ
ἁπάντων· καὶ χρή γε
σθαι ἐν τοῖς τοιούτοις
κτέον δὲ νῦν καὶ περὶ
τῶν ποιουσῶν τὸ Ἠθ

Περὶ

§. ωλδ΄. Ἡ δὲ Β
νειδιςικὰς ἁπάσας· ὅτ
τὸ μηδενὸς, ἢ ἐλάττον

τιμωρίας ἀντὶ τιμῆς ἠξ

§. ωλέ. Μεθόδω
νεται, εἰ παρατιθείη τι
σαντας· ἢ τοὐναντίον
αὐτὸς οὐκ ἠξίωται.

§. ωλς. Γίνονται δ
πως ἐννοιῶν κατ' εἰρων
μοὶ δὲ ὃς εἴτε τις, ὦ
μίσαι μανία· μανία γὰ
ποιεῖν· πάνυ γὰρ βαρέ
αὐτοῦ μανίαν ὠνόμασ
ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρησῶν τ
πᾶσα δὲ εἰρωνεία βαρε
ὁμολογουμένων διαπόρ
λακται δὲ οὐδὲ τοῦτο
βοηθῆσαι τοῖς πένησιν
δίδης· ἆρ' ἄξιοι δοκοῦ
δοιάζειν περὶ τῶν ὁμολ
μαι πολλῷ· ὁ δὴ καὶ τ
λόγου.

§. ωλζ. Λέξις δὲ
ταύτῃ, ὡς εἶναι βαρύ
δ' ἂν ὅτι μᾶλλον ἁρμό
καῖς ἰδίαις ἥρμοσο· λέ
καὶ ἔτι τῷ ἐνδιαθέτῳ
τῶν τὸ Ἦθος ποιουσῶν
ρὶ δεινότητος εἰπεῖν.

Περ

§. ωλη΄. Δεινό
ξις, καὶ ἡ προσήκο
μένων εἰδῶν τοῦ λό
ἔτι δὶ ὧν ἑτέρων σ

§. ωλθ΄. Δεινὸς
εἶναι δοκεῖ· ὁ δὲ ἔ
ἔςι μὲν, δοκεῖ δὲ εἶ
τος, μήτε δοκοῦντ

§. ωμ΄. Τοῦ μὲ
κοῦντος εἶναι τοιο
Φιλιππικοὶ τοῦ Δημ
ται δοκεῖν δεινὸς εἶνα
γεῖ ζηλοῦν τὸν περιφ
τὸν Περικλέα· κέχρ
νότητι, τοῦτο αὐτὸ

§. ωμα΄. Τοιγαρ
νότητός εἰσιν, αἱ πα
καὶ ὅλως αἱ περινεν
πιεικῶς, ὦ ἄνδρες
τατόν ἐςι τῶν Φιλίπ
μῖν· καὶ πάλιν· ὁ γ
θότος χρόνου, τοῦτ
πάρχει· καὶ πάλιν,
οἷον, ἐγὼ δὲ, οὐδὲ
σθεύειν μέν τοι σὲ μ
ὑπὲρ τούτων τὰ βέλ

νου περινενοημένως εἰρημ
ράψατο τοῦ προβουλεύμα
χοφαντῶν φανήσεται· κ
τοιαῦτα.

§. ωμβ'. Μέθοδοι δὲ
νότητος, αἱ σεμναὶ, καὶ
πᾶσαι δὲ αἱ ἴδιαι τῶν τ

§. ωμγ'. Σχήματα δ
πὰ ἐφεξῆς ἅπαντα, οὐχ
ουσῶν τὸ μέγεθος ἰδεῶν,
τος, ἀλλ' ἅπερ τῆς σεμνό
πρότητός τε, καὶ περιβολῆ
της καὶ τὸ κατὰ συςροφὴν
ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα
μενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμ
τοξεύῃ· ἀλλ' ὁ μὲν καὶ ὢν
γος, οὕτω γίνεται.

§. ωμδ'. Τοῦ δ' αὖ
νοῦ, ὄντος δὲ ὡς ἀληθῶς
εἰσι, σχεδὸν ἅπαντες οἱ
λόγοι· καὶ τῶν δημοσίων

§. ωμε'. Γίνεται δὲ ο
μῶς, ἐν δὲ τῇ μεθόδῳ τ
πᾶσαν ἔχει δύναμιν ἡ τοι
δρα ἠθικαῖς, καὶ ἀνειμένα
ξει, καὶ πᾶσι τοῖς ἑπομένο
σι, κώλοις, συνθήκαις, ἀν

σι δὴ τούτοις ἤθι
κοῦντα λέγειν, ὑ
βούλεταί τις μᾶλλ
ἐδόκει λέγειν· καὶ
ταςάσεσι, καὶ ἐν
γε δεινοῦ λόγου,
τοῦτο δὲ καὶ τῆς
φελῆ τίνα, καὶ ἀ
τόν πως εἶναι δοκε
καὶ ποιοῦντα κατ
νότητος εἴδη.

§. ωμς΄. Φαί
τος, ὁ δὴ καὶ τρί
τῶν σοφιςῶν· οἷ
καὶ ἄλλων τοιούτ
λέξιν, ὅταν τρα
μνὰς συμφορήσας
νοίας ἐπιπολαίους
μασι χρῶτο, κώλ
κεκαλλωπισμένοις

§. ωμζ΄. Καὶ
δορίαις, ἢ σφοδρ
μηδενὸς τοιούτου
σα Δεινότης· ὑπ
τοιοῦτο· ἐπεὶ κἂν
ἐχούσαις μέγεθος
χείαις, ἢ λαμπρα

λούσαις τὸν λόγον, μὴ
μηδ' ἔνθα δεῖ, φανεῖται
θῶς γε ἔσαι τοιοῦτος ·
ἐςὶ, καθάπερ καὶ εὐθὺ
τος λόγου, ἔλεγον, τὸ
καὶ πάσαις ἐννοίαις εἰδέν
ὅν τινα, καὶ πῶς, καὶ ἐ
νον εἰδέναι, ἀλλὰ καὶ δύ
καὶ τελεωτάτης ἐπιςήμη
κειμένης ἡμῖν προθέσεως
τὰ τοῦ λόγου Σχήματα
μόνον, καὶ διδάξαι ὅπω
ταῦτα διὰ βραχέων,
τοῖς περὶ τὸ εὖ συντάττ
χάριτός τινος τῆς ἐν λόγ
καὶ σὺν τέχνῃ προβαίνει
λως ἄπτειν, μηδὲ παρα
τελεωτέρας ἀπολαύειν
ἐφίεται, τοῖς τῶν ἀρχαίων
τῶν ἰδίᾳ περὶ αὐτῶν π
τέλους τέφημι, καὶ Διο
Ἀλεξάνδρου, Λογγίνου
λων· ἐξ ὧν δὴ καὶ αὐτὸ
λισά γε ἐκ τῶν τοῦ θαυμα
ρὶ τούτων μὲν ἅλις· ἐπε
ἐμνήσθημεν μεταξὺ τῶν
καὶ περὶ αὐτῶν γενικώτε

Περὶ Ποδῶν

§. ωμή. Τῶν
λαβοι· οἱ δὲ, τρισύλ
δισύλλαβοι μὲν τέσ
Ἴαμβος, υ —, οἷον
δῆμος· καὶ Σπονδε
βοι δὲ ὀκτώ· Χωρε
λος, — υ υ, οἷον,
Πολέμων· Ἀμφίβρ
φίμακρος, — υ —, ο
ον, νοήμων· Παλιμ
Μολοτὸς, — — —,
δὲ ἑκκαίδεκα. Προ
λόσοφος. Παίων π
ρος. Παίων δεύτερο
ων τρίτος, υ υ — υ.
τος, υ υ υ —, οἷον,
— υ υ, οἷον, δημή
— —, οἷον, διομήδ
φορίων. Ἀντίπαιζο
αμβος, υ — υ —, ο
— υ, οἷον, ἀρχέδη
οἷον, Ἰωάννης. Ἐπ
δης. Ἐπίτριτος τρί
Ἐπίτριτος δ'. — —
ος, — — — —, οἷον.

§. ωμθ'. Τούτων
μνός ἐστι· διὸ καὶ τὸ ἡ
σμεῖται μάλιστα· ὁ δὲ
βάσιν ἔχειν μακράν·
καὶ ἀγενέστερος ὡς πρὸς
διὰ τὸ τροχαλὸν ποιεῖν
λήγειν· ὁμοίως καὶ ὁ
καὶ αὐτοί· ἀβρότεροι
Παίωνες, καὶ εἰ ἕκαστος
ἀλλ' ἐπεὶ τοὺς παιᾶνας
λαιοὶ, σεμνοὶ δὲ οὗτοι,
το καὶ χρήσιμοι τῇ σεμ
θήκη μᾶλλον ἐπιπρέπει
κρῶν πλῆθος· ὁμοίως δ
ταῦτα καὶ περὶ σχημάτ
πολλῶν πάνυ βραχέα, ἀλ
λοπόνως μαθητιώντων ἔ

ΤΜΗ

ΠΕΡΙ ΣΤΙΧΩ
ΓΡΑ

§. ων'. Λοιπὸν δ
καμεν, μικρὰ καὶ περ
μασι καὶ ἐπιγραμμά
τες μετὰ τὴν ἀκριβῆ
ποχρῶσαν ἄσκησιν, κ
βοντας. Γραμματικο
μέθοδος.

Π

§. ωνα'. Ἔςι τ
των, τρία μάλιςα ς
καὶ Ἐλεγεῖον.

Περὶ Ἰ

§. ωνβ'. Συνίσα
ποδῶν δισυλλάβων
ριχίου· καὶ ἴαμβοι
χου· σπονδεῖοι δὲ

πέμπτος· ἔχει δὲ καὶ
ὧν τὸ μὲν πρῶτον εἰς
δὲ δεύτερον εἰς τρεῖς κα
εἰς τρεῖς καὶ ἥμισυ τὸ δ

„ Ἀρχῆς καλῆς κάλ
„ Ὀρθῶς δοκοῦσιν

Περὶ Ἡρ

§. ωνγ'. Καὶ ὁ Ἡ
ἕξ. Δακτύλων δηλονότ
Καὶ δάκτυλοι μὲν εἶεν
λοιποὶ πάντες· Σπονδεῖ
τες οἱ ἄλλοι· ὁ πέμτος
λει· ὁδὲ ἕκτος καὶ τελε
Τροχαῖος· περὶ δὲ τὰ
ὁ Ἰαμβικός· οἷον, „ σῶ
ἐμὲ σεῖο·

Περὶ Ἐλε

§. ωνδ'. Ο' δὲ Ἐλε
ται ποδῶν τῶν αὐτῶν
οὗτος δύο, καὶ ἐν μὲν
σίν, ἤτοι Δάκτυλοι, ἢ
λαβὴ μακρὰ μία, τὸ ἥμ
ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ κῶλ

φω, καὶ συλλαβὴ μ
ρον ἥμισυ δηλαδὴ
„Βασσίλιε Χριςοῦ

Περί

§. ωνέ. Ἐκ δὲ
εἴδη γίνεται τῶν Ἐπι
σει, τὸ Ἰαμβικὸν, τ
καὶ τὸ μὲν Ἰαμβικὸν
χους· καὶ τὸ Ἡρωϊκ
Ἡρωϊκοὺς καὶ Ἐλεγ
ςε πρῶτον εἶναι τὸν
γεῖον.

§. ωνς. Ὀφείλει
ναι, καὶ τερπνὸν, κα
λίσσῃ προσεοικέναι,
λι, καὶ κέντρον ὀξύ.

§. ωνζ. Ἔςω σο
δίςιχον, ἢ τετράςιχο
δὲ τερπνότητα φιλοτ
νων περὶ τῆς ἐν ἰδέαις
καὶ Ἤθους· καὶ ἔτι
Γλυκύτητα, καὶ κάλλε
Προσωποποιΐας, καὶ
καὶ ἔτι ἐκ τῶν τῆς Δ
τήτων.

§. ωνή· Τὴν δὲ

γήσεις αὐτῷ ἔκτε τοῦ
θος ποιουσῶν ἰδεῶν, κ
δοξον, μιγνύων τὰ ἀν
μαχόμενα· ἢ συνάγων
ἢ μεῖζον, ἢ ἐναντίον,
δόκητον, ἢ ἀσεῖον, ἢ
τι τοιοῦτο· παραδείγμα
λαδᾶ Ἐπιγράμματα.

§. ωνθ'. Ἰσέον δὲ
πεζὴν, οὐ ποιητικὴν· τ
καὶ λέξιν, καὶ συνθήκη
τὰ διάλεκτον ἰδιωμάτω

§. ωξ'. Τοσαῦτα
γραμμάτων γυμνασίας
δέ τις καὶ πλείω εἰδέναι
δάσκοντας περὶ Μέτρω
τιέτω, ἐμοὶ δὲ τῆς βρ

Ἔλεγχο

Α.

Α᾽βρότης λόγου. §
Α᾽θροιςικά. §.
Αἰτιολογία. §.
Α᾽κμὴ λόγου. §.
Α᾽κυρολεξία. §.
Α᾽κυρολογία. §.
Α᾽λήθεια. λόγ: §.
Α᾽λλοίωσις. §.
Α᾽λλως τε, καὶ ταῦ
§.
Α᾽μέλει. §. φπθ᾽.
Α᾽μφιδιόρθωσις. §.
Α᾽μφω σύντ: §. μθ᾽.
Α᾽ναγραμματισμός.
§.
Α᾽ναδίπλωσις. §.
Α᾽ναίρεσις σχημ: §.
Α᾽νάλυσις ὀνόματος
§. ογ.

Ἀντονομασία. §. χπα
Ἀντωνυμία. §. τμς
Ἀόριςα. §. λζ. κτ
Ἀπαγγέλλειν. §. χμα
Ἀπαγορευτικόν. §. υπα
Ἀπαρέμφατον. §. σν
Ἀπαρίθμησις. §. ψπθ
Ἀπαρίθμησις ἐν τὰ §. ψμη
Ἀπαριθμητικόν. §. ψπθ
Ἀποθετικόν. §. φιγ
Ἀπὸ κοινοῦ σχήμ: §. χζ. χθ
Ἀπολελυμένα. §. κα. σιδ
Ἀπόλυτος μερισμός. §. ωλβ
Ἀποσιώπησις. §. ψη
Ἀπόςασις. §. ψοζ
Ἀποςατικόν. §. φθ
Ἀποςροφή. §. ψιβ
Ἀποφαντικά. §. υιγ
Ἀπρόσωπον. §. σκε. κτ
Ἄρθρον. §. τιε
Ἀριθμητικά. §. νβ
Ἄρσ: καὶ θέσις. §. ψιγ

Διασυρμός.
Διαςολῆς πέρι §
Διατύπωσις.
Διαφορικά. §.
Δεικτικά.
Δεινότης λόγου.
Διπλασίασις.
Δριμύτης λόγ:
Δύναμις §
Δύο. §

E

Ἔγκλισις.
Ἐθνικά.
Εἰδικά.
Εἴδη ἁπλὰ τοῦ κα
ταξιν λόγ:
Εἰδικοῦ χρόνος. §
Εἰκαςικά.
Εἰρωνεία §
Ἐκπαραλλήλου.
Ἐλεγκτικὰ κατ' ἐρ
τησ.
Ἐλλειπτικὸν ά.
§
Ἐλλειπτικοῦ ά.
ποι. §

Ἐπιμονή. §. ψα
Ἐπιῤῥήματα. §. υκγ
§. κπ
Ἐπιτατικά. §. υοέ.
Ἐπιτροχασμός. §. χί.
Ἐπιφώνημα. §. ψε.
Ἐρώτησις. §. χμθ.
Ἐρώτησις κατὰ διάσα-
σιν. §. ψμή.
Εὐκρίνεια λόγ: §. ψμδ.
Εὐκτική. §. υπή.
Εὐκτικὴ ἔγκλ: §. σμβ.
Εὖ συντάττειν τί, §. ς.

Ζ

Ζεῦγμα, §. χξέ.

Η

Ἦ, καὶ Ἦ. §. φμή.
Ἠθοπιΐα. §. ψζ.
Ἦθος λόγου. §. ωιγ.

Θ

Θετικά. §. υξζ.

Ι

Ἰδέαι τοῦ λόγου ποῖαι,

κατ' ἐπαναφορὰν

τικόν.

Κατ' ὄνομα κομ.:

Κλεὶς. §

Κλίμαξ. §

Κόμμα τί. §

Κτητικά. §. ν

Κτητικαὶ ἀντ; §

Κτητικὴ γεν: §

Κύκλος σχ: §.

Κύριον ὄνομα.

Κῶλον τί. §.

Λ

Λαμπρότης λόγου

§.

Λέξις τί. §

Λεπτολογία. §

Λόγος τί. §

Λόγος ὀρθός. §.

§.

Λόγος πλάγιος. §

§

Λόγος μετοχικός.

Λόγος ἀτελής. §.

Μετωνυμία. §. χπ

Ο

Οἶος. §. μδ.
Ὁλοενεργητ:. §. πδ.
σδ.
Ὁλοπαθές. §. πέ. σιή.
Ὁμοιόπτωτον. §. χο.
Ὁμοιοτέλευτον. §. χοβ.
Ὀμοτικά. §. υξγ.
Ὀμώνυμα. §. κά.
Ὄνομα τί. §. ή.
Ὀνόματος. εἴδη. §. θ.
κά.
Ὀνοματόποιΐα. §. χπβ.
Ὀνομαστικὴ λέξις.
§. ψνέ.
Ὀρθὸν ποῦ, καὶ ὅθεν. §. έ
Ὁριστικὴ ἔγκλ: §. σλδ.
Οὐδέτερον. §. πά.

Π

Παθητικόν. §. π. ρμς.
Παραθετικά. §. υνζ.
Παραβολικά. §. φ.
Παρακελευσματ: §. υμ.
Παράλειψις. §. ψθ.

Προδιασάφησις. §
Προδιόρθωσις. §
Προθέσεις. §
Προθύστερον. §
Προκατάληψις. §
Πρόληψις. §
Προσηγορικόν.
Πρός τι.
Προσακτική. §
Προσακτικὸν σχ: §
Πρόσωπα. §
Προσυναπάντησις.
§.
Προσωδίας τίνα. §.
Προσωποιΐα. §

Ρ

Ῥῆμα τί. §
Ῥήματος. διαίρ: §

Ῥηματικά. §

Σ

Σαφήνεια. §.
Σεμνότης λόγ: §.
Σολοικισμός. §

Ἔλε

Τόποι τοῦ α΄. εἴδ: §. ρβ
Τόποι τοῦ β΄. εἴδους
§. ρλδ΄
Τόποι τοῦ γ΄. εἴδους.
§. ρμδ΄.
Τόποι τοῦ ἐλλειπτ: Β΄.
§. ρξθ΄.
Τόποι τοῦ ἐλλειπτ: Α΄
§. ροβ΄.
Ταχύτης λόγ: §. ψξα΄.
Τρόπου σχήμ: §. χοζ

Υ

Ὑπαλλαγή. §. χπθ
Ὑπαρκτικόν. §. πδ΄
Ὑπαρκτ: σύντ. §. χιθ΄.
Ὑπεξαίρεσις. §. χιζ΄.
Ὑπερβατόν. §. χπε΄
Ὑπερβολή. §. ψιε΄.
Ὑπερθετικόν. §. υθ΄. κτ΄.
Ὑποχρίσεως τίνα. §.
§. χμβ΄.
Ὑποκοριστικά. §. οα΄.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000022888